C/2026/2652

22.5.2026

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 24. září 2024,

jímž se prohlašuje, že při dodržení závazných závazků zahraniční subvence v rámci spojení podniků nenarušují vnitřní trh

(Věc FS.100011 – e&/PPF Telecom Group)

(C/2026/2652)

(oznámeno pod číslem C(2024) 6745)

(Pouze anglické znění je závazné)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie ([1]),

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 ze dne 14. prosince 2022 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh ([2]), a zejména na čl. 11 odst. 3 a 4 a čl. 25 odst. 3 písm. a) a b) uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Komise ze dne 10. června 2024 o zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“),

poté, co poskytla dotčeným podnikům příležitost vyjádřit se k námitkám Komise uvedeným v rozhodnutí o zahájení řízení,

po konzultaci s poradním výborem pro zahraniční subvence,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ÚVOD

(1) Dne 26. dubna 2024 obdržela Evropská komise (dále jen „Komise“) oznámení o navrhovaném spojení podle článku 21 nařízení o zahraničních subvencích, kterým Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. (Spojené arabské emiráty nebo „SAE“) (dále jen „e&“ nebo „oznamující strana“) získá výhradní kontrolu nad skupinou PPF Telecom Group B.V. (dále jen „PPF“ nebo „cílová skupina“ a společně s oznamující stranou též jako „strany“) (dále jen „transakce“). Transakce bude provedena nákupem akcií.

2. STRANY

(2) Podnik e& je telekomunikační operátor se sídlem v Abú Dhabí (jeden ze sedmi emirátů tvořících federaci SAE), který byl založen podle federálního zákona č. 1 z roku 1991 o Emirates Telecommunications Group Company (dále jen „zákon o podniku e&“). Podnik e& je kontrolován a většinově vlastněn fondem Emirates Investment Authority (dále jen „fond EIA“), což je státní fond SAE, který kontroluje a zcela vlastní federální vláda SAE ([3]). V souladu se zákonem o podniku e& a se stanovami tohoto podniku byl fond EIA označen za „zvláštního akcionáře“ a v určitých

([1]) Úř. věst. C 115, 9.8.2008, s. 47, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/tfeu_2012/oj.

([2]) Úř. věst. L 330, 23.12.2022, s. 1, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 ze dne 14. prosince 2022 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh (dále jen „nařízení o zahraničních subvencích“), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2560/oj Všechny odkazy v tomto rozhodnutí byly naposledy navštíveny dne 28. a 29. srpna 2024.

([3]) Formulář FS-CO, bod 6: „*V souladu s federálním zákonem č. 267/10 pro rok 2009 a s účinností od 1. ledna 2008 převedla federální vláda SAE svůj 60% podíl v podniku e& na fond EIA. [...] všichni akcionáři kromě fondu EIA mají nekontrolní, menšinový podíl a nemají na podnik e& žádný vliv nad rámec hlasovacích práv spojených s jejich kmenovými akciemi, přičemž tato hlasovací práva jsou značně rozptýlena mezi mnoho akcionářů.*“ Kromě držení většinového podílu je fond EIA oprávněn (podle článků 22 až 24 stanov podniku e&) navrhnout sedm z jedenácti členů představenstva podniku e& a jmenovat předsedu a místopředsedu představenstva.

záležitostech je nezbytný jeho souhlas ([4]). Jako takové (a jak potvrdila sama oznamující strana ([5])) jsou podnik e& a fond EIA součástí téhož podniku.

(3) PPF Group N.V. (dále jen „prodávající“) je mezinárodní investiční skupina, která byla založena v roce 1991 v České republice. Činnost vykonává v 25 zemích Evropy, Severní Ameriky a Asie a hlavními obory podnikání jsou telekomunikace, média, finanční služby, elektronický obchod, nemovitosti, strojírenství a biotechnologie.

(4) Cílovou skupinou jsou podniky prodávajícího v oblasti telekomunikací (s výjimkou telekomunikačních podniků v Česku, který bude vyčleněn), jež tvoří telekomunikační operace v Maďarsku, Bulharsku, Srbsku a na Slovensku. Cílová skupina zahrnuje (maloobchodní) telekomunikační operace prodávajícího (společnost Yettel v Bulharsku, Maďarsku a Srbsku a společnost O2 na Slovensku) a podnikání v oblasti síťové infrastruktury (prostřednictvím tří dceřiných společností seskupených pod názvem „CETIN“ v Bulharsku, Maďarsku a Srbsku ([6]) a „O2 Slovakia Networks“ na Slovensku). Celkově obsluhuje cílová skupina více než 10 milionů zákazníků a její celkové příjmy v roce 2022 dosáhly 1,8 miliardy EUR.

3. **TRANSAKCE**

(5) Na základě smlouvy o prodeji a koupi podílů ze dne 1. srpna 2023 (dále jen „kupní smlouva“) získá podnik e& přímo 50 % plus jednu akcii cílové skupiny. V důsledku transakce vydá cílová skupina podniku e& prioritní akcie, které budou sledovat zisky subjektů CETIN a zajistí, že podnik e& získá ekonomický podíl na podnikání společnosti CETIN ve výši 50 % plus jedna akcie, přičemž zbývající část bude přidělena společnosti GIC Private Limited (dále jen „GIC“) (30 %) a prodávajícímu (20 %). Uzavření transakce je mimo jiné podmíněno tím, že se podnik e& a prodávající dohodnou na akcionářské smlouvě, která bude uzavřena při uzavření transakce a která stanoví práva podniku e& a prodávajícího, pokud jde o řízení cílové skupiny po uzavření transakce. Podnik e& a prodávající připravili návrh akcionářské smlouvy v podstatě v dohodnuté podobě, přičemž smlouva má být uzavřena při uzavření transakce a stanoví, že [...] (*). Akcionářská smlouva proto zajistí, že podnik e& bude mít nad cílovou skupinou výhradní kontrolu.

(6) S ohledem na 5. bod odůvodnění získá podnik e& výhradní kontrolu nad cílovou skupinou ve smyslu čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích.

(7) Protiplnění za transakci činí 2,15 miliardy EUR plus platby závislé na hospodářském výsledku ve výši 350 milionů EUR a platby v rámci zpětného získání ve výši 75 milionů EUR, jež jsou podmíněny splněním či nesplněním určitých finančních cílů.

(8) Podnik e& a prodávající uzavřeli určité dohody, které mají zajistit, že si prodávající ponechá v cílové skupině nekontrolní menšinový podíl po dobu, která podniku e& umožní využívat jeho zkušeností a znalostí trhu. Bylo dohodnuto, že toto období bude trvat pět let a je podmíněno uplatněním prodejní opce pro prodávajícího a odpovídající kupní opce pro podnik e&.

([4]) Souhlas zvláštního akcionáře se vyžaduje například v záležitostech týkajících se akcií a vlastnictví podniku e&, jako je navýšení základního kapitálu, kotování akcií nebo fúze, v záležitostech týkajících se podnikatelských činností podniku e&, jako je jakákoli „*významná změna činnosti podniku e&*“, v záležitostech týkajících se financování podniku e&, například prostřednictvím externího financování přesahujícího určitý limit, a také v záležitostech týkajících se doby trvání a likvidace podniku e&. (Viz zejména zákon o podniku e&, články 11 a 12, a stanovy podniku e&, mimo jiné články 1, 4, 5, 14, 18, 55 a 70).

([5]) Viz odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, bod 43, kde podnik e& vysvětluje, že na otázku týkající se fondu EIA (otázky č. 6–15) odpověděl na základě skutečnosti, že podnik e& a fond EIA jsou součástí téhož podniku.

([6]) Konkrétně se jedná o síťovou infrastrukturu společností CETIN v Bulharsku, Maďarsku a Srbsku: CETIN Bulgaria EAD, CETIN d.o.o. Beograd – Novi Beograd, CETIN Hungary Zrt., společně „CETIN“.

(*) Důvěrné informace.

4. **PRAHOVÉ HODNOTY OZNAMOVACÍ POVINNOSTI**

(9) Na základě informací poskytnutých stranami:

1) cílová skupina je usazena v Unii, kde dosahuje celkového obratu ve výši 1,8 miliardy EUR, což překračuje prahovou hodnotu 500 milionů EUR stanovenou v čl. 20 odst. 3 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích ([7]), a

2) podniku e& a cílové skupině byly v průběhu tří let před uzavřením kupní smlouvy poskytnuty třetími zeměmi zahraniční finanční příspěvky ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích v celkové výši překračující 50 milionů EUR.

(10) Transakce tak překračuje prahové hodnoty oznamovací povinnosti stanovené v čl. 20 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích.

5. **POSTUP**

(11) Dne 23. května 2024 zaslala Komise podniku e& žádost o informace podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích (dále jen „žádost o informace“), v níž požadovala, aby podnik e& poskytl potřebné informace do dne 27. května 2024. Ke dni 28. května 2024 Komise požadované informace stále neobdržela. Jelikož tyto informace byly nezbytné pro její posouzení, pozastavila Komise lhůty uvedené v čl. 24 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, a to ode dne 27. května 2024 až do obdržení požadovaných informací nebo do okamžiku, kdy Komise informuje oznamující stranu či jiné zúčastněné osoby, že požadované informace již nejsou nezbytné.

(12) Dne 29. května 2024 předložila oznamující strana svou odpověď na žádost o informace. Po posouzení úplnosti požadovaných informací Komise oznamující straně sdělila, že pozastavení lhůt uvedených v čl. 24 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích lze považovat za ukončené podle čl. 23 odst. 3 prováděcího nařízení Komise (EU) 2023/1441 (dále jen „prováděcí nařízení“) ([8]). Ke dni 30. května 2024 proto došlo k obnovení běhu lhůt uvedených v čl. 24 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích.

(13) Ve dnech 4. června 2024 a 11. června 2024 uspořádala Komise telefonické hovory s pěti konkurenty cílové skupiny.

(14) Dne 10. června 2024 přijala Komise rozhodnutí o zahájení řízení.

(15) Ve dnech 17. a 18. června 2024 zaslala Komise v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích žádosti o informace čtrnácti podnikům působícím v odvětví telekomunikací a třem vnitrostátním regulačním orgánům jurisdikcí EU, v nichž cílová skupina působí ([9]).

(16) V období od 18. června 2024 do 21. června 2024 obdržela Komise odpovědi na tyto žádosti o informace od jedenácti telekomunikačních operátorů, včetně hlavních konkurentů cílové skupiny na vnitřním trhu. ([10]) Tři vnitrostátní regulační orgány poskytly své odpovědi na tuto žádost o informace v období od 20. června 2024 do 24. června 2024. ([11])

(17) Dne 28. června 2024 požádala oznamující strana podle čl. 24 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích o prodloužení lhůt uvedených v čl. 24 odst. 1 zmíněného nařízení o 20 pracovních dnů. Komise vzala tuto žádost na vědomí a odpovídajícím způsobem aktualizovala lhůtu hloubkového šetření.

(18) Dne 16. července 2024 předložila oznamující strana připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení. V těchto připomínkách se oznamující strana *„vzdala svého práva podle čl. 42 odst. 1 a odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích požadovat, aby ji Komise informovala o důvodech, na jejichž základě má v úmyslu přijmout rozhodnutí, předložit připomínky a požádat o přístup ke spisu Komise*“.

([7]) Obrat vypočtený v souladu s článkem 22 nařízení o zahraničních subvencích.

([8]) Úř. věst. L 177, 12.7.2023, s. 1, prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1441 ze dne 10. července 2023 o podrobných pravidlech pro vedení řízení Komisí podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1441/oj.

([9]) Viz aktualizované informace poskytnuté jako odpověď na žádost o informace č. 9 ze dne 14. června 2024.

([10]) ID384-1, ID402-2, ID843, ID404-1, ID407-1, ID425-1, ID428-2, ID430-2, ID433-3, ID440-1, ID667-1 a ID442-1 (včetně doplňujícího podání).

([11]) ID485-1, ID482-1 a ID417-1.

(19) Téhož dne předložila oznamující strana závazky podle čl. 7 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích spolu s důvodovou zprávou, v níž uvedla, proč jsou podle jejího názoru tyto závazky vhodné k plnému a účinnému odstranění obav Komise. Podle článku 24 nařízení o zahraničních subvencích se tím lhůta uvedená v čl. 24 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích prodloužila do 4. prosince 2024.

(20) Dne 17. července 2024 zaslala Komise v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích dvanácti třetím stranám působícím v odvětví telekomunikací žádosti o informace („tržní test"). V období od 22. července 2024 do 1. srpna 2024 obdržela Komise jedenáct odpovědí. ([12])

(21) Dne 29. července 2024 poskytly útvary Komise oznamující straně shrnutí výsledků tržního testu.

(22) Dne 24. června a 30. července 2024 se uskutečnily schůzky stran a Komise k projednání současného stavu.

(23) Dne 5. srpna 2024 zaslala Komise v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích žádosti o informace pěti bankám působícím ve Spojených arabských emirátech.

(24) Dne 16. srpna 2024 poskytlo pět oslovených bank první odpověď na tuto žádost o informace a následně dne 20. srpna 2024 předložily banky další podání.

(25) Dne 19. srpna 2024 poskytla oznamující strana podepsanou verzi závazků.

(26) Dne 29. srpna 2024 zaslala Komise v souladu s čl. 13 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích žádost o informace regulačnímu úřadu pro telekomunikace a digitální správu. Regulační úřad odpověděl dne 2. září 2024.

(27) Dne 30. srpna 2024 zaslala Komise oznamující straně e-mail, v němž ji informovala o svém záměru vycházet při rozhodování z dostupných údajů. Dne 2. září 2024 poskytla oznamující strana svou odpověď.

(28) Dne 6. září 2024 předložila Komise poradnímu výboru návrh rozhodnutí k vydání poradního stanoviska podle čl. 48 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích.

(29) Dne 20. září 2024 bylo svoláno zasedání poradního výboru za účelem projednání návrhu rozhodnutí předloženého Komisí. Poradní výbor se sešel a k návrhu rozhodnutí vydal kladné stanovisko.

6. **ZÁSADY POSOUZENÍ**

(30) Podle čl. 3 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích se má za to, že zahraniční subvence existuje tehdy, jsou-li splněny níže uvedené kumulativní podmínky. Za prvé, finanční příspěvek musí být poskytnut přímo nebo nepřímo třetí zemí (přičitatelnost). Za druhé, finanční příspěvek musí poskytovat výhodu podniku, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu (výhoda). Podnik, který získá kontrolu nad podnikem usazeným v Unii, nebo se s ním sloučí, se považuje za podnik, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu ([13]). Za třetí, výhoda musí být omezena na jeden nebo více podniků nebo odvětví (specifičnost).

(31) Jak je uvedeno v čl. 3 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích, finanční příspěvky zahrnují mimo jiné a) převod finančních prostředků nebo závazků; b) zřeknutí se příjmů, které jsou jinak splatné, a c) dodávku nebo nákup zboží či služeb.

(32) Podle čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce nařízení o zahraničních subvencích zahrnují zahraniční finanční příspěvky rovněž finanční příspěvky od zahraničního veřejného subjektu, jehož činnosti lze připsat třetí zemi, *„s ohledem na faktory, jakými jsou vlastnosti tohoto subjektu, právní a hospodářské prostředí převažující ve státě, v němž subjekt působí, včetně úlohy vlády v hospodářství"*, a soukromých subjektů, *„[jejichž] činnost lze připsat třetí zemi, při zohlednění všech relevantních okolností"*.

([12]) ID638-2, ID641-2, ID646-1, ID689-1, ID662-1, ID653-1, ID666-1, ID644-1, ID664-1, ID645-1 a ID647-1.
([13]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 1 odst. 2.

(33) Podle 13. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích by finanční příspěvek „*měl být považován za příspěvek skýtající výhodu pro podnik, pokud by takovou výhodu nebylo možné získat za běžných tržních podmínek. Existence výhody by měla být určena na základě srovnávacích referenčních hodnot, jako jsou investiční praxe soukromých investorů, sazby financování dostupné na trhu, srovnatelný daňový režim nebo přiměřená odměna za dané zboží nebo službu. Nejsou-li k dispozici žádné přímo srovnatelné referenční hodnoty, mohly by se upravit stávající referenční hodnoty nebo stanovit alternativní referenční hodnoty na základě obecně uznávaných metod posuzování.*“

(34) Podle 14. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích by „*specifičnost zahraniční subvence mohla být stanovena právně nebo fakticky*“.

(35) Ve vztahu k existenci narušení vnitřního trhu je v čl. 4 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích stanoveno, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh, pokud „*může zlepšit konkurenční postavení podniku na vnitřním trhu*“ a pokud tím „*skutečně nebo potenciálně negativně ovlivní hospodářskou soutěž na vnitřním trhu*“. To se zjišťuje v rámci celkového posouzení na základě ukazatelů, mezi něž patří mimo jiné: povaha a výše zahraniční subvence; situace podniku, včetně jeho velikosti, a dotčených trhů nebo odvětví; úroveň a vývoj hospodářské činnosti podniku na vnitřním trhu a účel a podmínky spojené se zahraniční subvencí a její využití na vnitřním trhu ([14]).

(36) Každý ukazatel zvlášť nemusí být nutně rozhodující a ukazatele nejsou kumulativní, což znamená, že (stejným způsobem, jakým mohou být v jednotlivém případě zohledněny jiné relevantní ukazatele) nemusí být posouzeny nebo zjištěny všechny příklady relevantních ukazatelů uvedených v čl. 4 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, aby bylo prokázáno, že v konkrétním případě narušuje zahraniční subvence vnitřní trh. V 19. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích je uvedeno: „*Při použití ukazatelů k určení existence narušení vnitřního trhu by Komise mohla zohledňovat různé prvky, jako výši zahraniční subvence v absolutním vyjádření nebo ve srovnání s velikostí trhu nebo s hodnotou investice. Například u spojení, v jehož rámci zahraniční subvence pokrývá podstatnou část kupní ceny cílového podniku, je pravděpodobné, že narušuje hospodářskou soutěž. […] Kromě toho je třeba zohledňovat charakteristiky trhu, a zejména podmínky hospodářské soutěže na trhu, jako jsou překážky vstupu na trh. […]*“ ([15]).

(37) V čl. 5 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích jsou taxativně vyjmenovány určité kategorie zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh a mezi něž patří „*zahraniční subvence přímo usnadňující spojení podniků*“ a „*zahraniční subvence ve formě neomezené záruky za dluhy nebo závazky podniku, totiž záruky bez jakéhokoli omezení výše nebo doby trvání této záruky*“. V 20. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích je ve vztahu ke kategoriím zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, uvedeno, že „*není nutné, aby Komise prováděla podrobné posouzení na základě ukazatelů*“.

(38) Podle čl. 5 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích se podniku, který je předmětem šetření, poskytne možnost poskytnout relevantní informace o tom, zda zahraniční subvence, která spadá do jedné z kategorií zahraničních subvencí, jež s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, za konkrétních okolností daného případu nenarušuje vnitřní trh.

(39) Pokud jde konkrétně o oznámená spojení, v článku 19 nařízení o zahraničních subvencích je stanoveno, že „*při posouzení, zda zahraniční subvence v případě spojování podniků narušuje vnitřní trh ve smyslu článku 4 nebo 5, se uvedené posouzení omezí na dotčené spojení*“ a „*při posouzení se zohlední pouze zahraniční subvence poskytnuté v průběhu tří let před uzavřením dohody, oznámením veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytím kontrolního podílu*“.

(40) V čl. 11 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích se stanoví: „*Pokud Komise podle článků 4 až 6 zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh, a podnik, který je předmětem šetření, nabídne závazky, které Komise považuje za přiměřené a dostačující k úplné a účinné nápravě narušení, může přijmout prováděcí akt v podobě rozhodnutí s cílem prohlásit tyto závazky pro daný podnik za závazné (dále jen ‚rozhodnutí se závazky‘). […] Tento prováděcí akt se přijímá poradním postupem podle čl. 48 odst. 2.*“

([14]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 4 odst. 1 písm. a) až e).
([15]) Viz také 34. a 35. bod odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích.

(41) Podle čl. 7 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích může Komise přijmout závazky nabídnuté podnikem, který je předmětem šetření, pokud tyto závazky plně a účinně napraví narušení vnitřního trhu. „*Při přijetí těchto závazků stanoví Komise jejich závaznost pro podnik, který je předmětem šetření, prostřednictvím rozhodnutí se závazky v souladu s čl. 11 odst. 3*.“ Podle čl. 7 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích musí být tyto závazky přiměřené a musí plně a účinně napravit narušení vnitřního trhu skutečně nebo potenciálně způsobené zahraniční subvencí.

(42) Podle čl. 7 odst. 5 nařízení o zahraničních subvencích „*Komise v příslušném případě stanoví požadavky týkající se podávání zpráv a požadavky na transparentnost, včetně podávání pravidelných zpráv týkajících se provádění závazků*“.

(43) Podle čl. 11 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích navíc Komise přijme prováděcí akt v podobě rozhodnutí o nevznesení námitek, pokud „*předběžné posouzení uvedené v rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření se nepotvrdilo*“ nebo pokud „*narušení vnitřního trhu je vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6*“.

(44) Podle čl. 6 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích „*Komise může na základě obdržených informací porovnat negativní účinky zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu podle článků 4 a 5 s pozitivními účinky na rozvoj příslušné subvencované hospodářské činnosti na vnitřním trhu, přičemž zváží další pozitivní účinky zahraniční subvence, jako jsou širší pozitivní účinky ve vztahu k příslušným cílům politiky, zejména cílům Unie*“. Podle 21. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích může mezi cíle politiky patřit „*vysoká úroveň ochrany životního prostředí a sociálních norem a podpora výzkumu a vývoje*“. Pokud jde o subvence, u nichž se podle čl. 5 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích má za to, že s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, „*je méně pravděpodobné, že pozitivní účinky převáží nad negativními*“.

(45) Podle čl. 6 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích zohlední Komise „*při rozhodování o tom, zda [...] přijme závazky*“, jakož i o povaze a výši těchto závazků ověření vyváženosti. Podle 21. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích může Komise v případě, že pozitivní účinky převažují, dospět k závěru, že nápravná opatření neuloží. Převažují-li negativní účinky, může ověření vyváženosti pomoci při určování vhodné povahy a úrovně závazků.

(46) V souladu s 9. bodem odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích by nařízení „*mělo být uplatňováno a vykládáno s ohledem na příslušné právní předpisy Unie, včetně právních předpisů týkajících se státní podpory, fúzí a zadávání veřejných zakázek*“.

7. **EXISTENCE ZAHRANIČNÍCH SUBVENCÍ V RÁMCI TRANSAKCE**

(47) V rozhodnutí o zahájení řízení uvedla Komise předběžné údaje o zahraničních subvencích poskytnutých podniku e& v podobě termínovaného úvěru, který podniku e& poskytlo dne [...] listopadu 2022 konsorcium bank složené převážně z bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty, neomezené záruky poskytnuté vládou Spojených arabských emirátů, licence podniku e& na poskytování telekomunikačních služeb ve Spojených arabských emirátech a cen telekomunikačních služeb, které jsou regulovány Spojenými arabskými emiráty. Komise rovněž uvedla, že existují předběžné údaje o zahraničních subvencích, které byly poskytnuty fondu EIA ve formě přímých grantů od Ministerstva financí SAE, půjček a vratných záloh poskytnutých Ministerstvem financí SAE, úvěru z revolvingového úvěrového nástroje poskytnutého konsorciem bank v SAE (včetně bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty) a neomezené záruky poskytnuté vládou SAE.

(48) V oddílech 7.1 až 7.5 uvádí Komise své konečné posouzení podle článku 11 nařízení o zahraničních subvencích ohledně toho, zda se po hloubkovém šetření potvrzuje předběžné posouzení existence zahraničních subvencí v rámci transakce, jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení.

7.1 **Termínovaný úvěr**

(49) Oznamující strana ve svém oznámení uvedla, že transakce bude financována pomocí termínovaného úvěru, který byl poskytnut dne [...] listopadu 2022 syndikátem pěti bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty ([státem kontrolovaná banka č. 1], [státem kontrolovaná banka č. 2], [státem kontrolovaná banka č. 3], [státem kontrolovaná banka č. 4] a [soukromý věřitel]) se splatností [0–5] let (dále jen „termínovaný úvěr“). Oznamující strana uvedla, že termínovaný úvěr byl sice určen na [účel úvěru], podnik e& jej však hodlal použít k financování transakce ([16]).

(50) V rozhodnutí o zahájení řízení shledala Komise dostatečné důkazy o tom, že termínovaný úvěr představuje zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích, která spadá do oblasti působnosti článku 19 zmíněného nařízení, a zejména že poskytla podniku e& výhodu, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.1.1 *Výhoda*

(51) Termínovaný úvěr je strukturován takto:

1) [100–500] milionů USD […] (tj. [100–500] milionů EUR ([17])) poskytnutých [soukromým věřitelem] s termínovou sazbou SOFR ([18]) +[0,5–1] %,

2) [10–20] miliard AED [...] (tj. [0–5] miliard EUR ([19])) poskytnutých syndikátem se sazbou EIBOR ([20]) +[0–0,5] % – v tomto ohledu představují závazky [soukromého věřitele], [státem kontrolované banky č. 1], [státem kontrolované banky č. 2] a [státem kontrolované banky č. 3] vždy [5–10] miliard AED a

3) [...] tranše ve výši [0–5] miliard AED ([21]) (tj. [500–1 000] milionů EUR) poskytnutá [státem kontrolovanou bankou č. 4] se sazbou EIBOR +[0–0,5] %.

(52) Podnik e& ve svém oznámení uvedl, že termínovaný úvěr byl poskytnut za tržních podmínek, zejména v důsledku zapojení [soukromého věřitele] do tranší v USD i AED, přičemž jednání [soukromého věřitele] nelze přičítat třetí zemi.

(53) Podnik e& navíc předložil podpůrnou analýzu provedenou společností ekonomů ([22]). Analýza se opírá o existenci účasti [soukromého věřitele] a uvádí, že i) tranše v USD se nutně uskutečnila za tržních podmínek, jelikož ji poskytuje [soukromý věřitel], a ii) běžná tranše v AED i islámská tranše v AED by měly být rovněž považovány za tranše uskutečněné za tržních podmínek, zejména proto, že rozdíl v rozpětí mezi tranšemi v AED a USD odpovídá rozdílu ve výnosech dluhopisů obchodovaných na trhu a vydaných v AED a USD ([23]).

([16]) Formulář FS-CO, bod 35.
([17]) Přepočet USD/EUR na základě průměru z roku 2022, kdy 1 EUR = 1,0530 USD.
([18]) SOFR je Secured Overnight Financing Rate (zajištěná jednodenní finanční sazba), referenční úroková sazba pro deriváty a úvěry denominované v dolarech.
([19]) Přepočet AED/EUR na základě průměru z roku 2022, kdy 1 EUR = 3,8561 AED.
([20]) EIBOR je Emirates Interbank Offered Rate, což je referenční úroková sazba v UAE dirhamech („AED“) pro poskytování úvěrů mezi bankami na trhu Spojených arabských emirátů.
([21]) [Státem kontrolovaná banka č. 4] je Islámská banka působící v oblasti islámského financování, která všechny své smlouvy, operace a transakce provádí v souladu se zásadami práva šaría.
([22]) Příloha FS.CO.22.
([23]) Komise podotýká, že odkazování na výnosy podnikových dluhopisů za účelem porovnání odměny za úvěr je v oblasti státní podpory zavedenou praxí. Konkrétně v bodě 111 sdělení Komise o pojmu státní podpora (viz poznámka pod čarou č. 101) se uvádí: „*Neexistují-li konkrétní tržní údaje o dané dluhové transakci, lze soulad dluhového nástroje s tržními podmínkami zjistit na základě porovnání se srovnatelnými tržními transakcemi. V případě úvěrů [...] lze například informace o nákladech určitého podniku na financování získat [...] z výnosů z dluhopisů vydaných tímto podnikem [...]. Srovnatelnými tržními transakcemi mohou být rovněž [...] dluhopisy vydané vzorkem společností použitých pro srovnání.*“

(54) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení dospěla k závěru, že závazek [soukromého věřitele], který se skládá z plné tranše v USD ve výši [100–500] milionů USD a běžné tranše v AED ve výši [500–1 000] milionů AED, je výrazně nižší než závazky ostatních věřitelů. Soukromé investice tak představují pouze přibližně [5–10] % celkových investic. Komise proto předběžně konstatovala, že soukromé investice nebyly dostatečné k tomu, aby bylo možné předpokládat, že rizika a odměny, které na sebe vzaly [státem kontrolovaná banka č. 1], [státem kontrolovaná banka č. 2], [státem kontrolovaná banka č. 3] a [státem kontrolovaná banka č. 4], jsou rovnocenné rizikům a odměnám soukromých investorů, kteří se podílejí na stejném úvěru. Komise mimoto zjistila, že analýza oznamující strany vykazuje nedostatky, neboť termínovaný úvěr nebyl náležitě porovnán se srovnatelnými transakcemi, jako jsou finanční nástroje se stejnou splatností a pořadím přednosti a ve stejné měně ([24]).

(55) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení oznamující strana uvedla, že Komise neprokázala, že má „*dostatek informací*“ (jak se vyžaduje v čl. 10 odst. 3 a čl. 25 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích) o tom, že termínovaný úvěr poskytuje oznamující straně výhodu, a že považování účasti [soukromého věřitele] v úvěrovém konsorciu za nesplňující zavedenou praxi a judikaturu v oblasti státní podpory představuje odklon od rozhodovací praxe Komise a ustálené judikatury ([25]).

(56) Oznamující strana zejména připomněla, že [soukromý věřitel] přispěl částkou téměř [0,5–1] miliardy EUR, což je částka, kterou podle jejího názoru nelze v souladu s praxí v oblasti státní podpory označit za „*symbolickou*“ nebo „*okrajovou*“ ([26]). Oznamující strana navíc objasnila, že účast dalších věřitelů nemá vliv na posouzení úvěrového rizika, které věřitel, jako je [soukromý věřitel], provádí před uzavřením úvěrové smlouvy, jelikož závazky nejsou na sobě závislé. Účast bank ve vlastnictví SAE na termínovaném úvěru by proto neměla vést k tomu, že by [soukromý věřitel] přijal vyšší míru rizika.

(57) Komise na základě dostupných důkazů posoudila, zda podmínky nabídnuté [státem kontrolovanou bankou č. 1], [státem kontrolovanou bankou č. 2], [státem kontrolovanou bankou č. 3] a [státem kontrolovanou bankou č. 4] v jejich závazcích v rámci termínovaného úvěru poskytují podniku e& výhodu ve srovnání s podmínkami, které by mu nabídli soukromí investoři, a to s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem ([27]).

(58) Komise uznává, že termínovaný úvěr byl podniku e& zřejmě poskytnut, aniž by tento podnik měl potíže se získáním likvidity. Podnik e& se v té době nenacházel ve finančních potížích a měl vysoký úvěrový rating (na úrovni AA- podle agentury S&P Global Ratings (dále jen „S&P“)) ([28]), takže byl pro investory atraktivní. V době poskytnutí termínovaného úvěru získal podnik e& financování i z jiných zdrojů, mimo jiné formou emise veřejně obchodovatelných dluhopisů a úvěrů sjednaných se soukromými bankami, což dokládá přístup společnosti k likviditě na trzích mimo financování ze strany bank ve vlastnictví SAE ([29]). V této souvislosti není pravděpodobné, že by účast bank ve vlastnictví státu na termínovaném úvěru ovlivnila hodnocení úvěrového rizika podniku e& ze strany [soukromého věřitele], neboť toto riziko je již na trhu považováno za mimořádně nízké, zejména v souvislosti s existencí neomezené záruky pro podnik e& (viz 100. a 123. až 125. bod odůvodnění).

(59) Navzdory absolutní hodnotě soukromých investic [soukromého věřitele] však relativní hodnota těchto investic ve srovnání s investicemi bank, jejichž jednání lze pravděpodobně přičíst SAE ([30]), sama o sobě neumožňuje Komisi dospět k závěru, že příspěvky těchto bank ve vlastnictví státu odpovídají soukromým investicím.

([24]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 39 a 40.

([25]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 2–3. Oznamující strana zejména odkazuje na rozsudek ze dne 12. prosince 2000 ve věci *Alitalia v. Komise*, T-296/97, EU:T:2000:289, body 80 a 81 („*Kapitálový vklad z veřejných prostředků musí být […] považován za splňující kritérium soukromého investora […], pokud byl mimo jiné proveden současně s významným kapitálovým vkladem soukromého investora provedeným za srovnatelných okolností*“).

([26]) Viz žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 11.

([27]) V tomto ohledu by soukromí investoři zohlednili i existenci dalších zahraničních subvencí pro podnik e&, jako je například neomezená záruka.

([28]) Viz příloha FS-CO.50.

([29]) Formulář FS-CO, tabulka 6 a odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024, otázka č. 5.

([30]) Viz oddíl7.5.3.

(60) Podnik e& ve svém oznámení uvedl, že nebyl schopen provést řádnou srovnávací analýzu tranše v AED, jelikož nemá „*přístup k podmínkám srovnatelných úvěrů poskytnutých podnikům, které jsou třetí stranou*“ ([31]). Na základě analýzy trhu s dluhopisy vydanými v AED se Komise domnívá, že vzhledem k omezenému počtu těchto finančních nástrojů vydaných v dotyčné měně je skutečně obtížné provést alternativní srovnávací analýzu na základě veřejně dostupných informací. Komise konstatuje, že ke dni 29. srpna 2024 byl počet podnikových dluhopisů (včetně splatných dluhopisů) v AED vydaných od roku 2010, pro něž byly k dispozici údaje agentury Bloomberg, nižší než 50 ([32]), z toho byl pouze jeden podnikový dluhopis vydán v období šesti měsíců kolem data poskytnutí termínovaného úvěru ([33]). Tento dluhopis ([34]), vydaný [státem kontrolovanou bankou č. 2] dne [2. pololetí 2022], se svými podmínkami podobá jinému dluhopisu vydanému [státem kontrolovanou bankou č. 2] v [2. pololetí 2023] ([35]), s ohledem na nějž oznamující strana objasnila, že rozdíly mezi termínovaným úvěrem a dluhopisem lze vysvětlit tím, že i) financování banky prostřednictvím vydávání dluhopisů a financování společnosti, jako je podnik e&, poskytováním úvěrů se svou povahou výrazně liší, a ii) [státem kontrolovaná banka č. 2] má úvěrový rating A+, tedy o stupeň nižší než je úvěrový rating podniku e& ([36]). Oznamující strana dále uvedla, že v konkrétním případě dluhopisu vydaného v [2. pololetí 2023] byla efektivní úroková sazba tranší termínovaného úvěru v AED výrazně vyšší než úroková sazba dluhopisu [státem kontrolované banky č. 2]. V případě dluhopisu vydaného v [2. pololetí 2022] je výnos ve výši [5–10] % v rozmezí efektivní úrokové sazby tranší termínovaného úvěru AED v okamžiku jeho poskytnutí, která činila [1–5] % až [5–10] %. ([37]) Toto srovnání (s jediným dluhopisem vydaným [státem kontrolovanou bankou č. 2] v [2. pololetí 2023], tj. v šestiměsíčním období kolem poskytnutí termínovaného úvěru) má sice svá omezení, a není tudíž samo o sobě průkazné, podporuje však tvrzení oznamující strany, že termínovaný úvěr byl poskytnut za tržních podmínek.

(61) Komise dále podotýká, že nemohla provést srovnávací analýzu na základě výnosů do doby splatnosti ([38]) podnikových dluhopisů v AED ke dni [stejný den jako termínovaný úvěr] listopadu 2022 kvůli nedostatku údajů o likvidních veřejně obchodovaných podnikových dluhopisech v AED ([39]). Komise nicméně uvádí, že výnosy do splatnosti dvou státních dluhopisů vydaných SAE ([40]) činily [1–5] % a [1–5] %, a byly proto nižší než spodní hranice efektivní úrokové sazby tranší v AED. Tato srovnávací analýza by tak rovněž podpořila tvrzení oznamující strany, že termínovaný úvěr byl poskytnut za tržních podmínek.

(62) Komise rovněž podotýká, že vzhledem k neexistenci podobných společností se stejným úvěrovým ratingem působících v SAE (viz 100. bod odůvodnění) by srovnávací analýza na základě podobných úvěrů poskytnutých soukromými bankami v AED nebyla možná, neboť takové podobné úvěry neexistují.

(63) Podnik e& mimoto na žádost předložil další důkazy o tom, že dne [2. pololetí 2023] získal úvěr ve výši [100–500] milionů AED od [státem kontrolované banky č. 3] a [soukromých věřitelů]. Oznamující strana v souvislosti s tímto úvěrem uvádí, že na dva soukromé věřitele ([soukromí věřitelé]) připadá [60–70 %] celkových úvěrových závazků, takže investici [státem kontrolované banky č. 3] lze považovat za rovnocennou soukromým investicím. Podmínky tohoto úvěru se proto řídí tržními podmínkami.

(64) Oznamující strana uvádí, že tento úvěr je srovnatelný s termínovaným úvěrem, neboť je i) poskytnut ve stejné měně a ii) má stejnou splatnost ([1–5] let). I na tento úvěr se vztahuje stejná úroková sazba EIBOR +[25–60] bazických bodů jako na termínovaný úvěr, pokud jde o jeho tranši v AED. V tomto ohledu může podle oznamující strany sloužit jako srovnávací nástroj k ověření, zda je termínovaný úvěr poskytnut za tržních podmínek.

([31]) Formulář FS-CO, bod 188.
([32]) Zdroj: Bloomberg.
([33]) Od [...] srpna 2022 do [...] února 2023.
([34]) [identifikační číslo emise dluhopisů].
([35]) [identifikační číslo emise dluhopisů].
([36]) Formulář FS-CO, oddíl 3.5.4.3 a odpověď na žádost o informace k předběžnému oznámení č. 5 ze dne 5. února 2024, otázka č. 4.
([37]) Efektivní úroková sazba termínovaného úvěru je uvedena v rozmezí, jelikož vlastnosti tohoto úvěru činí výpočet efektivní úrokové sazby závislým na harmonogramu čerpání přidělených prostředků. Rozmezí vychází z alternativních možných scénářů popsaných v příloze A přílohy FS-CO.22.
([38]) Výnos do splatnosti je vnitřní míra návratnosti investice do dluhopisu, pokud investor drží dluhopis až do doby splatnosti, přičemž všechny platby jsou provedeny podle plánu a zároveň jsou znovu investovány.
([39]) Na základě dostupných údajů agentury Bloomberg, navštíveno dne 29. srpna 2024.
([40]) [identifikační číslo emise dluhopisů].

(65) Komise konstatuje, že kromě toho, že oba úvěry mají stejnou splatnost, měnu a úrokovou sazbu, jsou oba úvěry nezajištěné, a tudíž mají stejné pořadí přednosti. Ačkoli výše tohoto úvěru, [100–500] milionů AED, je podstatně nižší než výše závazků bank ve vlastnictví SAE v rámci termínovaného úvěru, takže není zcela srovnatelný s termínovaným úvěrem, přesto tento úvěr naznačuje, že podmínky tranší termínovaného úvěru v AED lze považovat za odpovídající podmínkám, které by soukromí investoři nabídli u úvěrů s nižšími částkami, kde většinu závazků neposkytují banky ve vlastnictví SAE.

(66) Pokud jde o tranši v USD, podnik e& předložil srovnávací analýzu na základě výnosu do splatnosti ke dni [stejný den jako termínovaný úvěr] listopadu 2022 u podnikových dluhopisů v USD vydaných subjekty s úvěrovým ratingem AA- ([41]). Z této analýzy vyplývá, že efektivní úroková sazba tranše termínovaného úvěru v USD ([1–5] % až [5–10] %) ([42]) byla v souladu s velkou většinou výnosů do splatnosti dluhopisů vydaných subjekty se stejným úvěrovým ratingem jako podnik e&, a dokonce byla vyšší. Podnik e& rovněž uvedl, že termínovaný úvěr je v souladu s tržní cenou dluhopisu vydaného podnikem e& v [1. pololetí 2014] s výnosem do splatnosti ke dni [stejný den jako termínovaný úvěr] listopadu 2022 ve výši [5–10] %, a blíží se tudíž spodní hranici efektivní sazby termínovaného úvěru.

(67) Komise konstatuje, že nebylo možné provést srovnávací analýzu, která by se omezovala na dluhopisy vydané společnostmi působícími ve stejném odvětví a se stejným úvěrovým ratingem jako podnik e&, kromě podniku e&, a to kvůli neexistenci veřejných informací o těchto dluhopisech na trhu a také vzhledem k tomu, že žádný z protějšků podniku e& v odvětví telekomunikací nemá tak vysoký úvěrový rating jako podnik e& (viz 100. bod odůvodnění).

(68) K připomínkám oznamující strany Komise podotýká, že mezi podnikovými dluhopisy v USD s úvěrovým ratingem AA- vydanými během tří měsíců před datem poskytnutí termínovaného úvěru byl průměrný nominální výnos [1–5] % ([43]) a že více než 80 % těchto dluhopisů bylo vydáno s nominálním výnosem nižším než [1–5] %, což je spodní hranice efektivní sazby termínovaného úvěru ([44]).

(69) Komise proto s ohledem na dostupné důkazy (podmínky účasti [soukromého věřitele] na termínovaném úvěru, analýzu poskytnutou oznamující stranou týkající se srovnání podmínek tranší termínovaného úvěru v AED a USD, jakož i srovnatelnost podmínek úvěru podniku e& z [2. pololetí 2023] a dostupné informace týkající se alespoň částečně srovnatelných transakcí) konstatuje, že z důkazů vyplývá, že termínovaný úvěr sám o sobě neposkytuje podniku e& výhodu.

(70) Komise bere rovněž na vědomí skutečnost, že ačkoli se termínovaný úvěr (určený v rozhodnutí o zahájení řízení jako potenciální zahraniční subvence) stal veřejně dostupnou informací a byl identifikován v žádostech o informace určených konkurentům cílové skupiny, Komise neobdržela od třetích stran žádné informace, které by zpochybňovaly soulad termínovaného úvěru s tržními podmínkami ([45]).

(71) Na základě informací obsažených ve spisu Komise proto Komise vzhledem k převaze důkazů konstatuje, že se její předběžné posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení, že termínovaný úvěr přináší podniku e& výhodu, nepotvrzuje.

(72) Toto zjištění nevylučuje možnost, že podmínky termínovaného úvěru odrážejí existenci dalších zahraničních subvencí, které podnik e& využíval, zejména existenci neomezené záruky pro podnik e&, což banky poskytující termínovaný úvěr pravděpodobně zohlednily ve své analýze přirozeného rizika, stejně jako by tomu bylo v případě jakéhokoli jiného financování poskytnutého podniku e&, jak bude uvedeno v oddíle 7.2.

([41]) Formulář FS-CO, oddíl 3.5.4.2 a obrázek č. 9. Analýza vycházela z dluhopisů se zbývající dobou splatnosti kratší než deset let ke dni [stejný den jako termínovaný úvěr] listopadu 2022, s vyloučením bank a finančních institucí, společností ve většinovém vlastnictví státu a dluhopisů bez informací o výnosu do splatnosti.

([42]) Viz poznámka pod čarou č. 37 tohoto rozhodnutí a příloha B přílohy FS-CO.22.

([43]) [identifikační číslo emise dluhopisů]

([44]) Zdroj: Bloomberg.

([45]) Odpovědi na žádosti Komise o informace ze dne 17. června 2024 (viz poznámka pod čarou č.10).

(73) Jelikož Komise shledala, že existence výhody pro podnik e& vyplývající z termínovaného úvěru není potvrzena, není třeba posuzovat další podmínky existence zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.1.2 *Závěr*

(74) Na základě údajů uvedených v oddíle 7.1 Komise v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích a po hloubkovém šetření konstatuje, že se předběžné posouzení, že termínovaný úvěr představuje zahraniční subvenci, jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, nepotvrzuje.

7.2 **Existence zvláštních insolvenčních předpisů, které lze považovat za neomezenou záruku**

(75) V rozhodnutí o zahájení řízení shledala Komise dostatečné důkazy o tom, že kombinace i) nepoužitelnosti běžného konkurzního řízení, které by se jinak v SAE použilo, což představuje neomezenou záruku, a ii) jejího projevení se v pravděpodobně výhodných podmínkách termínovaného úvěru v období tří let před uzavřením kupní smlouvy, je považována za zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích spadající do oblasti působnosti článku 19 uvedeného nařízení, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení ([46]).

(76) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení oznamující strana sdělila, že i) se v rozhodnutí o zahájení řízení nesprávně uvádí, že se na podnik e& nevztahuje zákon SAE o úpadku, přičemž podnik e& se může z těchto ustanovení pouze vyvázat; ii) informace nebyly dostatečné k prokázání existence záruky, zejména v případě, kdy SAE nemá právní povinnost ručit za dluhy podniku e&, a pokud ratingové agentury v rozporu se zavedenou judikaturou v oblasti státní podpory nezohledňují skrytou podporu, iii) v minulosti došlo k situacím, kdy byly společnosti kontrolované SAE předmětem likvidačního řízení ([47]).

7.2.1 *Existence neomezené záruky*

(77) Federální legislativní nařízení č. 9 z roku 2016 (dále jen „zákon o úpadku z roku 2016“) stanoví právní rámec pro finanční restrukturalizaci společností v SAE, včetně postupů preventivního vyrovnání a úpadku. Konkrétně článek 132 zákona o úpadku z roku 2016 stanoví postup „*zpeněžení majetku dlužníka ve vztahu k pohledávkám, které vůči dlužníkovi existují*“, a články 135 až 138 stanoví postup pro uspokojení pohledávek věřitelů.

(78) Článek 2 zákona o úpadku z roku 2016 uvádí, že se vztahuje mimo jiné na „*společnosti, které nejsou založeny podle zákona o obchodních společnostech a jsou zcela nebo částečně vlastněny federální nebo místní vládou a jejichž zřizovací předpisy, společenské smlouvy nebo stanovy stanoví, že se podřídí ustanovením tohoto legislativního nařízení*“.

(79) Podnik e& je částečně vlastněn federální vládou. Oznamující strana skutečně uvádí, že podnik e& je kontrolován a většinově vlastněn fondem EIA, což je státní fond Spojených arabských emirátů, který je kontrolován a plně vlastněn federální vládou SAE (viz 2. bod odůvodnění). Oznamující strana proto tvrdí, že stejně jako jakákoli jiná společnost kontrolovaná Spojenými arabskými emiráty podléhá i podnik e& zákonu o obchodních společnostech pouze v rozsahu, v němž zvláštní ustanovení jeho zakládacích listin nestanoví jinak ([48]). Stanovy podniku e& však výslovně vylučují použití řady ustanovení zákona o obchodních společnostech ([49]).

(80) Podnik e& je mimoto „*zcela nebo částečně vlastněn federální nebo místní vládou*“ ve smyslu zákona o úpadku z roku 2016.

([46]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 46 až 71.
([47]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 3–5.
([48]) Formulář FS-CO, bod 337 a poznámka pod čarou č. 183.
([49]) Viz článek 79 stanov podniku e&.

(81) V důsledku toho je podnik e& vyloučen z působnosti zákona o úpadku z roku 2016, pokud si prostřednictvím svých zakládacích listin nezvolí, že se na něj bude tento zákon vztahovat. Zakládací listiny podniku e&, kterými jsou jeho stanovy, takovou volbu nestanoví.

(82) Oznamující strana uvedla, že *„právní názor na to, zda se na podnik e& vztahuje zákon SAE o úpadku z roku 2016, není zcela bez pochybností“* ([50]). Oznamující strana však nepředložila žádné skutečnosti, které by byly v rozporu se zjištěním Komise, že podnik e& podléhá jiným insolvenčním předpisům, než jsou předpisy obecně platné pro společnosti v SAE.

(83) V praxi tudíž může podnik e& podle zákona o úpadku z roku 2016 podléhat insolvenčním předpisům, které se odchylují od předpisů platných pro běžné obchodní společnosti v SAE. Akcionáři podniku e& proto mají možnost jednostranně rozhodnout, nakolik bude podnik e& podléhat běžnému zákonu o úpadku.

(84) Komise dále zjistila, že se insolvenční předpisy, jimž podnik e& v současnosti skutečně podléhá, odchylují od předpisů platných pro ostatní obchodní společnosti v SAE, jak je podrobně uvedeno v 85. až 91. bodě odůvodnění.

(85) Zákon o úpadku z roku 2016 stanoví dva hlavní postupy, které může využít dlužník, jenž má finanční potíže. V prvé řadě se dlužníkům, kteří *„nepřestali splácet své splatné dluhy po dobu delší než (30) třicet po sobě jdoucích pracovních dnů“*, otevírá možnost dosáhnout vyrovnání se svými věřiteli pod dohledem příslušného soudu ([51]). Na druhém místě se jedná o konkurzní řízení určené dlužníkům, kteří přestali splácet své dluhy *„po dobu delší než (30) po sobě jdoucích pracovních dnů“* ([52]). V rámci konkurzního řízení mohou způsobilí dlužníci přezkoumat možnost restrukturalizace svých dluhů, a to po vypracování *„programu restrukturalizace“* (nebo plánu restrukturalizace), který musí schválit příslušný soud a určití věřitelé ([53]). Není-li restrukturalizace dluhů úspěšná, prohlásí příslušný soud úpadek dlužníka, což vede k likvidaci jeho majetku ([54]). Návrh na konkurzní řízení musí podat dlužníci, pokud jsou považováni za insolventní, a mohou jej podat i věřitelé nebo státní zastupitelství, je-li to ve veřejném zájmu ([55]).

(86) Oznamující strana naproti tomu shrnuje insolvenční předpisy platné pro podnik e&, jež se řídí jeho stanovami, takto:

1) Podnik e& se zruší mimo jiné ([56]) *„v případě ztráty všech nebo většiny jeho finančních prostředků, takže nemůže zbývající prostředky investovat vhodným způsobem“* ([57]).

2) Fond EIA, který vlastní 60 % podniku e&, má právo veta v případě dobrovolné likvidace nebo podání návrhu na prohlášení úpadku podniku e& ([58]).

3) V případě zrušení společnosti určí způsob likvidace valná hromada podniku e& (ovládaná fondem EIA) ([59]).

4) Pokud finanční prostředky podniku e& nepostačují k úhradě všech jeho dluhů, likvidátor tyto dluhy uspokojí poměrně ([60]).

([50]) Formulář FS-CO, bod 340.
([51]) Příloha FS-CO.42. Takzvané *„ochranné smírčí řízení“*, upravené v článku 5 a následujících článcích zákona o úpadku z roku 2016.
([52]) Oddíl 4 zákona o úpadku z roku 2016.
([53]) Články 106 až 108 zákona o úpadku z roku 2016.
([54]) K tomu viz například článek 65, který stanoví, kdy může soud ukončit řízení o preventivním vyrovnání a přeměnit je na řízení o prohlášení úpadku dlužníka; nebo článek 109 o neschválení programu restrukturalizace soudem.
([55]) Články 68–69, článek 72.
([56]) Likvidace se předpokládá rovněž v případě uplynutí doby trvání společnosti, zániku účelu jejího založení nebo na základě zvláštního usnesení valné hromady.
([57]) Čl. 70 odst. 3 stanov podniku e&.
([58]) Čl. 55 odst. 1 a 9 stanov podniku e&.
([59]) Článek 72 stanov podniku e&.
([60]) Článek 76 stanov podniku e&.

5) Stanovy podniku e& navíc stanoví, že fond EIA má práva *„zvláštního akcionáře“*: je oprávněn převzít představenstvo podniku e& a dohlížet na jeho likvidaci ([61]); má rovněž přednostní právo na koupi aktiv podniku e& ([62]).

(87) Tato práva jsou rovněž doplněna zvláštními ustanoveními federálního zákona č. 1 z roku 1991 (ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o podniku e&“), kterým byl podnik e& založen; tato ustanovení udělují fondu EIA zvláštní práva ve vztahu k aktivům podniku e& v odvětví telekomunikací. Podle článku 11 zákona podniku e& zejména platí toto:

1) v případě likvidace, úpadku nebo insolvence má fond EIA právo provozovat telekomunikační síť podniku e& po dobu až 24 měsíců a

2) fond EIA má rovněž přednostní právo na nákup aktiv podniku e& v odvětví telekomunikací.

(88) Ustanovení vztahující se na podnik e& se tak v několika ohledech liší od běžného postavení obchodních společností v SAE podle zákona o úpadku z roku 2016.

(89) Za prvé, ustanovení vztahující se na podnik e& obsahují užší definici případů insolvence, které jsou v jeho stanovách omezeny na *„ztrátu všech nebo většiny finančních prostředků, takže nemůže zbývající prostředky investovat vhodným způsobem“*, ve srovnání se zákonem o úpadku z roku 2016 ([63]), podle něhož se na dlužníka konkurzní řízení vztahuje při *„zastavení plateb“*. Insolvenční předpisy vztahující se na podnik e& mu proto umožňují pokračovat v činnosti i v takovém případě.

(90) Za druhé, fond EIA má jako jediný *„zvláštní akcionář“* v případě podání návrhu na zahájení konkurzního řízení právo veta, takže se podnik e& může případně insolvenčnímu řízení také neomezeně vyhýbat.

(91) A pokud podnik e& zahájí insolvenční řízení, bude mít fond EIA právo rozhodnout o konkurzním řízení a vést je podle svého uvážení, což může vést k tomu, že insolvenční řízení bude pro činnost podniku e& příznivější, než kdyby toto insolvenční řízení probíhalo pod soudním dohledem.

(92) Takové odchylky od běžného konkurzního řízení, jež vedou k příznivějším podmínkám úpadku, by u věřitelů podniku e& mohly *a priori* vyvolat očekávání, že jejich pohledávky nebudou v případě úpadku uspokojeny, což by negativně ovlivnilo úvěrový rating podniku e&.

(93) Tato očekávání by se však změnila, pokud by vynětí podniku e& z působnosti zákona o úpadku z roku 2016 a insolvenční předpisy, které se na něj vztahují, ve skutečnosti podpořily závěr, že není pravděpodobné, že by podnik e& své dluhy nesplácel.

(94) V souvislosti s pravidly pro státní podporu se ve sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě záruk (dále jen „sdělení o zárukách“) ([64]) v oddíle 1.2 uvádí: *„za podporu ve formě záruky považuje Komise rovněž výhodnější úvěrové podmínky získané podniky, jejichž právní forma vylučuje konkurzní řízení nebo jiná řízení v případě platební neschopnosti“*. S ohledem na soubor pravidel týkajících se veřejných záruk v rámci státní podpory tak může být nepoužitelnost konkurzního řízení rovna existenci státní záruky.

(95) V daném případě mohou určité konkrétní okolnosti podpořit závěr, že není pravděpodobné, že by podnik e& své dluhy nesplácel.

(96) Za prvé, ostatní insolvenční předpisy vztahující se na podnik e& zdůrazňují, že v případě platební neschopnosti podniku e& by fond EIA nejenže rozhodl o konkurzním řízení a vedl je, nýbrž by měl také přednostní právo při koupi aktiv podniku e& a právo provozovat telekomunikační síť podniku e& po dobu až 24 měsíců.

([61]) Článek 72 stanov podniku e&.
([62]) Článek 74 stanov podniku e&.
([63]) Článek 6: *„1. Dlužník může požádat soud o ochranu před úpadkem výhradně v případě, že má finanční potíže, které vyžadují jeho pomoc při dosažení vyrovnání s věřiteli. […]“*.
([64]) Sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk, Úř. věst C 155, 20.6.2008, s. 10.

(97) Tyto okolnosti naznačují, že telekomunikační síť podniku e& představuje kritické aktivum a že by se v případě platební neschopnosti zvýšila očekávání, že vláda SAE bude prostřednictvím fondu EIA usilovat o zajištění kontinuity činnosti podniku e&. Závěr, k němuž se v tomto ohledu dospělo, se odráží i v analýze ratingových agentur ([65]).

(98) V případě platební neschopnosti se očekává, že orgány SAE prostřednictvím fondu EIA poskytnou podniku e& dodatečnou likviditu. Tato podpora může mít různou podobu (vlastní kapitál, půjčky nebo jiné formy), jež podniku e& umožní splatit dluhy. Tato podpora pak v praxi zajistí, že věřitelé budou mít větší šanci na uspokojení svých pohledávek než v případě, že by podnik e& byl běžnou společností v SAE, na kterou se vztahuje běžný zákon o úpadku.

(99) Za druhé, tato očekávání posiluje zejména skutečnost, že (jak Komise prokáže v oddíle 7.5), prospěch z neomezené záruky poskytnuté vládou SAE má i samotný fond EIA. V této souvislosti vede kombinace této neomezené záruky pro fond EIA s odchylnými insolvenčními předpisy platnými pro podnik e& a skutečnosti, že fond EIA má v případném insolvenčním řízení týkajícím se podniku e& právo veta, k očekávání, že fond EIA pomůže podniku e& v případě finančních potíží.

(100) Existují důkazy, že věřitelé podniku e& mají vysoká očekávání, že jejich pohledávky budou uspokojeny. Podnik e& má ve skutečnosti i) nejlepší úvěrový rating od agentury S&P na trhu podnikových dluhopisů denominovaných v AED, a to AA- ([66]), a ii) nejlepší úvěrový rating mezi svými protějšky. Podnik e& má také vyšší úvěrový rating než evropští a američtí telekomunikační operátoři ([67]). Ratingové agentury výslovně poukazují na vysokou pravděpodobnost veřejné podpory společnosti v SAE ([68]). Veřejná podpora se odráží i v úvěrovém ratingu podniku e&. ([69])

(101) Komise rovněž uvádí, že běžné podmínky termínovaného úvěru ([70]) obsahují například ustanovení 7.2 o změně kontroly, podle něhož by v případě změny kontroly, která ovlivní vlastnictví Spojených arabských emirátů, a snížení úvěrového ratingu podniku e& o více než [1–3] stupně pod jeho současný rating byly znovu sjednány [určité podmínky] (nebo v určitých případech [mohou být uplatněny určité podmínky]) ([71]). To potvrzují i odpovědi na žádosti Komise o poskytnutí informací určené bankám, které se podílejí na termínovaném úvěru ([72]). Tyto okolnosti potvrzují, že věřitelé výslovně zohledňují veřejnou podporu podniku e& ze strany SAE a že by změna vlastnického podílu SAE (která by měla za následek, že by se na podnik e& vztahoval zákon o úpadku z roku 2016) podle očekávání ovlivnila rating tohoto podniku.

([65]) Zpráva agentury S&P o úvěrovém ratingu podniku e& ze dne 10. června 2023: „*Vliv vlády [...] na základě našeho hodnocení podniku e& se domníváme, že existuje vysoká pravděpodobnost mimořádné vládní podpory ze strany federální vlády SAE: důležitá úloha vlády SAE jakožto poskytovatele klíčové komunikační infrastruktury a vlajkové národní společnosti*“. Předloženo jako příloha FS-CO.77 k odpovědi na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024.

([66]) Jediná další společnost, která má stejně dobrý rating, je [státem kontrolovaná banka č. 3], jedna z bank podílejících se na termínovaném úvěru.

([67]) Pro srovnání, úvěrový rating agentury S&P pro některé z hlavních evropských a amerických telekomunikačních operátorů je následující: AT&T (USA), BBB; Verizon (USA), BBB+; T-Mobile (Německo), BBB+; Deutsche Telekom (Německo), BBB+; Orange (Francie), BBB+; Vodafone (Velká Británie), BBB. Viz také tabulka 1.

([68]) Ratingové agentury S&P a Fitch zmiňují zejména „*vysokou pravděpodobnost mimořádné státní podpory*“ (https://www.reuters.com/article/idUSWLA9593/) a skutečnost, že „*rating společnosti Etisalat [(podniku e&)] odráží sílu vazeb společnosti na emirát*“ (https://www.fitchratings.com/research/corporate-finance/fitch-affirms-etisalat-at-a-outlook-stable-26-11-2019).

([69]) Ve zprávě agentury S&P o úvěrovém ratingu ze dne 28. června 2023 se uvádí: „*Rating by se mohl dostat pod tlak, pokud by se zhoršila úvěrová situace Spojených arabských emirátů, ovládajícího akcionáře podniku e&.*“ *[...] V příštích 24 měsících vidíme omezené zvýšení ratingu, přičemž nejvyšší možný rating pro podnik e& je ‚AA-‘ kvůli jeho propojení s vládou.*“ Ve zprávě agentury S&P o úvěrovém ratingu ze dne 28. května 2010, v níž byl úvěrový rating podniku e& zvýšen na AA-, se uvádí, že „*důvodem tohoto ratingového opatření je přehodnocení [agenturou S&P] samostatného úvěrového profilu [podniku e&], který nyní [agentura S&P] hodnotí jako A+ [...], a také názor [agentury S&P], že existuje ‚vysoká‘ pravděpodobnost, že vláda SAE poskytne společnosti Etisalat v případě finanční potřeby včasnou a dostatečnou mimořádnou podporu.*“ To dokládá zvýšení úvěrového ratingu podniku e& díky veřejné podpoře ze strany SAE.

([70]) Příloha FS-CO.11.

([71]) Viz odpovědi na žádost Komise o informace č. 14 ze dne 5. srpna 2024.

([72]) Viz odpovědi na žádost Komise o informace č. 14 ze dne 5. srpna 2024.

(102) Komise se proto domnívá, že za daných okolností se nepoužitelnost zákona o úpadku z roku 2016 na podnik e& odchylně od běžného zákona ([73]) rovná existenci státní záruky ve prospěch podniku e&. Jelikož tato záruka není omezena co do výše ani doby trvání, má Komise za to, že představuje neomezenou státní záruku (dále jen „neomezená záruka pro podnik e&“).

(103) Oznamující strana tvrdí, že vynětí z působnosti zákona SAE o úpadku nelze vykládat jako záruku veřejné intervence v případě platební neschopnosti společnosti, jelikož v SAE neexistují žádné právní nebo správní předpisy, které by vyžadovaly, aby vláda SAE poskytla jakoukoli záruku nebo podporu na záchranu v případě platební neschopnosti subjektu ve veřejném vlastnictví, a že „*v případě neexistence právní povinnosti nepostačují státní vlastnictví a případná (ale ze své podstaty nejistá) politická podpora samy o sobě k tomu, aby představovaly výhodu ve smyslu nařízení o zahraničních subvencích nebo právních předpisů EU v oblasti státní podpory. Oznamující strana tvrdí, že na rozdíl od případů státní podpory se podnik e& nachází v odlišné skutkové a právní situaci, kdy ratingové agentury neuznávají existenci implicitní státní záruky ve prospěch podniku e&*.“ ([74])

(104) Komise v tomto ohledu konstatuje, že pro zjištění neomezené záruky není nutná existence výslovného ustanovení, jestliže dané skutkové a právní okolnosti prokazují, že taková záruka existuje. Komise v oddíle 7.2 konstatovala, že tomu tak je.

(105) Komise mimoto v 99. bodě odůvodnění prokázala, že v rozporu s tvrzením oznamující strany berou ratingové agentury v úvahu existenci vysoké pravděpodobnosti zásahu státu v případě platební neschopnosti podniku e&.

(106) Komise každopádně podotýká, že finanční intervence členských států EU v souvislosti s insolvenčním řízením jsou omezeny rámcem EU pro státní podporu. Jinak je tomu v SAE, kde obecně nejsou možnosti poskytovat finanční pomoc podnikům v obtížích omezeny. Ve spojení s dalšími prvky popsanými v tomto oddíle je pak racionálně pravděpodobné, že se to odrazí ve zvýšeném očekávání věřitelů ohledně větší potenciální podpory ze strany SAE v porovnání s podporou, kterou by bylo možné získat od členského státu EU.

(107) Komise však souhlasí s tím, že nemůže jednoduše předpokládat existenci neomezené záruky pouze na základě veřejného vlastnictví. Komise spíše posuzuje soubor důkazů prokazujících existenci záruky třetí země. V tomto rozhodnutí se Komise v rozporu s tvrzením oznamující strany nespoléhá pouze na „*existenci státního vlastnictví a možnou (avšak nejistou) politickou podporu*“, nýbrž bere v úvahu právní režim, který se na podnik e& vztahuje v případě jeho platební neschopnosti, ve spojení se zvláštními právy, která má vláda SAE (prostřednictvím fondu EIA) ve vztahu k aktivům podniku e&, jakož i další relevantní okolnosti, jako je úloha fondu EIA, úvěrový rating podniku e& a způsob, jakým odráží očekávání věřitelů, což podle názoru Komise společně odhaluje existenci záruky třetí země.

(108) Oznamující strana rovněž vysvětluje, že zvláštní režim vztahující se na podnik e& nemá za cíl „*zachránit podnik e& před úpadkem nebo likvidací, ale spíše zajistit nepřetržité poskytování telekomunikačních služeb v SAE v případě, že by se podnik e& dostal do platební neschopnosti*.“ Oznamující strana poukazuje na existenci podobných režimů ve Spojeném království pro společnosti působící v oblasti kritické infrastruktury. Podobná ustanovení existují také v rámci pravidel pro státní podporu (v pokynech pro podporu na záchranu a restrukturalizaci ([75])), pokud jde o nepřetržité poskytování veřejných služeb podniky v obtížích ([76]).

([73]) Závěr vyvozený s ohledem na zásady, z nichž vychází odůvodnění rozhodnutí Komise 2010/605/EU, na jehož základě byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 3. dubna 2014 ve věci C-559/12 P, Francie v. Komise, EU:C:2014:217, a rozhodnutí 2012/26/EU, na jehož základě byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2018 ve věci C-438/16 P, *Francie a IFP Énergies nouvelles v. Komise*, EU:C:2018:737.

([74]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, oddíl 2.

([75]) Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1, sdělení Komise – Pokyny pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích.

([76]) Odpověď na žádost o informace k předběžnému oznámení č. 5 ze dne 5. února 2024, otázka č. 5.

(109) Komise v této souvislosti konstatuje, že ačkoliv ustanovení týkající se přednostního práva fondu EIA na nákup kritických aktiv podniku e& mohou být odůvodněna potřebou zachovat kontinuitu služeb, omezení ohledně uplatnění konkurzního řízení na podnik e&, a to jak s ohledem na rozsah, tak i na možnost fondu EIA uplatnit právo veta vůči takovému řízení, jdou nad rámec tohoto účelu, neboť nejenže zachovávají státní kontrolu a vlastnictví těchto kritických aktiv, nýbrž také chrání existenci podniku e& jako celku.

(110) Oznamující strana taktéž uvádí, že „*existují příklady, kdy SAE v minulosti nezasáhly při poskytování finanční podpory subjektům ve vlastnictví státu*“. V tomto ohledu poukazuje oznamující strana na případ dvou společností ve vlastnictví SAE: restrukturalizace dluhu Dubai Group LLC v roce 2012 a insolvenční řízení zahájené vůči společnosti Arabtec Holding PJSC v roce 2020 ([77]).

(111) Pokud jde o společnost Dubai Group LLC, Komise nezjistila žádné důkazy o tom, že by byl zásah státu nutný k zajištění solventnosti společnosti Dubai Group LLC, ani žádné důkazy o tom, že by společnost Dubai Group LLC byla vůbec v platební neschopnosti ([78]). Tento případ tudíž nedokládá, zda SAE poskytují podporu podnikům v obtížích.

(112) Pokud jde o společnost Arabtec Holding PJSC, Komise se domnívá, že právě proto, že společnost Arabtec Holding PJSC byla předmětem běžného konkurzního řízení v SAE, není její situace srovnatelná se situací podniku e&, u něhož zjištěné odchylky od zákona o úpadku z roku 2016 svědčí o státní záruce. Společnost Arabtec Holding PJSC je podle oznamující strany „*přední stavební společnost*“, takže není zřejmé, zda je její činnost pro SAE rozhodující a zda je její situace srovnatelná se situací podniku e&.

(113) Pravděpodobnost, že by stát zasáhl v případě finančních potíží podniku e&, zejména s ohledem na očekávání věřitelů, dokládá rovněž takový zásah ve prospěch společnosti Dubai World, velkého investora vlastněného emirátem Dubaj. Když se společnost Dubai World v roce 2009 potýkala s finančními potížemi, rozhodla se vláda emirátu Abú Dhabí nakonec poskytnout jí takovou finanční podporu ([79]).

(114) Komise dále podotýká, že obavu uvedenou v oddíle 7.2.1 ohledně nepoužitelnosti insolvenčních předpisů SAE a z toho vyplývající vnímání trhu týkající se existence trvalé státní podpory podniku e& potvrdila podání některých konkurentů cílové skupiny na vnitřním trhu ([80]).

(115) Na základě prvků uvedených v oddíle 7.2.1 Komise konstatuje, že podnik e& má prospěch z neomezené státní záruky, která vyplývá z odchylek jeho stanov od běžného zákona o úpadku.

7.2.2 *Hodnocení, zda jde o finanční příspěvek*

(116) Neomezená záruka pro podnik e& má ručit za úvěry tohoto podniku, a představuje tak mimo jiné záruku za úvěr, která je výslovně uvedena jako finanční příspěvek ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích.

(117) Neomezená záruka pro podnik e& navíc představuje vážné a konkrétní riziko, že v budoucnu Spojeným arabským emirátům přinese další zátěž, a představuje tak finanční příspěvek.

([77]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, oddíl 2.

([78]) https://gulfnews.com/business/dubai-out-to-prove-everybody-wrong-as-debt-repayments-loom-1.982139.

([79]) Viz například The Guardian, 14. prosince 2009, „*Dubai receives a $10bn bailout from Abu Dhabi*“ (Dubaj zachránilo 10 miliard dolarů z Abú Dhabí), k dispozici na adrese: https://www.theguardian.com/world/2009/dec/14/dubai-10bn-dollar-payout.

([80]) Odpovědi na žádosti Komise ze dne 17. června 2024 a 17. července 2024 (viz poznámky pod čarou č. 10 a č. 12). Velký telekomunikační operátor uvedl: „*[s]ouhlasíme s tím, že vynětí oznamující strany z působnosti zákona SAE o úpadku je závažným problémem, který není slučitelný s právními předpisy EU a členských států a není v souladu s evropskou politikou a normami v oblasti hospodářské soutěže*“ *[...]*; „*Obavy z narušení hospodářské soutěže v tomto případě vycházejí z vlastnické struktury oznamující strany a z přístupu k finančním prostředkům fondu EIA*“ (ID666-1). Jiný operátor poznamenal, že „*hlavní silnou stránkou podniku e& je spolehlivá finanční podpora ze strany SAE, která mu pomáhá překonávat provozní překážky*“ (ID840).

(118) Komise proto konstatuje, že neomezená záruka pro podnik e& představuje finanční příspěvek ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.2.3 *Přičitatelnost třetí zemi*

(119) Komise se domnívá, že neomezená záruka pro podnik e&, která vyplývá ze zvláštních insolvenčních předpisů vztahujících se na podnik e&, plyne z ustanovení právních předpisů SAE, která umožňují, aby se na podnik e& nevztahovaly běžné insolvenční předpisy platné pro společnosti v SAE.

(120) Komise má tudíž za to, že neomezenou záruku pro podnik e& poskytly Spojené arabské emiráty, tj. třetí země ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(121) Komise navíc podotýká, že za konkrétních okolností tohoto případu lze Spojeným arabským emirátům přičíst i rozhodnutí využít zákonem stanovenou možnost a nepodřídit podnik e& běžným pravidlům týkajícím se úpadku. O změně stanov totiž může rozhodnout valná hromada akcionářů, kterou ovládá fond EIA, a fond EIA má rovněž právo veta, pokud jde o jakoukoli změnu ([81]).

(122) Komise konstatuje, že fond EIA je orgán veřejné moci zřízený zákonem a je podřízen vládě SAE ([82]). Je „*výlučným subjektem odpovědným za investování a opětovné investování finančních prostředků přidělených vládou*“ a je oprávněn vypracovávat a koordinovat investiční politiku státu a zastupovat federální vládu v investičních projektech a investičních fondech ([83]). Jeho zaměstnanci jsou rovněž státními úředníky ([84]). Fond EIA je tudíž považován za „*orgán veřejné moci*“ podle čl. 3 odst. 2 druhé odrážky písm. a) nařízení o zahraničních subvencích.

7.2.4 *Výhoda*

(123) Existence neomezené záruky pro podnik e& může být sama o sobě považována za výhodu pro oznamující stranu vzhledem k lepšímu očekávání věřitelů podniku e&, že jejich finanční nároky budou uspokojeny. Existence neomezené záruky pro podnik e& tak může zlepšit podmínky obchodních i finančních transakcí, které podnik e& uzavírá, a také tomuto podniku umožnit snazší přístup k těmto transakcím. Existenci takové výhody lze předpokládat, jakmile je zjištěna neomezená záruka pro podnik e& ([85]).

(124) Komise mimoto konstatuje, že neomezená záruka pro podnik e& mohla ovlivnit jeho úvěrový rating, a tím posílit jeho postavení při uzavírání smluv a poskytování různých půjček, vydávání dluhopisů a jiných dluhových nástrojů před transakcí, včetně podmínek financování v rámci termínovaného úvěru.

(125) Existují konkrétní důkazy, že tomu tak je, neboť (jak je zdůrazněno v 101. bodě odůvodnění) existence neomezené záruky pro podnik e& ovlivnila podmínky termínovaného úvěru. Oznamující strana navíc předložila seznam půjček, dluhopisů a jiných dluhových nástrojů, které byly uzavřeny v průběhu tří let před transakcí ([86]), v odhadované celkové výši [10–20] miliard EUR ([87]), a jejichž podmínky mohly být ovlivněny existencí neomezené záruky pro podnik e&.

([81]) Článek 54 stanov podniku e&. Změna by se uskutečnila prostřednictvím „*zvláštního usnesení*“, což znamená, že fond EIA má podle článku 55 stanov podniku e& s ohledem na změnu rovněž právo veta.

([82]) Federální legislativní nařízení z roku 2007, kterým se zřizuje fond EIA (příloha FS-CO.31), pozměněné nařízením federálního zákona č. 13 z roku 2009 (příloha FS-CO.32) a nařízením federálního zákona č. 11 z roku 2018 (příloha FS-CO.33), článek 2.

([83]) Tamtéž, článek 4.

([84]) Tamtéž, článek 21.

([85]) Závěry vyvozené analogicky s ohledem na zásady, na nichž je založeno odůvodnění rozsudku ze dne 3. dubna 2014 ve věci *Francouzská republika v. Evropská komise*, C-559/12, EU:C:2014:217: „*Pro prokázání výhody poskytnuté takovou zárukou přijímajícímu podniku stačí, aby Komise prokázala pouhou existenci této záruky, aniž by musela prokázat skutečné účinky, které tato záruka vyvolala od okamžiku jejího poskytnutí.*“

([86]) Příloha FS.CO-74.

([87]) Přepočet na základě směnného kurzu ke dni 1. ledna 2024.

(126) Podnik e& zároveň neplatí za neomezenou záruku žádný poplatek. Sjednání jakékoli záruky na trhu je obvykle kompenzováno poplatkem, který ručiteli poskytuje odměnu za rizika, která na sebe bere. V případě, že takový poplatek neexistuje, poskytuje neomezená záruka pro podnik e& tomuto podniku výhodu.

(127) Komise zejména uvádí, že i kdyby podnik e& v určitém okamžiku „*pravděpodobně nečelil finančním potížím, které by představovaly konkrétní riziko úpadku*“, přesto existuje riziko, jež na sebe Spojené arabské emiráty při ručení za závazky podniku e& převzaly. Převzetí společné odpovědnosti za dluhy podniku třetí zemí totiž vždy představuje riziko zásahu.

(128) Neomezená záruka pro podnik e& není limitována co do doby trvání ani výše, nestanovuje žádná omezení s ohledem na transakce, do nichž se může podnik e& zapojit, ani rizika, která může převzít, a není omezena na realizaci určitého projektu nebo na určitou dobu. Rozsah této záruky se tudíž rozšiřuje pokaždé, když podnik e& uzavře nový závazek, na nějž se tato neomezená záruka pro podnik e& vztahuje. V důsledku toho nejsou omezena ani rizika, která na sebe třetí země bere.

(129) V této souvislosti neexistují žádné okolnosti, za nichž by podnik mohl stanovit nebo zaplatit za záruku přiměřený poplatek. Zatímco poskytnutí záruky musí obvykle odrážet riziko, které je převáděno, a to z hlediska *ex ante*, a vyžaduje proto minimální schopnost vytvořit si představu o tom, jaké budoucí události jsou kryty a jaké riziko s sebou nesou, v případě neomezené záruky toho dosáhnout nelze ([88]). Neomezená povaha záruky znamená, že kryje závazky, které v době jejího zavedení nebyly představitelné. Možnost podniku e& jednostranně a neomezeně rozšiřovat rozsah záruky tak znamená, že v žádném okamžiku není možné, aby tato záruka a související odměna odrážely jakékoli přiměřené posouzení rizika. Naopak je nepravděpodobné, že by soukromý subjekt na trhu takovou záruku podniku e& vůbec racionálně poskytl.

(130) V této souvislosti nezískal podnik e& neomezenou záruku, která není limitována ani odměněna žádným poplatkem, za běžných tržních podmínek.

(131) Komise se proto domnívá, že neomezená záruka pro podnik e& poskytuje oznamující straně výhodu ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.2.5 *Omezení na určité podniky nebo odvětví*

(132) Dostupnost neomezené záruky je omezena na společnosti, které jsou „*zcela nebo částečně vlastněny federální nebo místní vládou SAE*“ (viz 78. bod odůvodnění), zatímco ostatní společnosti v SAE podléhají nucené likvidaci a likvidačnímu řízení podle zákona o úpadku z roku 2016. Z tohoto důvodu je neomezená záruka pro podnik e& právně omezena na určité podniky ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(133) Tato možnost podřídit podnik e& odlišným insolvenčním předpisům byla navíc skutečně využita, a to v důsledku rozhodnutí přijatého Spojenými arabskými emiráty prostřednictvím fondu EIA o přijetí stanov podniku e&, které obsahují pravidla odlišná od běžných insolvenčních předpisů. Tyto stanovy jsou specifické pro podnik e&, takže neomezená záruka pro podnik e& je rovněž fakticky omezena na určité podniky ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(134) Komise proto dospěla k závěru, že neomezená záruka pro podnik e& poskytuje oznamující straně výhodu, která je právně nebo fakticky omezena na jeden nebo více podniků nebo odvětví ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

([88]) Viz rovněž sdělení o zárukách, bod 4.1: „*Při výpočtu prvku podpory v záruce bude Komise věnovat zvláštní pozornost těmto prvkům: […] b) zda lze náležitě změřit rozsah každé poskytnuté záruky. To znamená, že záruky musí být vázány na konkrétní finanční transakci, musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezené.*“

7.2.6 *Poskytnutí zahraniční subvence v období tří let před uzavřením dohody*

(135) Podle článku 19 nařízení o zahraničních subvencích se při posuzování spojení podniků posuzují pouze zahraniční subvence poskytnuté v posledních třech letech před uzavřením dohody. Podle 15. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích by se *„zahraniční subvence měla považovat za poskytnutou od okamžiku, kdy příjemce získá nárok na její obdržení. Skutečné vyplacení zahraniční subvence není nezbytnou podmínkou k tomu, aby zahraniční subvence spadala do oblasti působnosti tohoto nařízení.“*

(136) Komise v tomto ohledu konstatuje, že neomezená záruka pro podnik e& je důsledkem zvláštních pravidel obsažených ve stanovách podniku e&, jež stanoví jiná pravidla než zákon o úpadku z roku 2016. Podle zákona o úpadku z roku 2016 měl podnik e& možnost se pro použití tohoto zákona rozhodnout dobrovolně. Neomezenou záruku pro podnik e& tak lze považovat za systematicky obnovovanou, a tudíž poskytovanou na každé valné hromadě akcionářů podniku e&, pokud stanovy podniku e& obsahují jiná pravidla než podle zákona o úpadku z roku 2016.

(137) To platí tím spíše, že rozhodnutí o zachování odchylných insolvenčních předpisů ve stanovách je rozhodnutím akcionářů podniku e&, které lze rovněž přičíst Spojeným arabským emirátům (viz oddíl 7.2.3) ([89]), takže prostřednictvím fondu EIA přijímají Spojené arabské emiráty každoročně rozhodnutí o zachování neomezené záruky pro podnik e&.

(138) Komise proto konstatuje, že neomezená záruka pro podnik e& byla poskytnuta během tří let před podpisem kupní smlouvy ve smyslu článku 19 nařízení o zahraničních subvencích.

7.2.7 *Závěr*

(139) Na základě prvků uvedených v oddíle 7.2 Komise konstatuje, že nepoužitelnost běžného konkurzního řízení, jež by se jinak v SAE použilo, představuje neomezenou záruku, která je v rámci transakce považována za zahraniční subvenci poskytnutou v období tří let před uzavřením kupní smlouvy ve smyslu článků 3 a 19 nařízení o zahraničních subvencích.

7.3 **Licence podniku e& na poskytování telekomunikačních služeb v SAE**

(140) V rozhodnutí o zahájení řízení shledala Komise dostatečné důkazy o tom, že udělení telekomunikační licence podniku e& v SAE může mít za následek zřeknutí se příjmů, které jsou jinak splatné, v podobě zvláštního práva bez přiměřené odměny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích ([90]).

(141) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení oznamující strana toto předběžné zjištění zpochybnila, zejména z toho důvodu, že Komise neprokázala, že licence nebyla poskytnuta za běžných tržních podmínek ([91]).

7.3.1 *Hodnocení, zda jde o finanční příspěvek*

(142) Podle čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích může mít finanční příspěvek podobu *„zřeknutí se příjmů, které jsou jinak splatné, jako je […] udělení zvláštních nebo výlučných práv bez přiměřené odměny“*. Je proto nutné za prvé zjistit, zda byla podniku e& udělena zvláštní nebo výlučná práva, a za druhé, zda podnik e& zaplatil za získání těchto práv přiměřenou odměnu.

([89]) V tomto ohledu Komise dále podotýká, že akcionáři podniku e&, včetně fondu EIA, rozhodli dne 17. března 2021, tj. v období tří let před podpisem kupní smlouvy, o změně stanov podniku e&, aby zohlednili některé změny právních předpisů SAE, nezahrnuli však žádnou změnu insolvenčních předpisů například s ohledem na reformu zákona o úpadku (viz příloha FS-CO.2).

([90]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 86.

([91]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 5.

7.3.1.1 Existence zvláštního práva

(143) „*Zvláštní nebo výlučná práva*“ je pojem, který je uznán v čl. 106 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, který stanoví: „*Pokud jde o veřejné podniky a podniky, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, tyto státy nepřijmou ani neponechají v platnosti opatření odporující pravidlům Smluv, zejména pravidlům stanoveným v článcích 18 a 101 až 109*.“ V Unii je pojem zvláštních práv v souvislosti s telekomunikacemi dále definován směrnicí Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací. V čl. 1 bodě 6 směrnice 2002/77/ES jsou zvláštní práva definována takto: „*‚zvláštními právy‘ se rozumějí práva, která členský stát uděluje omezenému počtu podniků prostřednictvím některého právního nebo správního nástroje, kterým v dané zeměpisné oblasti: a) určuje nebo omezuje na dva či více počet podniků oprávněných poskytovat služby elektronických komunikací nebo provádět činnost v odvětví elektronických komunikací, aniž by dodržoval objektivní, přiměřená a nediskriminační kritéria […]*“ ([92]). Tato definice, zejména charakteristika kritérií, vychází z judikatury soudů Unie ([93]).

(144) Vzhledem ke vztahu mezi nařízením o zahraničních subvencích a právními předpisy EU v oblasti státních podpor, jak je uznáno v 9. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích, a dotčeným odvětvím se Komise domnívá, že v tomto případě je odůvodněné použít výše uvedenou definici a její kritéria analogicky pro účely nařízení o zahraničních subvencích, neboť toto nařízení používá stejné pojmy „*zvláštní nebo výlučná práva*“.

(145) Pokud jde o vnitrostátní právní rámec platný v SAE, článek 31 nařízení federálního zákona č. 3 z roku 2003 o organizaci odvětví telekomunikací (dále jen „telekomunikační zákon SAE“) zakazuje provozování jakékoli „*regulované činnosti*“ ve smyslu tohoto zákona (což zahrnuje provozování veřejné telekomunikační sítě nebo poskytování telekomunikačních služeb účastníkům v SAE) bez licence vydané regulačním úřadem pro telekomunikace a digitální správu v SAE (dále jen „úřad TDRA“), ledaže se použije příslušná výjimka. Článek 2 usnesení č. (6) z roku 2008 vydaného úřadem TDRA stanoví, že je subjektem odpovědným za udělování licencí na regulované činnosti ([94]).

(146) V tomto ohledu byl podnik e& do roku 2006 jediným licencovaným telekomunikačním operátorem. Současná licence podniku e& byla získána v roce 2006 a je platná do roku 2025 ([95]). Další licenci udělil úřad TDRA společnosti Emirates Integrated Telecommunications Company P.J.S.C. (dále jen „du“), kterou rovněž vlastní a kontroluje vláda SAE prostřednictvím fondu EIA. Obě společnosti poskytují telekomunikační služby na základě svých licencí. Licence udělené podnikům e& a du se neomezují na konkrétní druh služby nebo region v rámci SAE, neboť „*oba podniky mohou poskytovat všechny příslušné služby ve všech regionech SAE*“ ([96]). V SAE není žádný jiný držitel telekomunikační licence.

(147) Komise se domnívá, že i další prvky podporují rozhodovací pravomoc orgánů SAE, pokud jde o omezení udělování telekomunikačních licencí v SAE na omezený počet podniků.

([92]) Podobné či totožné definice jsou obsaženy ve směrnici Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, Úř. věst. L 318, 17.11.2006, s. 17 (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/111/oj), a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES, Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243 (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

([93]) Rozsudek ze dne 12. prosince 1996 ve věci *The Queen v. Secretary of State for Trade and Industry*, ex parte *British Telecommunications*, C-302/94, bod 57.

([94]) Regulovaná činnost je definována jako: „*provozování veřejné telekomunikační sítě nebo poskytování telekomunikačních služeb účastníkům*“. Usnesení úřadu TDRA č. (6) z roku 2008 týkající se rámce pro udělování licencí, k dispozici na adrese: https://tdra.gov.ae/-/media/About/LICENSING/AR/Resolution-6-Licencing-Framework--2008--EN.ashx.

([95]) Veřejná telekomunikační licence č. 1/2006, vydaná úřadem TDRA, k dispozici na adrese: https://tdra.gov.ae/-/media/About/Licensees---Licenses/Licenses-English/Etisalat-En.ashx.

([96]) Formulář FS-CO, bod 316.

(148) Odvětví telekomunikací v SAE je považováno za odvětví se „*strategickým dopadem*“ a držitelé telekomunikačních licencí v SAE musí zůstat v domácím vlastnictví, přičemž minimálně 51 % akcionářů musí být ze SAE ([97]), což je zohledněno v zakládacích listinách podniku e& ([98]). Tato hranice se vztahuje i na způsobilost potenciálního nového účastníka ([99]).

(149) V článku 26 telekomunikačního zákona SAE se mimoto stanoví, že „*[fond EIA] přebírá [...] odpovědnost za zastupování vlády jako akcionáře v korporacích a společnostech v odvětví telekomunikací a vykonává požadované pravomoci, pokud jejich stanovy nestanoví jinak*“. Články 28 a 34 navíc stanoví, že „*licence se v žádném případě nevydá subjektu, který není právnickou osobou založenou na základě rozhodnutí vydaného správní radou úřadu [TDRA]*“, že „*správní rada má pravomoc žadateli udělit licenci nebo udělení licence zamítnout*“ a že „*rozhodnutí správní rady v tomto ohledu je konečné a pro žadatele závazné a nelze je žádným způsobem napadnout ani se proti němu odvolat*“.

(150) Komise proto konstatuje, že udělení telekomunikační licence v SAE podniku e& lze považovat za zvláštní právo ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích.

(151) Komise podotýká, že oznamující strana nepopírá, že podnik e& využívá zvláštního práva na základě licence vydané úřadem TDRA.

7.3.1.2 Přiměřená odměna

(152) Podle směrnice Unie, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, lze odměnu za zvláštní nebo výlučné právo v rámci telekomunikací považovat za „*přiměřenou*“, pokud odpovídající „*poplatky jsou objektivně odůvodněné, transparentní, nediskriminační a přiměřené z hlediska jejich zamýšleného účelu*“ ([100]).

(153) Body 53 a 54 sdělení Komise o pojmu státní podpora dále objasňují toto: ([101]) „*Vzdáním se příjmů státu (a rovněž poskytnutím výhody) může být i umožnění přístupu k veřejnému prostoru nebo k přírodním zdrojům či udělení zvláštních nebo výlučných práv bez odpovídající odměny v souladu s tržními sazbami. V těchto případech je třeba zjistit, zda stát kromě své úlohy správce dotyčného veřejného majetku jedná jako regulátor sledující politické cíle tím, že podmíní proces výběru dotyčných podniků kvalitativními kritérii (která jsou stanovena předem transparentním a nediskriminačním způsobem). Pokud stát jedná jako regulátor, může legitimně rozhodnout o tom, že nebude maximalizovat výnosy, jichž by jinak mohlo být dosaženo, aniž by toto spadalo do oblasti působnosti pravidel státní podpory, pokud je se všemi dotčenými hospodářskými subjekty zacházeno v souladu se zásadou zákazu diskriminace a pokud existuje neodmyslitelná souvislost mezi dosažením účelu regulace a vzdáním se příjmů.*“

([97]) V přezkumu obchodní politiky v rámci WTO (WTO Trade Policy Review), který byl předložen jako součást oznámení, se uvádí, že „*hlavní změnou zákona o obchodních společnostech bylo zrušení obecného požadavku, aby 51 % vlastníků společnosti v SAE pocházelo z emirátů, což umožnilo zahraničním investorům zakládat společnosti bez místního partnera a vlastnit 100 % společností v SAE ve většině hospodářských odvětví, s výjimkou některých činností, které jsou považovány za činnosti se „strategickým dopadem“*“. Podle přezkumu obchodní politiky v rámci WTO se v důsledku strategického dopadu odvětví telekomunikací u všech držitelů licencí v SAE nadále uplatňuje požadavek na minimální 51% podíl ve vlastnictví subjektů ze SAE. Viz s. 112 přezkumu obchodní politiky v rámci WTO.

([98]) Federální legislativní nařízení č. (1) z roku 2021, kterým se mění některá ustanovení federálního zákona č. (1) z roku 1991 týkající se Emirates Telecommunications Group Company, článek 7: „*Není přípustné snížit podíl na kapitálu společnosti ve vlastnictví státu (51 %), pokud soukromý akcionář nerozhodne jinak. V žádném případě není přípustné, aby vlastnictví cizích státních příslušníků překročilo (49 %) kapitálu společnosti.*“ Příloha FS-CO.35.

([99]) Jak je uvedeno v čl. 12 odst. 1.3 předpisů úřadu TDRA o udělování licencí (které byly v březnu 2023 revidovány), s výjimkou případů, kdy s tím souhlasí správní rada úřadu TDRA, nemůže společnost požádat o telekomunikační licenci v SAE, jestliže podíl ve vlastnictví zahraničních subjektů přesahuje 49 %.

([100]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace, Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36 (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj), viz články 13 a 42.

([101]) Sdělení Komise o pojmu státní podpora uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, C/2016/2946 (Úř. věst. C 262, 19.7.2016, s. 1).

(154) Oznamující strana tvrdí, že podnik e& musí stejně jako společnost du platit Ministerstvu financí federální vlády SAE roční „*federální licenční poplatek*“. Oznamující strana potvrdila, že poplatky placené podnikem e& (a společností du) „*na základě federálního systému licenčních poplatků jsou úplatou za služby, které poskytují v rámci svých příslušných telekomunikačních licencí vydaných úřadem TDRA, a představují poplatek spojený s finančními výsledky příslušných držitelů licencí*“ ([102]). Podle podniku e& se příslušný právní rámec ([103]) „*nevztahuje na federální zařízení nebo jiný majetek, za který se platí licenční poplatky*“, a „*podnik e& vždy vlastnil vlastní telekomunikační infrastrukturu*“ ([104]).

(155) Podnik e& dále uvádí, že jediné federální zařízení, které v SAE využívá, tvoří pozemky ve vlastnictví státu a práva cesty přes tyto pozemky, která jsou telekomunikačním operátorům udělována „*bezplatně*“ na základě telekomunikačního zákona SAE ([105]), přičemž tento typ ujednání existuje i v Unii ([106]).

(156) Komise proto posoudí, do jaké míry jsou podání oznamující strany prokázána, a zda tudíž licenční poplatek slouží jako přiměřená odměna za licenci na poskytování telekomunikačních služeb.

(157) S ohledem na příslušná ustanovení sdělení Komise o pojmu státní podpora (viz 153. bod odůvodnění) Komise analogicky konstatuje toto.

(158) Za prvé, při stanovování ročního federálního licenčního poplatku jedná příslušný úřad jako regulační orgán, který plní mandát, jenž mu byl svěřen vládou SAE podle právního rámce SAE (viz 154. bod odůvodnění). Úřad TDRA během hloubkového šetření potvrdil, že licenční poplatky, které spravuje Ministerstvo financí, mají regulační charakter: „*Výše federálního licenčního poplatku je stanovena rozhodnutím vlády SAE [...]. Systém licenčních poplatků spravuje Ministerstvo financí*“ ([107]).

(159) Za druhé, Spojené arabské emiráty se jako regulační orgán mohou legitimně rozhodnout, že nebudou maximalizovat příjmy, jichž by jinak mohly dosáhnout. V bodě 85 rozhodnutí o zahájení řízení se Komise předběžně domnívala, že základ pro federální licenční poplatky zahrnuje prvky, jež nesouvisejí se zvláštním právem, za něž má být poskytnuta odměna, neboť zahrnuje zisky z neregulovaných činností a některé zahraniční zisky ([108]). I když tomu tak může být, Komise podotýká, že ačkoli tyto dodatečné prvky nemusí souviset se službami, které jsou předmětem licence, nevedou k tomu, že by odměna byla příliš nízká. Spíše by zvýšily licenční poplatky nad úroveň přiměřenou pro dané služby, jichž se zvláštní právo týká. Zejména zahraniční zisky nejsou z podstaty věci získávány na základě licence k vykonávání činnosti v SAE.

(160) Za třetí, Komise uvádí, že hrazený licenční poplatek se zdá být poměrně významný: od roku 2018 činí licenční poplatek 30 % „*regulovaného zisku*“ ([109]) plus 15 % „*regulovaného obratu*“ ([110]) podniku e&. Výsledná hodnota ročního federálního licenčního poplatku se ročně pohybuje v rozmezí od 5,5 do 5,8 miliardy EUR.

([102]) Formulář FS-CO, bod 242.

([103]) Rozhodnutí vlády SAE č. 320/15/23 ze dne 9. prosince 2012, kterým se mění systém licenčních poplatků s ohledem na nový mechanismus licenčních poplatků použitelný na držitele telekomunikačních licencí vydaných úřadem TDRA.

([104]) Formulář FS-CO, body 238-239.

([105]) Článek 52 nařízení č. 3 z roku 2003 federálního zákona o organizaci odvětví telekomunikací.

([106]) Podnik e& jako příklad uvádí Německo a § 125 jeho telekomunikační zákon (*Telekommunikationsgesetz*).

([107]) Odpověď úřadu TDRA na žádost o informace č. 19 ze dne 29. srpna 2024, otázky č. 1–3.

([108]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 85.

([109]) Oznamující strana tvrdí, že pojmy „*regulovaný zisk*“ a „*regulovaný obrat*“ vycházejí z pokynů, které telekomunikační společnosti obdržely od Ministerstva financí SAE ohledně federálního systému licenčních poplatků. Používají se jako ukazatele pro stanovení výše licenčních poplatků, jež má podnik e& platit Ministerstvu financí SAE. (Formulář FS-CO, odkaz (114)). Konkrétně „*regulovaný zisk zahrnuje veškeré zisky z činností, jež jsou předmětem licence vydané regulačním úřadem pro telekomunikace a digitální správu (‚TDRA‘), a veškerých dalších činností, které zahrnují licencovanou složku bez ohledu na váhu nebo významnost licencované složky*“. Pokyny k licenčním poplatkům ze dne 3. listopadu 2023 (příloha FS-CO.94).

([110]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 1.

(161) Za čtvrté, pokud jde o obavu vyjádřenou v bodě 93 rozhodnutí o zahájení řízení, kde měla Komise podezření, že by nedostatečná odměna za licenci mohla vést k nadměrné ziskovosti podniku e&, hloubkové šetření nepotvrdilo, že by tomu tak bylo. Šetření ukázalo, že při porovnání ziskovosti podniku e& v jiných zemích (které nemají podobný právní režim a podnik e& nevyužívá zvláštního práva, a jeho telekomunikační činnosti proto nepodléhají federálnímu licenčnímu poplatku) je (čistá) ziskovost podniku e& u operací vykonávaných pouze v SAE po odečtení licenčního poplatku (od příjmů) téměř stejná nebo dokonce nižší než jeho ziskovost na těchto jiných trzích. Konkrétně v období 2021–2023 se rozpětí zisku před úroky a zdaněním („EBIT“) ([111]) (upravené o náklady na federální licenční poplatky podniku e& za jeho činnost v SAE) pohybovalo mezi [20–30] a [20–30] %, zatímco v Maroku mezi [30–40] % a [30–40] %, v Egyptě mezi [20–30] % a [20–30] % a ve zbytku světa mezi [20–30] % a [30–40] % ([112]). Rozpětí EBIT zahrnuje náklady na odpisy a amortizaci hmotných a/nebo nehmotných aktiv, jako jsou licence na rádiové frekvence, které obvykle zahrnují náklady spojené s telekomunikačními činnostmi ve většině zemí mimo SAE ([113]). Proto se EBIT jeví jako nejvhodnější ukazatel pro porovnání nákladů na licence v zemích, kde se tyto náklady odepisují, a v SAE.

(162) Za páté Komise konstatuje, že podle poskytnutých informací se zdá, že odměna je v souladu s bodem 54 sdělení Komise o pojmu státní podpora: licenční poplatek je stanoven v souladu s jeho regulačním účelem (jelikož poplatek je stanoven na základě rozsahu služeb nabízených v rámci licence) a nediskriminuje dotčené operátory, protože způsob výpočtu federálního licenčního poplatku je pro podniky e& a du od roku 2016 harmonizován ([114]).

(163) Na základě důkazů, které má Komise k dispozici, a pro účely tohoto rozhodnutí proto nemůže právně dostačujícím způsobem prokázat, že federální licenční poplatky nepředstavují přiměřenou odměnu za zvláštní právo udělené telekomunikační licencí.

(164) Jelikož Komise zjistila, že se její předběžné posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení, že federální licenční poplatek nepředstavuje přiměřenou odměnu, nepotvrdilo, není nutné posoudit další podmínky existence zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.3.2 *Závěr*

(165) Na základě informací uvedených v oddíle 7.3 Komise v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích a po hloubkovém šetření konstatuje, že se předběžné posouzení, že licence představuje zahraniční subvenci, jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, nepotvrzuje.

7.4 **Regulované ceny v oblasti telekomunikací v SAE a státní zakázky SAE**

(166) V oddíle 4.4 rozhodnutí o zahájení řízení shledala Komise dostatečné důkazy o tom, že regulované ceny v oblasti telekomunikací v SAE představují zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích, která spadá do oblasti působnosti článku 19 nařízení o zahraničních subvencích, a zejména že poskytují podniku e& výhodu, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích ([115]). Komise předběžně usoudila, že neexistují přesná kritéria, podle nichž by úřad TDRA mohl uplatňovat svou politiku cenové regulace, a že tato politika mohla podniku e& umožnit dosažení vyšších cen, než jsou ceny tržní.

([111]) Zisk před úroky a zdaněním („EBIT“) je provozní zisk vypočtený jako příjmy snížené o náklady na prodané zboží (hrubý zisk), provozní náklady, jako jsou mzdy a nájemné, a odpisy a amortizaci aktiv, a (jak název napovídá) před odečtením úroků a daní. Rozpětí EBIT představuje EBIT vydělený obratem.

([112]) Příloha FS-CO.109 a příloha FS-CO.110. Existuje jedna významná výjimka, [...], kde je ziskovost podniku e& (rozpětí EBIT) téměř nulová nebo dokonce záporná.

([113]) Pro ilustraci viz výroční finanční zpráva společnosti Deutsche Telekom za rok 2023 (https://report.telekom.com/annual-report-2023/_assets/downloads/entire-dtag-ar23.pdf, s 182, 183 a 209).

([114]) U těchto dvou telekomunikačních operátorů existuje pouze rozdíl v příslušných dolních hranicích, který podle podniku e& sleduje regulační cíle a měl zajistit, aby společnost du mohla vstoupit na trh, zahájit svou činnost a účinně konkurovat podniku e& (viz bod 256 formuláře FS-CO a odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázky č. 1 a 2).

([115]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 123.

(167) Oznamující strana ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení toto předběžné zjištění zpochybnila, zejména z toho důvodu, že Komise neprokázala, že ceny v oblasti telekomunikací nebyly stanoveny za běžných tržních podmínek ([116]).

(168) Podle oznamující strany na poskytování telekomunikačních služeb v SAE dohlíží a reguluje je úřad TDRA, a to s použitím verze 1.0 regulační politiky a postupu cenové kontroly ze dne 28. června 2017 ([117]) (dále jen *„politika cenové kontroly“*) ([118]).

(169) Podle oznamující strany musí držitelé telekomunikační licence v rámci politiky cenové kontroly požádat o předchozí souhlas se stanovením ceny každé nové služby, se změnou cen svých služeb ([119]) pro propagační akce ([120]) a za určitých okolností i se zrušením služby. Úřad TDRA pak může žádost o cenovou kontrolu schválit, schválit podmíněně nebo zamítnout a *„podle svého uvážení předchozí schválení nebo podmíněné schválení změnit, zrušit nebo pozastavit“* ([121]). Při výkonu této pravomoci úřad TDRA určí, zda je daná cena konkurenceschopná a spravedlivá, a to na základě řady faktorů a předpokladů, včetně nákladů podniku e& na poskytování příslušného zboží nebo služeb, předpokládaného využití zákazníky a na základě provedené analýzy výnosů a nákladů ([122]).

(170) Pokud jde o podnik e&, telekomunikační zákon SAE stanoví, že správní rada úřadu TDRA *„v souladu s předpisy vydanými telekomunikačním regulačním úřadem určuje poplatky za služby poskytované podnikem [e&].“* ([123])

(171) Podle úřadu TDRA je taková regulace nutná vzhledem k povaze trhu s neobvykle vysokými náklady na vytvoření potřebné infrastruktury a na zajištění vhodného rozdělení omezených zdrojů. Jak bylo uvedeno, *„na jinak funkčním trhu je k zajištění odpovídajících práv spotřebitelů a spravedlivé hospodářské soutěže zapotřebí jen velmi málo regulace, neboť většina trhů tyto faktory zajistí přirozeným výběrem nejlepších/nejkonkurenceschopnějších služeb/výrobků“* ([124]).

7.4.1 *Výhoda*

(172) Přestože se jedná o zahraniční finanční příspěvky, oznamující strana transakce uzavřené s federálními a státními orgány SAE v průběhu tří let předcházejících podpisu kupní smlouvy neoznámila, neboť je považovala za uzavřené za tržních podmínek, a tudíž spadající pod výjimku podle písmene c) tabulky 1 přílohy I prováděcího nařízení.

(173) V bodech 93 a 106 rozhodnutí o zahájení řízení se Komise předběžně domnívala, že v SAE ceny v oblasti telekomunikací, které vyplývají z politiky cenové kontroly, poskytují podniku e& výhodu, neboť vedou k tomu, že podnik e& může zákazníkům účtovat ceny, jež by za běžných tržních podmínek nemohl získat, a že se tato výhoda projevuje zejména prostřednictvím transakcí, které podnik e& uzavřel se státními orgány SAE ([125]).

(174) Podle 13. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích by *„finanční příspěvek měl být považován za příspěvek skýtající výhodu pro podnik, pokud by takovou výhodu nebylo možné získat za běžných tržních podmínek*“.

([116]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 5–6.
([117]) Příloha FS-CO.25.
([118]) Formulář FS-CO, bod 320.
([119]) Viz článek 1 bod 1.1.8 politiky úřadu TDRA v oblasti cenové kontroly, příloha FS-CO.25.
([120]) Podle článku 9.1 politiky cenové kontroly se propagační akcí rozumí jakákoli specifická cena, která má být zákazníkům k dispozici pouze po omezenou dobu (s výjimkou mimořádných událostí).
([121]) Tamtéž, články 4–5.
([122]) Tamtéž. Článek 3.1 a odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024, otázka č. 13.
([123]) Telekomunikační zákon SAE, články 21 až 80 (závěrečná ustanovení), příloha FS-CO.39.
([124]) Internetové stránky úřadu TDRA, k dispozici na adrese https://tdra.gov.ae/About/tdra-sectors/telecommunication/regulatory-affairs-department/regulations-and-ruling#description.
([125]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 93 a 106.

(175) Oznamující strana ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení uvádí, že „*rozhodnutí [o zahájení řízení] naznačuje, že běžnými tržními podmínkami, které by měly být použity jako referenční rámec, jsou podmínky v zemích mimo SAE*“, a považuje tuto analýzu za „*ze své podstaty chybnou*“, neboť odkazuje na „*vhodný referenční rámec*“ podle „*ustálené judikatury v oblasti státní podpory*“, kterým je právní rámec dotčeného členského státu.

(176) Komise podotýká, že k prokázání existence výhody je třeba najít odpovídající referenční hodnotu. V této souvislosti, kdy ceny podléhají revizi ze strany orgánů veřejné moci, nelze snadno posoudit, zda jsou srovnatelné s úrovní, kterou by bylo možné získat za běžných tržních podmínek. Z předběžného posouzení Komise vyplynulo, že úřad TDRA má širokou rozhodovací pravomoc, pokud jde o schvalování cenové politiky telekomunikačních operátorů. V reakci na otázky členů WTO ([126]) úřad TDRA objasnil, že „*při posuzování přiměřenosti žádostí týkajících se cen používá širokou škálu opatření*“, včetně analýzy ziskovosti, odhadů nákladů, mezinárodních referenčních hodnot a posouzení stížností spotřebitelů ([127]).

(177) Pokud jde o argumenty oznamující strany, že podnik e& je omezován rovněž konkurencí ze strany společnosti du, Komise podotýká, že veřejně dostupné zdroje sice podporují její předběžné posouzení týkající se vysokých cen telekomunikačních služeb v SAE ([128]), podle zprávy WTO o přezkumu obchodní politiky z roku 2022 ([129]) (dále jen „zpráva WTO“) však byly v SAE „*ceny telekomunikačních služeb v roce 2020 velmi konkurenceschopné*“.

(178) Podle oznamující strany toto zjištění potvrzuje konkurenční tlak vyvíjený na podnik e&. Oznamující strana rovněž tvrdí, že podnik je omezen, pokud jde o schopnost stanovovat ceny nad konkurenční úrovní, a to prostřednictvím důkladné a konzervativní regulace ze strany úřadu TDRA ([130]), a jako důkaz uvádí skutečnost, že průměrný příjem podniku e& na uživatele v SAE od prvního čtvrtletí roku 2022 do prvního čtvrtletí roku 2024 klesl o 7,1 %, a to v období, kdy průměrná inflace indexu spotřebitelských cen činila 3,7 %. Ve stejném období se průměrný příjem na uživatele společnosti du snížil pouze o 2,2 % ([131]).

(179) Úřad TDRA během hloubkového šetření potvrdil, že přezkoumává ceny navrhované podnikem e& (a společností du) za regulované služby: podniky e& a du musí „*získat souhlas úřadu TDRA pokaždé, když chtějí za službu, která je regulována úřadem TDRA, nabídnout novou nebo pozměněnou cenu*“. Přitom v souladu s politikou cenové kontroly „*úřad TDRA neschválí cenu, která je nebo by mohla být v rozporu s hospodářskou soutěží a která by mohla omezit či narušit hospodářskou soutěž nebo ji bránit v krátkodobém či dlouhodobém horizontu, [nebo] by mohla způsobit nepřiměřenou újmu blahobytu spotřebitelů*“. Úřad TDRA vyvozuje závěr, že: „*úřad TDRA usiluje o dosažení takových cen na trhu, které: jsou konkurenceschopné; obsahují podmínky, jež jsou pro spotřebitele spravedlivé*“, a proto „*zřídkakdy schvaluje zvýšení cen na základě předpokladu, že na konkurenčním trhu by ceny měly v průběhu času spíše klesat než růst*“ ([132]).

(180) Jak je podrobně popsáno v oddíle 7.3.1.2, další posouzení během hloubkového šetření mimoto ukázalo, že ukazatele ziskovosti podniku e& ve Spojených arabských emirátech nevybočují z úrovně ukazatelů ziskovosti v jiných zeměpisných oblastech.

([126]) Přezkum obchodní politiky, SAE, zápis ze zasedání (k dispozici na adrese: https://docs.wto.org/dol2fe/Pages/SS/directdoc.aspx?filename=q:/WT/TPR/M423A1.pdf&Open=True). Dokument obsahuje předběžné písemné otázky a doplňující otázky členů WTO a odpovědi, které poskytly Spojené arabské emiráty (s. 14).

([127]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 105.

([128]) „*Dubai ranks as most expensive city for mobile data*“ (Pokud jde o mobilní data, nejdražším městem je Dubaj), kde se mimo jiné uvádí, že „*hlavním důvodem vysokých nákladů na mobilní data v Dubaji je skutečnost, že telekomunikačními operátory jsou státní podniky, a proto se nejedná o svobodné tržní hospodářství jako na západě...*“ (k dispozici na adrese: https://www.agbi.com/tech/2022/08/dubai-ranks-as-most-expensive-city-for-mobile-data/), „*UAE Telecommunications companies criticised for costly but poor services*“ (Telekomunikační společnosti v SAE jsou kritizovány kvůli drahým, ale nekvalitním službám), kde člen Federální národní rady uvedl, že „*telekomunikační služby v SAE jsou velmi drahé a většina zisků telekomunikačních operátorů pochází z trhu SAE, nikoli z jejich působení v zahraničí*“ (k dispozici na adrese: https://gulfnews.com/uae/government/uae-telecom-companies-criticised-for-costly-but-poor-services-1.71975763), „*UAE mobile date costs 20% more than global average*“ (Mobilní data v SAE stojí o 20 % více, než je celosvětový průměr), k dispozici na adrese: https://www.edgemiddleeast.com/news/618708-uae-mobile-data-costs-20-more-than-global-average, „*Survey ranks UAE broadband packages most expensive in Middle East*“ (Podle průzkumu jsou širokopásmové balíčky v SAE nejdražší na Blízkém východě). K dispozici na adrese https://www.telecomreview.com/articles/reports-and-coverage/1848-survey-ranks-uae-broadband-packages-most-expensive-in-middle-east.

([129]) Světová obchodní organizace: Přezkum obchodní politiky, zpráva sekretariátu: Spojené arabské emiráty WT/TPR/S/423. Příloha FS-CO.40.

([130]) Formulář FS-CO, body 313 a 328.

([131]) Odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024.

([132]) Odpověď úřadu TDRA na žádost o informace č. 19 ze dne 29. srpna 2024, otázky č. 4–6.

(181) Pokud jde o smlouvy s orgány veřejné moci a veřejnými společnostmi v SAE, potvrzení úřadu TDRA citované v 179. bodě odůvodnění, že při schvalování cen v oblasti telekomunikací se úřad TDRA snaží dosáhnout konkurenčních cen, rovněž naznačuje, že podnik e& nemá prospěch z vyšších než tržních cen, které platí orgány veřejné moci a veřejné společnosti v SAE. Úřad TDRA uvedl, že smlouvy podniku e& s orgány veřejné moci a veřejnými společnostmi v SAE jsou uzavírány „*za podobných podmínek jako jakékoli jiné obchodní smlouvy o poskytování takových služeb*“ ([133]). Vzhledem k důkazům uvedeným v 176. až 180. bodě odůvodnění a k závěru, že se předběžné posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení, že cenová regulace obecně může podniku e& poskytovat výhodu pro účely článku 3 nařízení o zahraničních subvencích prostřednictvím cen vyšších než tržní ceny, nepotvrdilo, platí stejný závěr i pro ceny u smluv mezi podnikem e& a orgány veřejné moci a veřejnými společnostmi v SAE.

(182) Žádná třetí strana na rozhodnutí o zahájení řízení nereagovala a neposkytla informace, které by prokazovaly, že zásahy úřadu TDRA, pokud jde o výši cen telekomunikačních služeb v SAE, lze považovat za zásahy vedoucí k subvencování podniku e&.

(183) Na základě důkazů, které má Komise k dispozici, a pro účely tohoto rozhodnutí proto nemůže právně dostačujícím způsobem prokázat, že regulované ceny v SAE a státní zakázky v SAE udělené podniku e& poskytují tomuto podniku výhodu ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(184) Jelikož Komise zjistila, že se její předběžné posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení, že regulované ceny v oblasti telekomunikací v SAE a státní zakázky v SAE poskytují podniku e& výhodu, nepotvrdilo, není nutné posoudit další podmínky existence zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.4.2 *Závěr*

(185) Na základě informací uvedených v oddíle 7.4 Komise v souladu s čl. 11 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích a po hloubkovém šetření konstatuje, že se předběžné posouzení, že regulované ceny v SAE a státní zakázky v SAE udělené podniku e& představují zahraniční subvence, jak je uvedeno v rozhodnutí o zahájení řízení, nepotvrzuje.

7.5 **Zahraniční subvence pro fond EIA**

(186) V rozhodnutí o zahájení řízení ([134]) shledala Komise dostatečné důkazy o tom, že fond EIA obdržel zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích, které spadají do oblasti působnosti článku 19 zmíněného nařízení, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích. Tyto potenciální zahraniční subvence se skládají zejména ze zahraničních finančních příspěvků, které podnik e& nahlásil jako příspěvky obdržené fondem EIA během tří let před uzavřením kupní smlouvy ([135]).

(187) Přestože Komise zaslala oznamující straně podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích několik žádostí o informace týkající se možných zahraničních subvencí pro fond EIA, oznamující strana poskytla v tomto ohledu pouze omezené údaje. Poskytnuté informace jsou popsány a posouzeny v oddílech 7.5.1, 7.5.2 a 7.5.3.

(188) Podrobněji řečeno, informace poskytnuté v oznámení oznamující strany, pokud jde o zahraniční finanční příspěvky, které obdržel fond EIA, se pro každý rok od roku 2020 do roku 2023 omezily na stručný popis povahy finančního příspěvku („*grant*“, „*půjčka*“, „*vratná záloha*“ nebo „*revolvingový úvěrový nástroj*“), totožnost poskytovatele příspěvku („*Ministerstvo financí SAE*“ nebo „*konsorcium bank SAE*“) a odhadovanou částku uvedenou v širokém rozmezí („*100–500 milionů EUR*“, „*500–1 000 milionů EUR*“ nebo „*více než 1 000 milionů EUR*“) ([136]). Oznámení tak neobsahovalo žádné informace o konkrétní částce, odměně, době trvání ani podmínkách jednotlivých

([133]) Formulář FS-CO, bod 262.
([134]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 127–140.
([135]) Viz formulář FS-CO, tabulka č. 10.
([136]) Formulář FS-CO, tabulka č. 10. Komise konstatuje, že tato rozmezí jsou v souladu s rozmezím uvedeným v tabulce 1 přílohy I prováděcího nařízení.

zahraničních finančních příspěvků. Komise proto dne 26. července 2024 zaslala oznamující straně žádost o informace podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích (dále jen „žádost o informace č. 11“), v níž požadovala, aby podnik e& poskytl potřebné informace do dne 31. července 2024. V žádosti o informace č. 11 se zejména požadovalo, aby podnik e& předložil podrobné informace o každém jednotlivém zahraničním finančním příspěvku, který fond EIA obdržel a který uvedl ve svém oznámení (otázky č. 12 a 13) ([137]). Dne 31. července 2024 poskytla oznamující strana odpověď na žádost o informace č. 11, v níž podnik e& neuvedl žádné další údaje kromě těch, které již předložil ve svém oznámení, pokud jde o charakteristiku těchto zahraničních finančních příspěvků, jako je jejich konkrétní výše, odměna, doba trvání a podmínky ([138]).

(189) Dne 2. srpna 2024 zaslala Komise oznamující straně žádost o informace podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích (dále jen „žádost o informace č. 12“), v níž požadovala, aby podnik e& poskytl potřebné informace do dne 5. srpna 2024. V žádosti o informace č. 12 se zejména požadovalo, aby podnik e& poskytl kontaktní údaje příslušné osoby ve fondu EIA a zplnomocněných externích zástupců fondu EIA ([139]). Dne 5. srpna 2024 poskytla oznamující strana odpověď na žádost o informace č. 12, ve které podnik e& nepředložil žádný z požadovaných údajů, pokud jde o fond EIA.

(190) Dne 5. srpna 2024 zaslala Komise oznamující straně další žádost o informace podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích (dále jen „žádost o informace č. 13“), v níž požadovala, aby podnik e& poskytl potřebné informace do dne 9. srpna 2024. V žádosti o informace č. 13 byl zejména zopakován požadavek uvedený v žádosti o informace č. 11, aby podnik e& poskytl podrobné údaje o zahraničních finančních příspěvcích, které obdržel fond EIA a které uvedl ve svém oznámení (otázky č. 10 až 12) ([140]). Dne 9. srpna 2024 poskytla oznamující strana odpověď na žádost o informace č. 13. Přestože bylo uvedeno, že *„jelikož jsou podnik e& a fond EIA součástí téhož podniku, je podnik e& oprávněn poskytnout odpovědi na otázky týkající se podniku e& i fondu EIA obsažené v žádosti o informace“* ([141]), nepředložil podnik e& žádné další informace kromě těch, které již uvedl ve svém oznámení, pokud jde o charakteristiky zahraničních finančních příspěvků pro fond EIA, jako je jejich konkrétní výše, odměna, doba trvání a podmínky, s výjimkou velmi omezených informací, pokud jde o výši a datum udělení úvěru z revolvingového úvěrového nástroje poskytnutého konsorciem bank SAE (viz oddíl 7.5.3) ([142]).

(191) V žádostech o informace č. 11, č. 12 a č. 13 Komise oznamující stranu upozornila, že podle čl. 16 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích *„nedostatečná spolupráce“*, a to i v případě neúplných informací poskytnutých v odpovědi na žádosti o informace zaslané podle čl. 13 odst. 2 uvedeného nařízení, *„umožňuje Komisi přijmout rozhodnutí na základě dostupných údajů“*.

(192) Vzhledem k tomu, že (jak potvrdila oznamující strana) podnik e& a fond EIA jsou součástí téhož podniku, který je předmětem šetření (viz 2. a 190. bod odůvodnění), a že tento podnik, který je předmětem šetření, poskytl podle článku 13 nařízení o zahraničních subvencích neúplné informace ve smyslu čl. 16 odst. 1 písm. a) zmíněného nařízení a neposkytl nezbytné informace ke stanovení toho, zda mu finanční příspěvek poskytuje výhodu, ve smyslu čl. 16 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích, Komise dne 30. srpna 2024 oznamující stranu informovala, že jelikož do dne 3. září 2024 neposkytla údaje požadované v žádosti o informace č. 11 (otázky č. 12 a 13) a v žádosti o informace č. 13 (otázky č. 10 až 12) týkající se zahraničních finančních příspěvků, které obdržel fond EIA, ani věrohodné a opodstatněné vysvětlení, které by odůvodňovalo, proč tyto informace nemůže poskytnout, má Komise v úmyslu vycházet z dostupných údajů týkajících se příslušných zahraničních finančních příspěvků pro fond EIA ve smyslu čl. 16 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích a mít za to, že podnik, jehož součástí jsou podnik e& i fond EIA, získal z těchto zahraničních finančních příspěvků výhodu ve smyslu čl. 16 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(193) Podnik e& dne 2. září 2024 potvrdil, že oznamující strana nebude schopna předložit požadované dodatečné informace, aniž by poskytla věrohodné a opodstatněné vysvětlení této skutečnosti. Komise proto v oddílech 7.5.1, 7.5.2 a 7.5.3 posoudí existenci zahraničních subvencí v podobě zahraničních finančních příspěvků, které byly oznámeny podnikem e& a které obdržel fond EIA, na základě dostupných údajů.

(194) V tomto ohledu je schopnost Komise plnit své povinnosti ještě více ztížena nedostatkem veřejně dostupných finančních údajů o fondu EIA (jako jsou výroční zprávy nebo úvěrové ratingy), k nimž by se jinak mohla při posuzování uchýlit.

([137]) Žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázky č. 12 a 13.
([138]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázky č. 12 a 13.
([139]) Žádost o informace č. 12 ze dne 2. srpna 2024, otázka č. 1.
([140]) Žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázky č. 10 až 12.
([141]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázka č. 17.
([142]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázky č. 10 až 12.

(195) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise rovněž shledala dostatečné důkazy o tom, že fond EIA využívá neomezenou záruku ze strany SAE v důsledku vynětí z působnosti zákona o úpadku z roku 2016, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích.

7.5.1 *Granty pro fond EIA poskytnuté Ministerstvem financí SAE*

(196) Oznamující strana uvádí, že v období 2020–2023 obdržel fond EIA od Ministerstva financí SAE každoročně přímé granty ve výši 100–500 milionů EUR, v souhrnné výši 300 až 1 500 milionů EUR ([143]).

(197) Komise konstatuje, že toto financování má formu převodu finančních prostředků nebo závazků ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích. Jelikož financování poskytlo Ministerstvo financí SAE, lze je považovat za přičitatelné Spojeným arabským emirátům.

(198) Přidělení grantů fondu EIA ze strany SAE představuje bezúplatné financování, které ze své podstaty může poskytnout fondu EIA výhodu a je individuálním opatřením, jež je tak omezeno na tento podnik.

(199) Jelikož oznamující strana neposkytla údaje nezbytné k tomu, aby mohla Komise posoudit výši a podmínky těchto grantů a následně určit, zda tyto finanční příspěvky poskytly fondu EIA výhodu, Komise se podle čl. 16 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích (viz 192. bod odůvodnění) domnívá, že lze mít za to, že fond EIA získal z grantů, které v období 2020 až 2023 obdržel od Ministerstva financí SAE, výhodu.

(200) Na základě informací uvedených v oddíle 7.5.1 proto Komise konstatuje, že granty, které fond EIA obdržel v období 2020 až 2023 od Ministerstva financí SAE, lze považovat za zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(201) Všechny tyto zahraniční subvence byly poskytnuty v průběhu tří let před uzavřením kupní smlouvy.

7.5.2 *Půjčky a vratné zálohy poskytnuté fondu EIA Ministerstvem financí SAE*

(202) Oznamující strana uvádí, že fond EIA obdržel v letech 2021 a 2022 půjčky a vratné zálohy poskytnuté Ministerstvem financí SAE ve výši více než 1 000 milionů EUR a v roce 2020 ve výši 500 až 1 000 milionů EUR, tj. v souhrnné výši 2 500 milionů až více než 3 miliardy EUR ([144]).

(203) Komise konstatuje, že toto financování má formu převodu finančních prostředků nebo závazků ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích. Jelikož financování poskytlo Ministerstvo financí SAE, lze je považovat za přičitatelné Spojeným arabským emirátům.

(204) Jelikož oznamující strana neposkytla údaje nezbytné k tomu, aby Komise mohla porovnat podmínky těchto půjček a vratných záloh s podmínkami získanými za běžných tržních podmínek (zejména na základě ukazatelů uvedených v 13. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích) a následně určit, zda tyto finanční příspěvky poskytly fondu EIA výhodu podle čl. 16 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích (viz 192. bod odůvodnění), Komise se domnívá, že lze mít za to, že fond EIA získal z půjček a vratných záloh, které mu poskytlo Ministerstvo financí SAE, výhodu.

(205) Na základě informací uvedených v oddíle 7.5.2 proto Komise konstatuje, že půjčky a vratné zálohy, které fond EIA v období 2020 až 2023 obdržel od Ministerstva financí SAE, lze považovat za zahraniční subvence ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

([143]) Formulář FS-CO, tabulka č. 10.
([144]) Formulář FS-CO, tabulka č. 10.

(206) Všechny tyto zahraniční subvence byly poskytnuty v průběhu tří let před uzavřením kupní smlouvy.

7.5.3 *Závazky bank ze SAE v rámci úvěru z revolvingového úvěrového nástroje pro fond EIA*

(207) Fond EIA obdržel dne [1. pololetí 2022] úvěr z revolvingového úvěrového nástroje (pozměněného a navýšeného dne [1. pololetí 2023]) ve výši [1–5] miliard USD ([145]) (přibližně [1–5] miliard EUR) („dále jen revolvingový úvěr“), který poskytlo konsorcium složené částečně z bank SAE.

(208) Konsorcium bank SAE zahrnovalo: [státem kontrolovanou banku č. 1], [státem kontrolovanou banku č. 2], [státem kontrolovanou banku č. 3] [a soukromé věřitele] ([146]).

(209) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise sice revolvingový úvěr zmínila, neprovedla však žádnou další analýzu, pokud jde o jeho hodnocení jako zahraniční subvence. Některé z bank SAE tvořících konsorcium (konkrétně [státem kontrolovaná banka č. 1], [státem kontrolovaná banka č. 2] a [státem kontrolovaná banka č. 3]) se však rovněž podílely na termínovaném úvěru (viz 49. bod odůvodnění), u něhož Komise shledala, že existují důkazy, že tento úvěr lze přičíst Spojeným arabským emirátům ([147]).

(210) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení oznamující strana zpochybnila přičitatelnost termínovaného úvěru Spojeným arabským emirátům jako domněnku, která se předpokládá *„pouze na základě“* toho, že banky SAE jsou kontrolovány státem, nebo na základě skutečnosti, že bankovní sektor *„může být vládou SAE považován za ‚zvlášť strategický‘* ([148]).

(211) Oznamující strana zejména uvedla, že přístup použitý v rozhodnutí o zahájení řízení není v souladu s judikaturou Soudního dvora EU podle článku 107 SFEU, jež by podle oznamující strany měla odrážet test podle nařízení o zahraničních subvencích. Oznamující strana uvedla, že ve věci Stardust Marine ([149]) Soudní dvůr EU poznamenal, že přičitatelnost nelze automaticky předpokládat pouze na základě toho, že dotyčný subjekt je kontrolován státem ([150]). Dospěla tudíž k závěru, že rozhodnutí o zahájení řízení nesplňuje standard stanovený v rozsudku ve věci Stardust Marine, aby bylo možné opatření považovat za přičitatelné státu, neboť *„klíčovou otázkou je to, ‚zda musí být na orgány veřejné moci nahlíženo tak, že se tak či onak podílely na přijetí [v tomto případě: termínovaného úvěru]‘“* ([151]). Podle oznamující strany platí stejný závěr, pokud jde o revolvingový úvěr, který fond EIA obdržel ([152]).

(212) Oznamující strana rovněž objasnila, že stejný závěr vyplývá z precedentů týkajících se významu veřejného subjektu v mezinárodním obchodním právu. Oznamující strana zejména uvedla, že ve věci plochých za tepla válcovaných výrobků pocházejících z Číny ([153]) odkázala Komise na příslušnou judikaturu a uvedla, že *„rozhodující zkouškou s cílem prokázat, že podnik ve vlastnictví státu je veřejnoprávním subjektem“*, je to, zda byla subjektu *„svěřena pravomoc vykonávat veřejné funkce“* ([154]), přičemž většinové vlastnictví státu samo o sobě nestačí k určení, že se jedná o veřejnoprávní subjekt.

(213) Za účelem posouzení přičitatelnosti závazků [státem kontrolované banky č. 1], [státem kontrolované banky č. 2] a [státem kontrolované banky č. 3] Spojeným arabským emirátům se Komise těmito připomínkami zabývá v oddíle 7.5.3.

([145]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázka č. 12.
([146]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázka č. 12.
([147]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 31–35.
([148]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 1–2.
([149]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002 ve věci *Francouzská republika v. Komise*, C-482/99, EU:C:2002:294 („*Stardust Marine*“).
([150]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 1–2 (s odkazem na formulář FS-CO (bod 300)).
([151]) Tamtéž.
([152]) Tamtéž, poznámka pod čarou č. 12.
([153]) Ploché za tepla válcované výrobky pocházející z Číny, konečná opatření, Úř. věst. L 146, 9.6.2017, s. 17, 84. bod odůvodnění (s odkazem na WT/DS379/AB/R (USA – antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny), zpráva odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011, DS 379, bod 318), ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/969/oj.
([154]) USA – antidumpingová a vyrovnávací cla (Čína) – WT/DS379/AB/R, bod 317 – AB-2010-3 – Zpráva odvolacího orgánu ze dne 11. března 2011.

(214) V článku 3 nařízení o zahraničních subvencích se uvádí, že by finanční příspěvky poskytnuté třetí zemí měly zahrnovat finanční příspěvek poskytnutý mimo jiné „*b) jakýmkoli zahraničním veřejným subjektem, jehož činnosti lze připsat třetí zemi, s ohledem na faktory, jakými jsou vlastnosti tohoto subjektu, právní a hospodářské prostředí převažující ve státě, v němž subjekt působí, včetně úlohy vlády v hospodářství*“.

(215) Komise proto musí na základě skutečností a důkazů v každém jednotlivém případě prokázat, že celkově lze jednání tohoto zahraničního veřejného subjektu „*přičíst třetí zemi*“, a to s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem, včetně „*vlastností subjektu*“, „*právního a hospodářského prostředí*“ v příslušném státě, jakož i „*úlohy vlády v hospodářství*“, která se může odrážet ve schopnosti státu ovlivňovat rozhodnutí příslušných subjektů.

(216) Ačkoli se takový standard může shodovat se standardem použitelným podle pravidel WTO, pokud jde o přičitatelnost „*vládě*“ nebo „*veřejnému subjektu*“, příslušná ustanovení jsou formulována odlišně. Komise připomíná, že podle článku 3 nařízení o zahraničních subvencích se za finanční příspěvky poskytnuté třetí zemí považují nejen příspěvky poskytnuté „*a) ústředními vládními institucemi a orgány veřejné moci na všech ostatních úrovních*“, nýbrž také příspěvky poskytnuté „*b) jakýmkoli zahraničním veřejným subjektem, jehož činnosti lze připsat třetí zemi, s ohledem na faktory, jakými jsou vlastnosti tohoto subjektu, právní a hospodářské prostředí převažující ve státě, v němž subjekt působí, včetně úlohy vlády v hospodářství*“, a „*c) jakýmkoli soukromým subjektem, jehož činnost lze připsat třetí zemi, při zohlednění všech relevantních okolností*“. Naproti tomu čl. 1 odst. 1.1 písm. a) Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních se týká pouze finančního příspěvku vlády nebo veřejně právní instituce na území Člena.

(217) Komise dále podotýká, že vhodnost judikatury odvolacího orgánu WTO týkající se definice „*veřejného subjektu*“ zpochybnila v roce 2020 vedle Japonska a Spojených států také Evropská unie. Zástupci Evropské unie, Spojených států a Japonska ve společném prohlášení uvedli, že „*[k] určení, zda je subjekt veřejnoprávním subjektem, není nutné zjistit, zda subjekt ‚má nebo vykonává vládní pravomoc nebo je jí pověřen‘*“ a že „*výklad pojmu ‚veřejnoprávní subjekt‘ odvolacím orgánem WTO […] podkopává účinnost pravidel WTO v oblasti subvencí*“ ([155]).

(218) Bez ohledu na tyto rozdíly Komise nesouhlasí s oznamující stranou v tom, že její posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení neodpovídá logice, na níž je založen rozsudek ve věci Stardust Marine, který naopak umožňuje prokázat přičitatelnost také na základě toho, že za konkrétních okolností daného případu je nepravděpodobné, že by se stát na příslušném opatření nepodílel, jak je tomu v tomto případě, a to z následujících důvodů.

(219) V rámci hloubkového šetření zaslala Komise oznamující straně a [státem kontrolované bance č. 1], [státem kontrolované bance č. 2] a [státem kontrolované bance č. 3] žádosti o informace, aby posoudila, zda lze jednání těchto bank přičíst Spojeným arabským emirátům, a zda se orgány veřejné moci v SAE tak či onak podílely na poskytnutí revolvingového úvěru těmito bankami, včetně případů, kdy skutečnosti naznačují, že je nepravděpodobné, že by se na něm nepodílely ([156]). Komise zvážila zejména vlastnickou strukturu těchto společností, skutečnost, ;že zástupci vlády mají místo v dozorčí radě, a jejich úlohu v této radě, to, zda rozhodovací procesy subjektu umožňují vládě uplatňovat zvláštní vliv a úlohu vlády v bankovním sektoru ve Spojených arabských emirátech, jakož i rozsah revolvingového úvěru. Na základě shromážděných údajů (potvrzených obdržených odpověďmi), a jak je podrobně uvedeno v 220. až 231. bodě odůvodnění, Komise potvrzuje zjištění uvedená v rozhodnutí o zahájení řízení, pokud jde o přičitatelnost závazků [státem kontrolované banky č. 1], [státem kontrolované banky č. 2] a [státem kontrolované banky č. 3] v rámci revolvingového úvěru.

([155]) Společné prohlášení z třístranné schůzky ministrů obchodu Japonska, Spojených států a Evropské unie, 14. ledna 2020 (https://ustr.gov/about-us/policy-offices/press-office/press-releases/2020/january/joint-statement-trilateral-meeting-trade-ministers-japan-united-states-and-european-union).

([156]) Žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024.

(220) Za prvé, vlastnická struktura těchto bank naznačuje, že je kontrolují Spojené arabské emiráty, jelikož všechny tři banky jsou ve většinovém vlastnictví orgánů veřejné moci v SAE (včetně, v případě [státem kontrolované banky č. 3], [...]). Konkrétně:

a) [50–100] % akcií [státem kontrolované banky č. 1] vlastní [...], což je společnost v SAE ([...]) ve vlastnictví státu [...], zatímco dalších [0–50] % akcií [státem kontrolované banky č. 1] vlastní jiné vládní subjekty ([157]);

b) [státem kontrolovanou banku č. 2] vlastní nepřímo [50–100 %] [...], neboť [0–50] % vlastní [...], což je což je společnost v SAE ([...]) ve vlastnictví státu [...] ([158]), a [0–50] % vlastní [...], což je [dceřiná společnost] společnosti v SAE ([...]) ve vlastnictví státu [...] [...] ([159]);

c) [státem kontrolovaná banka č. 3] je banka ve vlastnictví SAE ([...]), neboť [0–50] % jejího základního kapitálu vlastní [...] a [0–50] % [...].

(221) Za druhé, většina členů představenstva každé banky a/nebo jeho nejvyšší členové jsou osoby zastávající významné veřejné funkce v SAE.

1) Představenstvo [státem kontrolované banky č. 1] se skládá z [...] členů, z nichž nejvýznamnější mají vazby na stát ([160]).

2) Představenstvo [státem kontrolované banky č. 2] se skládá z [...] členů, z nichž většina má vazby na stát, včetně vysokých státních úředníků (např. [...]) ([161]).

3) Představenstvo [státem kontrolované banky č. 3] se skládá z [...] členů, přičemž většina z nich má přímé nebo nepřímé vazby na vládu nebo zastává veřejné funkce (včetně vysokých státních úředníků (např. [...]). Komise dále konstatuje, že dva členové představenstva zastávají funkce v [...]. ([162])

(222) Všichni tři předsedové těchto bank zejména zastávají významné veřejné funkce a ve všech bankách jsou další členové představenstva, kteří mají vazby na vládnoucí rodiny v SAE nebo působí v orgánech veřejné moci v SAE či ve společnostech kontrolovaných SAE.

(223) Komise proto konstatuje, že u většiny členů představenstev těchto bank jsou jejich zájmy provázány se zájmy státu. Mezi tyto členy patří, jak již bylo uvedeno, [...] (a také ředitel správní rady fondu EIA); [...] a [...] (který je rovněž [...] a je členem správní rady fondu EIA). Očekává se, že rozhodnutí nebo jednání těchto osob jsou v souladu se zájmy státu nebo že nebudou v rozporu s rozhodnutími ministerstev nebo pokyny státu.

([157]) [...] vlastní [50–100] % [...], takže konečnou ovládající osobou je [...] (viz [...]). Komise podotýká, že [...] jako většinový akcionář může jmenovat počet členů představenstva, který je úměrný jeho podílu. Ustanovení stanov [státem kontrolované banky č. 1] jsou navíc navržena tak, aby [...] poskytovala větší vliv na složení představenstva, než jaký by jinak představoval jeho podíl na akciích [státem kontrolované banky č. 1]. Pokud se [...] (jednající prostřednictvím své dceřiné společnosti) rozhodne nevyužít všechny své hlasy ke jmenování svých kandidátů, může tyto hlasy odevzdat při volbě jiných kandidátů představenstva. [...] bude mít naprostou volnost v rozhodování o totožnosti osob, které jmenuje. Kromě toho může kdykoli své zástupce v představenstvu vyměnit, aniž by tuto záležitost musel předložit valné hromadě (článek [...] stanov [státem kontrolované banky č. 1] ze dne [...], k dispozici na adrese: [...]).

([158]) […].

([159]) […].

([160]) Předseda [státem kontrolované banky č. 1], [...] byl rovněž členem [...]. Dalšími členy představenstva jsou [...], člen [...], a [...], [...] ve [státním investičním fondu SAE]. Generální ředitel [státem kontrolované banky č. 1] je navíc [...].

([161]) Podle stanov [popis ustanovení týkajících se řízení státem kontrolované banky č. 2]. V odpovědi na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024 poskytla oznamující strana informace o složení, které zahrnuje tyto členy: [popis členů představenstva]. Představenstvo [popis pravomocí představenstva státem kontrolované banky č. 2]. (Článek […]).“

([162]) Mezi ně patří [popis členů představenstva] (odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024).

(224) To platí o to více, vezme-li se v úvahu, že mezi členy představenstva [státem kontrolované banky č. 2] je [...] ([163]). Současně vykonává funkci jako [...], je tudíž povinen jednat podle ustanovení [pokynů fondu EIA]. V reakci na žádost Komise o poskytnutí dalších informací ohledně revolvingového úvěru oznamující strana poukázala mimo jiné na skutečnost, že podle článku 13 zákona o jejím zřízení „*všechny finanční prostředky a aktiva svěřené fondu EIA za účelem jejich správy, řízení nebo investování jsou považovány za veřejné prostředky ve vlastnictví Spojených arabských emirátů*“. V téže odpovědi bylo uvedeno, že revolvingový úvěr byl poskytnut „*na [účel půjčky]*“. Na fond EIA se však vztahují omezení týkající se veřejného dluhu a přidělování prostředků na projekty infrastruktury, což může ovlivnit jeho schopnost zadlužovat se nebo přijímat závazky za federální vládu ([164]). V této souvislosti se zdá nepravděpodobné, že by cíle fondu EIA nebyly při schvalování revolvingového úvěru brány v potaz.

(225) V případě [státem kontrolované banky č. 2] a [státem kontrolované banky č. 3] se navíc na schvalování členů představenstva podílí [regulační orgán SAE].

(226) Za třetí, přezkum rozhodovacích procesů v těchto bankách, zejména pokud jde o jmenování vrcholného vedení nebo stanovení rozpočtu, ukazuje, že předsedové mají v případě rovnosti hlasů rozhodující hlas, a mají tak rozhodující vliv i na tyto otázky ([165]). V důsledku toho mají členové představenstva s vazbami na orgány veřejné moci v SAE možnost ovlivňovat tyto rozhodovací procesy.

(227) Za čtvrté, osoby ve vrcholném vedení příslušných bank mají rovněž vazby na orgány veřejné moci nebo na vládnoucí rodiny v SAE ([166]).

(228) Za páté, pokud jde o rozsah revolvingového úvěru, jeho výše činí [1–5] miliard USD. Přestože oznamující strana nebyla schopna poskytnout podrobné informace o konkrétní výši tohoto nástroje a rozsahu účasti jednotlivých bank, je nepravděpodobné, že by účast bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty, které tvořily tři ze šesti zúčastněných bank, byla zanedbatelná.

(229) V neposlední řadě je třeba vzít v úvahu zjištění uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení, které oznamující strana nezpochybnila, a sice že bankovní sektor je považován za strategicky důležitý pro SAE. Při nedávné změně právních předpisů týkajících se zahraničního vlastnictví tak bankovní sektor zůstal mezi odvětvími, v nichž si SAE chtějí ponechat většinové vlastnictví.

(230) Pokud jde o [soukromé věřitele], pro účely tohoto rozhodnutí nezjistila Komise žádné důkazy o účasti třetích zemí v těchto subjektech.

(231) Na základě důkazů uvedených v oddíle 7.5.3 Komise konstatuje, že je přinejmenším nepravděpodobné, že by se orgány veřejné moci v SAE nepodílely na poskytnutí revolvingového úvěru třemi bankami kontrolovanými Spojenými arabskými emiráty (s jejich příslušnými závazky). Komise se proto domnívá, že s ohledem na závazky tří věřitelských bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty ([státem kontrolovaná banka č. 1], [státem kontrolovaná banka č. 2] a [státem kontrolovaná banka č. 3]) poskytla revolvingový úvěr třetí země ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(232) Oznamující strana tvrdí, že revolvingový úvěr byl poskytnut za tržních podmínek ([167]). Navzdory několika žádostem Komise o informace podle čl. 13 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích však oznamující strana neposkytla podrobné údaje o podmínkách revolvingového úvěru nad rámec veřejně dostupných informací (viz 187. až 191. bod odůvodnění). Oznamující strana zejména nepředložila podrobné informace o částce, kterou poskytla každá banka účastnící se revolvingového úvěru, ani žádné údaje o odměně spojené s touto facilitou (každou její částí).

([163]) Viz příloha FS-CO.101, [popis příslušných právních předpisů].

([164]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024.

([165]) Oznamující strana uvádí, že pokud jde o [státem kontrolovanou banku č. 4], nejsou k dispozici žádné veřejně dostupné informace o rozhodovacím procesu týkajícím se ročního rozpočtu [státem kontrolované banky č. 4] (odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024).

([166]) Konkrétně generální ředitel [státem kontrolované banky č. 1] je členem představenstva [...]. Několik členů vedení [státem kontrolované banky č. 2] má vazby na orgány SAE. Několik členů vedení [státem kontrolované banky č. 3] působí také v jiných společnostech kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty a generální ředitel je členem představenstva [...].

([167]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, bod 32.

(233) Jelikož oznamující strana neposkytla Komisi informace nezbytné k tomu, aby mohla potvrdit, zda příspěvky [státem kontrolované banky č. 1], [státem kontrolované banky č. 2] a [státem kontrolované banky č. 3], tj. bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty, byly rovnocenné investicím [soukromých věřitelů] nebo zda podmínky revolvingového úvěru odpovídaly běžným tržním podmínkám, a následně určit, zda tento finanční příspěvek poskytl fondu EIA výhodu, v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích (viz 192. bod odůvodnění) dospěla Komise k závěru, že finanční příspěvky, které fondu EIA poskytly banky kontrolované Spojenými arabskými emiráty ve formě jejich závazků v rámci revolvingového úvěru, lze považovat za výhodu pro fond EIA ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích.

(234) Na základě informací uvedených v oddíle 7.5.3 proto Komise konstatuje, že s ohledem na závazky tří věřitelských bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty ([státem kontrolovaná banka č. 1], [státem kontrolovaná banka č. 2] a [státem kontrolovaná banka č. 3]) lze revolvingový úvěr, který obdržel fond EIA, považovat za zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 nařízení o zahraničních subvencích.

(235) Tato zahraniční subvence byla poskytnuta v období od začátku roku 2022 do 1. srpna 2023, tj. v období tří let před uzavřením kupní smlouvy, a proto spadá do časové působnosti stanovené článkem 19 nařízení o zahraničních subvencích.

7.5.4 *Neomezená záruka poskytnutá Spojenými arabskými emiráty fondu EIA*

7.5.4.1 Existence neomezené záruky

(236) Analogicky k odůvodnění uvedenému v oddíle 7.2 a z důvodů podrobně popsaných v tomto oddíle 7.5.4.1 Komise konstatuje, že fond EIA má prospěch z neomezené záruky poskytnuté Spojenými arabskými emiráty v důsledku jeho vynětí z oblasti působnosti zákona o úpadku z roku 2016.

(237) Fond EIA byl zřízen federálním legislativním nařízením č. 4 z roku 2007 ([168]), kterým se zřizuje Emirates Investment Authority jakožto orgán vlastněný vládou. Je určen jako jediný subjekt odpovědný za „*investování a opětovné investování*“ finančních prostředků a aktiv, které mu vláda přidělila ([169]). Výslovně se stanoví, že „*všechny finanční prostředky a aktiva svěřené fondu [EIA] za účelem jejich správy, řízení nebo investování jsou považovány za veřejné prostředky ve vlastnictví Spojených arabských emirátů*“ a fond EIA je osvobozen od jakýchkoli poplatků, odvodů nebo daní ([170]). Podle článku 27 zákona o zřízení fondu EIA (ve znění z roku 2009) ([171]) „*fond nesmí být zrušen nebo zlikvidován s výjimkou případů stanovených zákonem, přičemž tento zákon stanoví způsob, jakým bude naloženo s investičními fondy a aktivy, jež fond spravuje nebo vlastní*“. Konkrétní podrobnosti týkající se insolvenčního řízení v případě platební neschopnosti nebo finančních potíží fondu EIA by proto byly předmětem samostatného legislativního nařízení, jež upravuje nakládání s aktivy a finančními prostředky fondu EIA. Oznamující strana potvrzuje, že v současné době žádný takovýto předpis neexistuje ([172]).

(238) Skutečnost, že fond EIA nepodléhá běžnému konkurznímu řízení, a dokonce ani likvidaci, není-li to stanoveno ve zvláštním zákoně, naznačuje, že možnost úpadku fondu EIA je velmi malá a že Spojené arabské emiráty mají povinnost uhradit dluhy fondu EIA.

(239) V úvahu lze vzít i výslovné označení finančních prostředků fondu EIA za veřejné prostředky a široké finanční možnosti, které mu jsou svěřeny při dosahování jeho cílů. Tyto okolnosti zdůrazňují skutečnost, že by se fond EIA neměl pokládat za běžnou obchodní společnost, nýbrž podle oznamující strany spíše za „*prodlouženou ruku vlády SAE*“ ([173]), přičemž v případě platební neschopnosti by vláda SAE poskytla fondu EIA dodatečnou likviditu k uspokojení pohledávek věřitelů. Tato podpora může mít různou podobu (vlastní kapitál, půjčky, granty nebo jiné formy), jež fondu EIA umožní splatit dluhy. Tato podpora pak v praxi zajistí, že věřitelé budou mít větší šanci na uspokojení svých pohledávek než v případě, kdyby fond EIA byl běžnou společností v SAE, na kterou se vztahuje běžný zákon o úpadku.

([168]) Příloha FS-CO.31, ve znění nařízení federálního zákona č. 13 z roku 2009 (příloha FS-CO.32) a nařízení federálního zákona č. 11 z roku 2018 (příloha FS-CO.33).

([169]) Konkrétně, „*fond je jediným subjektem odpovědným za investování a opětovné investování finančních prostředků určených k investování*“, přičemž za tyto prostředky se považují veškeré finanční prostředky ve vlastnictví vlády svěřené tomuto fondu, který je přijme a spravuje za účelem jejich investování, jakož i veškeré výnosy z nich.

([170]) Článek 13 nařízení SAE z roku 2007 předloženého jako příloha FS.CO.31.

([171]) Příloha FS.CO.32.

([172]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 17.

([173]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázky č. 10 až 14.

(240) Komise se proto domnívá, že za daných okolností se nepoužitelnost zákona o úpadku z roku 2016 na fond EIA rovná existenci záruky ve prospěch fondu EIA. Jelikož tato záruka není omezena co do výše ani doby trvání, má Komise za to, že představuje neomezenou státní záruku (dále jen „neomezená záruka pro fond EIA“).

7.5.4.2 Žádný další rušivý účinek

(241) V rámci přezkumu transakce Komise konstatuje, že by případné rušivé účinky neomezené záruky pro fond EIA byly totožné s účinky způsobenými neomezenou zárukou pro podnik e&. Tyto rušivé účinky jsou důsledkem neomezené finanční podpory, kterou vláda SAE poskytuje jak fondu EIA, tak přímo podniku e&.

(242) V této souvislosti nemůže v situaci, kdy Komise již zjistila existenci neomezené záruky poskytnuté Spojenými arabskými emiráty podniku e&, neomezená záruka pro fond EIA způsobit v rámci přezkumu transakce žádné další narušení vnitřního trhu, než jaké způsobuje neomezená záruka pro podnik e&.

(243) Komise rovněž podotýká, že závazky nabídnuté oznamující stranou mohou napravit i případné rušivé účinky neomezené záruky pro fond EIA, pokud tyto závazky brání jakémukoli financování činností spojeného subjektu na vnitřním trhu ze strany fondu EIA a omezují schopnost podniku e& poskytovat financování na činnosti spojeného subjektu na vnitřním trhu tak, aby toto financování nesměrovalo na vnitřní trh zahraniční subvence, které jej narušují ([174]).

(244) Proto není nutné, aby Komise dospěla k závěru, zda neomezená záruka pro fond EIA představuje v rámci transakce zahraniční subvenci ve smyslu článku 19 nařízení o zahraničních subvencích.

7.5.5 *Existence zahraničních subvencí pro fond EIA v rámci transakce*

(245) Oznamující strana ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení uvádí, že Komise neposkytla žádné údaje o tom, že by spojený subjekt měl po transakci přístup k zahraničním subvencím, jež by případně mohly být poskytnuty fondu EIA ([175]).

(246) Oznamující strana dále uvádí, že mezi fondem EIA a podnikem e& za prvé nedošlo během tří let přede dnem uzavření kupní smlouvy k žádným finančním tokům ani obchodním transakcím (kromě výplaty dividend podnikem e& a případně běžných obchodních smluv o poskytování telekomunikačních služeb podnikem e& v prostorách fondu EIA) ([176]), a za druhé, že „*fond EIA podléhá investičním strategiím a politikám navrženým Úřadem SAE pro správu veřejného dluhu a schváleným federální vládou SAE, což může omezovat jeho rozhodovací pravomoc a flexibilitu při přidělování finančních prostředků*“ ([177]).

(247) V oddílech 7.5.1, 7.5.2 a 7.5.3 zjistila Komise existenci zahraničních subvencí pro fond EIA, které spočívají v grantech, půjčkách a vratných zálohách poskytnutých fondu EIA Ministerstvem financí SAE a v závazcích bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty vůči fondu EIA v rámci revolvingového úvěru.

(248) V tomto ohledu se Komise vzhledem k tomu, že v poslední době nedošlo mezi podnikem e& a fondem EIA k finančním transakcím, jak uvedla oznamující strana, nedomnívá, že by tyto zahraniční subvence mohly zlepšit konkurenční postavení podniku e& v procesu akvizice.

([174]) Viz oddíl10.
([175]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 6.
([176]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, bod 83.
([177]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, bod 87.

(249) Komise však usuzuje, že tyto zahraniční subvence mohou zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu po transakci. Spojený subjekt by mohl zejména požádat o financování z fondu EIA, jež může být ovlivněno existencí těchto zahraničních subvencí. V tomto ohledu se sice mezi fondem EIA a podnikem e& v nedávné době neuskutečnily žádné finanční transakce, oznamující strana však připouští, že „*fond EIA může také poskytovat půjčky společnostem, které vlastní nebo v nichž je akcionářem, což naznačuje, že může poskytovat finanční prostředky podniku e&*“ ([178]).

(250) Oznamující strana rovněž uznává, že kromě omezení souvisejících s veřejnými politikami a strategiemi, jimž fond EIA podléhá (jak je popsáno v 246. bodě odůvodnění), neexistují v SAE žádné právní předpisy, které by obsahovaly konkrétní pokyny nebo omezení, pokud jde o podmínky financování nebo půjček poskytovaných fondem EIA dceřiným společnostem, a tudíž ani žádné konkrétní omezení, jež by fondu EIA bránilo v poskytování subvencovaného financování (financování pocházejícího ze zahraničních subvencí) spojenému subjektu ([179]).

(251) Z tohoto důvodu (a jak je dále uvedeno v oddíle 8.2.3) Komise konstatuje, že zahraniční subvence zjištěné v oddílech 7.5.1, 7.5.2 a 7.5.3 ve prospěch fondu EIA, mateřské společnosti ovládající podnik e&, představují v rámci transakce zahraniční subvence ve smyslu článku 19 nařízení o zahraničních subvencích, neboť mohou zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu po transakci.

7.5.6 *Závěr*

(252) Na základě údajů uvedených v oddíle 7.5 Komise konstatuje, že granty, půjčky a vratné zálohy poskytnuté Ministerstvem financí SAE fondu EIA, jakož i závazky bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty vůči fondu EIA v rámci revolvingového úvěru lze v rámci transakce považovat za zahraniční subvence poskytnuté v období tří let před uzavřením kupní smlouvy ve smyslu článků 3 a 19 nařízení o zahraničních subvencích.

7.6 **Závěr ohledně existence zahraničních subvencí v rámci transakce**

(253) Na základě údajů uvedených v oddíle 7 Komise konstatuje, že podniku e& a jeho ovládající mateřské společnosti, fondu EIA, byly v průběhu tří let před uzavřením kupní smlouvy v rámci transakce poskytnuty Spojenými arabskými emiráty zahraniční subvence ve smyslu článků 3 a 19 nařízení o zahraničních subvencích. Tyto zahraniční subvence spočívají v neomezené záruce pro podnik e& a v grantech, půjčkách a vratných zálohách poskytnutých fondu EIA Ministerstvem financí SAE, jakož i v závazcích bank kontrolovaných Spojenými arabskými emiráty vůči EIA v rámci revolvingového úvěru.

8. **NARUŠENÍ VNITŘNÍHO TRHU**

(254) V rozhodnutí o zahájení řízení ([180]) shledala Komise dostatečné důkazy, že předběžně zjištěné zahraniční subvence mohou narušovat vnitřní trh, což odůvodňovalo zahájení hloubkového šetření.

(255) Podle čl. 4 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích se má za to, že narušení vnitřního trhu existuje, pokud zahraniční subvence „*může zlepšit konkurenční postavení podniku na vnitřním trhu*“ a pokud tím „*skutečně nebo potenciálně negativně ovlivňuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu*“.

(256) Posouzení, zda zahraniční subvence „*může zlepšit konkurenční postavení podniku na vnitřním trhu*“, zahrnuje potřebu zjistit vztah mezi zahraniční subvencí a činnostmi podniku na vnitřním trhu, které jsou otevřené hospodářské soutěži.

(257) Zahraniční subvence pak musí zlepšením konkurenčního postavení podniku na vnitřním trhu „*skutečně nebo potenciálně negativně ovlivnit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu*“.

(258) V tomto ohledu se článek 4 nařízení o zahraničních subvencích zabývá nejen narušeními, která jsou s jistotou prokázána, nýbrž také potenciálními narušeními, k nimž může dojít v důsledku zahraničních subvencí.

([178]) Odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, bod 86.
([179]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, bod 24.
([180]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 185.

(259) Dopady na hospodářskou soutěž lze posuzovat ve vztahu k jakékoli činnosti, kterou příjemce vykonává nebo pravděpodobně bude vykonávat na vnitřním trhu, ať už se jedná o investice (např. akvizice jiných podniků nebo aktiv) nebo o poskytování či nákup jakéhokoli zboží nebo služeb, pokud hospodářská soutěž na vnitřním trhu je nebo může být s ohledem na tuto činnost negativně ovlivněna zahraniční subvencí.

(260) V této souvislosti má nařízení o zahraničních subvencích *„účinně řešit narušení vnitřního trhu způsobená zahraničními subvencemi s cílem zajistit rovné podmínky“* ([181]). Pojem „rovné podmínky“ se vztahuje na podmínky, za nichž podniky na vnitřním trhu soutěží na základě svých kvalit. Rovné podmínky nejsou dodrženy, pokud jsou šance na úspěch na trhu nepřiměřeně změněny, například podporou ze strany třetí země ve prospěch jednoho nebo více účastníků trhu.

(261) Narušení se určuje v rámci celkového posouzení na základě ukazatelů, mezi něž patří mimo jiné: povaha a výše zahraniční subvence; situace podniku, včetně jeho velikosti, a dotčených trhů nebo odvětví; úroveň a vývoj hospodářské činnosti podniku na vnitřním trhu a účel a podmínky spojené se zahraniční subvencí a její využití na vnitřním trhu ([182]).

(262) Každý ukazatel zvlášť nemusí být nutně rozhodující a ukazatele nejsou kumulativní, což znamená, že (stejným způsobem, jakým mohou být v jednotlivém případě zohledněny jiné relevantní ukazatele) nemusí být posouzeny nebo zjištěny všechny příklady relevantních ukazatelů uvedených v čl. 4 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, aby bylo prokázáno, že v konkrétním případě narušuje zahraniční subvence vnitřní trh. V 19. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích je uvedeno: *„Při použití ukazatelů k určení existence narušení vnitřního trhu by Komise mohla zohledňovat různé prvky, jako výši zahraniční subvence v absolutním vyjádření nebo ve srovnání s velikostí trhu nebo s hodnotou investice. Například u spojení, v jehož rámci zahraniční subvence pokrývá podstatnou část kupní ceny cílového podniku, je pravděpodobné, že narušuje hospodářskou soutěž. […] Kromě toho je třeba zohledňovat charakteristiky trhu, a zejména podmínky hospodářské soutěže na trhu, jako jsou překážky vstupu na trh. […]“*. ([183])

(263) Podle článku 19 nařízení o zahraničních subvencích *se* posouzení Komise, *„zda zahraniční subvence v případě spojování podniků narušuje vnitřní trh […], omezí na dotčené spojení“*.

(264) V případě oznámených spojení podniků tudíž Komise posuzuje, zda zahraniční subvence nenarušují vnitřní trh s ohledem na hospodářské činnosti dotčené spojením, mimo jiné i) v souvislosti s procesem akvizice cílové skupiny a ii) v rámci činností spojeného subjektu na vnitřním trhu po transakci.

(265) Komise zdůrazňuje, že její posouzení existence zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh v rámci spojování podniků ve smyslu článku 19 nařízení o zahraničních subvencích je výhledové (zejména ve vztahu k narušení s ohledem na činnosti spojeného subjektu po transakci), což je třeba zohlednit v rámci dokazování příslušného narušení vnitřního trhu.

(266) Z níže uvedených důvodů Komise konstatuje, že zahraniční subvence v rámci transakce uvedené v oddíle 7 – konkrétně neomezená záruka pro podnik e& a granty, půjčky, vratné zálohy a revolvingový úvěr pro fond EIA – nenarušují v procesu akvizice vnitřní trh (oddíl 8.1). Komise však uvádí, že tyto zjištěné zahraniční subvence narušují vnitřní trh s ohledem na činnosti spojeného subjektu po transakci ve smyslu článků 4 a 5 nařízení o zahraničních subvencích (oddíl 8.2).

([181]) Nařízení o zahraničních subvencích, 6. bod odůvodnění.
([182]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 4 odst. 1 písm. a) až e).
([183]) Viz také 34. a 35. bod odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích.

8.1 **Narušení procesu akvizice**

8.1.1 *Zahraniční subvence, „které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh", a zahraniční subvence „přímo usnadňující spojení podniků"*

(267) V rozhodnutí o zahájení řízení ([184]) Komise usoudila, že některé z předběžně zjištěných zahraničních subvencí lze podle článku 5 nařízení o zahraničních subvencích považovat za subvence, které *„s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh*". Zejména v souvislosti s procesem akvizice Komise zjistila, že neomezená záruka pro podnik e& (která sama o sobě spadá do oblasti působnosti čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích), jakož i termínovaný úvěr mohou patřit do kategorie subvencí *„přímo usnadňujících spojení podniků"* ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení o zahraničních subvencích ([185]).

(268) Komise v tomto rozhodnutí uvedla, že termínovaný úvěr nepředstavuje zahraniční subvenci (viz oddíl 7.1).

(269) Komise však v tomto rozhodnutí konstatovala, že neomezená záruka pro podnik e& představuje zahraniční subvenci (viz oddíl 7.2). Neomezená záruka pro podnik e& může zlepšit podmínky, za nichž podnik e& získal finanční prostředky na akvizici cílové skupiny, a zejména termínovaný úvěr, který bude podle oznamující strany použit k financování transakce ([186]). Neomezená záruka pro podnik e& by tak mohla představovat zahraniční subvenci *„přímo usnadňující spojení podniků"* ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení o zahraničních subvencích.

(270) Komise v této souvislosti připomíná, že podle čl. 5 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích je nicméně i nadále možné, aby oznamující strana poskytla relevantní informace o tom, zda zahraniční subvence, která spadá do oblasti působnosti čl. 5 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, za konkrétních okolností daného případu nenarušuje vnitřní trh.

(271) V této souvislosti (jak je posouzeno v oddíle 8.1.3) Komise konstatuje, že zjištěné zahraniční subvence nevedly bez ohledu na to, zda je lze považovat za subvence spadající do oblasti působnosti čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení o zahraničních subvencích, k narušení procesu akvizice. Pro účely tohoto rozhodnutí proto není třeba zaujmout konečné stanovisko ohledně toho, zda některá ze zjištěných zahraničních subvencí spadá do kategorie zahraniční subvence přímo usnadňující spojení podniků ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. d) nařízení o zahraničních subvencích.

8.1.2 *Zlepšení konkurenčního postavení podniku e&*

(272) Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení shledala dostatečné důkazy o tom, že některé z předběžně zjištěných zahraničních subvencí, zejména termínovaný úvěr, neomezená záruka pro podnik e&, licence a regulované ceny v oblasti telekomunikací v SAE a státní zakázky v SAE, zlepšily konkurenční postavení podniku e& v procesu akvizice, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření podle čl. 10 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích, a to jak v důsledku povahy těchto subvencí, tak jejich potenciální výše ([187]).

(273) Oznamující strana uvedla, že tyto zahraniční subvence nezlepšují její konkurenční postavení v souvislosti s procesem akvizice. Konkrétně ([188]) oznamující strana uvedla, že termínovaný úvěr není pro uskutečnění transakce nezbytný, neboť podnik e& *„by byl ve stejném konkurenčním postavení a finanční situaci, i kdyby se rozhodl finanční prostředky z [termínovaného úvěru] na financování transakce vůbec nepoužít"* ([189]). Oznamující strana uvedla, že podnik e& skutečně zvažoval jiné možnosti financování, včetně vlastní hotovosti, která pochází z jeho vlastní obchodní činnosti, a konečné rozhodnutí přijal až [po podpisu dohod o transakci]. Termínovaný úvěr tak nebyl pro transakci nezbytný.

([184]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 144.
([185]) Rozhodnutí o zahájení řízení, body 154–159.
([186]) Formulář FS-CO, odstavec 179.
([187]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 168.
([188]) Oznamující strana předkládá rovněž argumenty ohledně i) ocenění cílové skupiny a ii) neexistence trhu pro spojení z důvodu nedostatku *„konkurenčních nabyvatelů"*, které se týkají skutečných nebo potenciálních negativních účinků na hospodářskou soutěž a jsou blíže projednány v oddíle 8.1.3.
([189]) Formulář FS-CO, bod 402.

(274) V oddílech 7.1, 7.3 a 7.4 Komise uvedla, že nemůže právně dostačujícím způsobem prokázat, že termínovaný úvěr a regulované ceny v oblasti telekomunikací poskytly podniku e& výhodu a že federální licenční poplatek za telekomunikační licenci podniku e& nepředstavuje přiměřenou odměnu, a proto se její předběžné posouzení v rozhodnutí o zahájení řízení, že tato opatření mohou představovat zahraniční subvence, nepotvrdilo. Komise mimoto v oddíle 7.5 konstatovala, že ačkoli fond EIA obdržel zahraniční subvence, tyto zahraniční subvence nemohou hrát v procesu akvizice žádnou roli (viz oddíl **7.5**).

(275) Neomezená záruka pro podnik e& je tak jedinou zjištěnou zahraniční subvencí, která by mohla zlepšit konkurenční postavení podniku e& v procesu akvizice.

(276) Jelikož Komise v oddíle 8.1.3 uvádí, že zjištěné zahraniční subvence nevedly v souvislosti s procesem akvizice ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž, není nutné zaujmout konečné stanovisko ohledně toho, zda tyto zahraniční subvence zlepšily konkurenční postavení podniku e&.

8.1.3 *Skutečný nebo potenciální negativní účinek na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu*

(277) Oznamující strana tvrdí, že případné zahraniční subvence nebudou mít v procesu akvizice skutečné ani potenciální negativní účinky na hospodářskou soutěž. Oznamující strana zejména uvádí, že k transakci nedošlo v rámci strukturovaného nabídkového řízení a že cílová skupina a její akcionáři neoslovili žádné jiné potenciální nabyvatele ani nebyli osloveni jinými potenciálními nabyvateli, zejména z toho důvodu, že prodávající měl v úmyslu navázat obchodní partnerství konkrétně s podnikem e& a že „*ačkoli celkové protiplnění (přirozeně) hrálo v rozhodovacím procesu prodávajícího významnou roli, nebylo rozhodující*“. Oznamující strana rovněž uvádí, že protiplnění za transakci bylo stanoveno nezávisle na termínovaném úvěru a zohledňovalo výhradně ocenění cílové skupiny (na základě hodnoty podniku a srovnatelných transakcí), takže transakce by se uskutečnila za stejných podmínek i bez zahraničních subvencí ([190]).

(278) Aby bylo možné posoudit, zda zjištěné zahraniční subvence vedly v procesu akvizice ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž, musí Komise zvážit, nakolik zahraniční subvence změnily výsledek tohoto procesu akvizice.

(279) To může nastat například tehdy, pokud zahraniční subvence umožnily nabyvateli učinit vyšší nabídku než konkurenti.

(280) Tak tomu může být i v případě, kdy zahraniční subvence vedly nabyvatele k odrazení ostatních potenciálních nabyvatelů od podání nabídky, například tím, že podal nabídku převyšující tržní hodnotu.

(281) Komise musí rovněž posoudit, zda by nabyvatel byl schopen financovat akvizici bez zahraničních subvencí. Tento aspekt je oddělen od otázky, zda zahraniční subvence zlepšily konkurenční postavení nabyvatele, například tím, že zlepšily podmínky, za nichž nabyvatel akvizici uskutečňuje. Tento aspekt spíše posuzuje, zda dotyčné zahraniční subvence umožňují nabyvateli provést akvizici, která by za rovných podmínek nebyla možná, v tomto kontextu akvizici, která by nebyla možná vůbec, nebo jejíž rozsah by byl jiný.

(282) V tomto ohledu Komise za prvé během hloubkového šetření nezjistila žádné další strany, které by mohly mít o transakci zájem, a žádná třetí strana nepředložila připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení. Žádosti o informace, které Komise zaslala konkurentům cílové skupiny, aby se k transakci vyjádřili, potvrdily, že o získání cílové skupiny nemají zájem ([191]).

([190]) Formulář FS-CO, bod 374 (s odkazem na bod 98).

([191]) Odpovědi telekomunikačních operátorů a vnitrostátních telekomunikačních regulačních orgánů v Bulharsku, Maďarsku a na Slovensku na žádosti Komise o informace ze dne 17. a 18. června 2024 (viz poznámky pod čarou č. 10 a č. 11). Vnitrostátní telekomunikační regulační orgány uvedly, že nemají žádné poznatky o případném zájmu jiných operátorů o získání cílové skupiny.

(283) Komise za druhé konstatuje, že podání oznamující strany prokazují, že se ocenění neodchyluje od jiných srovnatelných transakcí v témže odvětví ([192]). Konkurenti cílové skupiny navíc ve svých odpovědích na otázky Komise, které se týkaly jejich názoru na transakci, nepoukázali na přeplatek za cílovou skupinu ([193]). Komise proto konstatuje, že neexistují žádné údaje, které by naznačovaly, že oznamující strana nezaplatila za cílovou skupinu tržní cenu, čímž odradila potenciální konkurenty.

(284) V neposlední řadě Komise v rámci hloubkového šetření přezkoumala, zda zjištěné zahraniční subvence, které mohly hrát roli v procesu akvizice, konkrétně neomezená záruka pro podnik e&, byly pro uskutečnění transakce nezbytné. Komise v tomto ohledu uvádí, že informace předložené oznamující stranou potvrzují, že podnik e& mohl transakci provést i bez neomezené záruky, která mu byla poskytnuta. Komise vzala v úvahu zejména skutečnost, že hotovostní pozice podniku e& byla v době podpisu smlouvy v důsledku běžného výkonu jeho obchodní činnosti několikanásobně vyšší než protiplnění za transakci ([194]).

(285) Ačkoli tudíž neomezená záruka pro podnik e& mohla zlepšit jeho konkurenční postavení v procesu akvizice, nevedlo to ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž v rámci tohoto procesu.

8.1.4 *Závěr*

(286) Na základě údajů uvedených v oddíle 8.1 Komise konstatuje, že zjištěné zahraniční subvence proces akvizice nenarušují.

8.2 **Narušení s ohledem na činností spojeného subjektu po spojení**

(287) V rozhodnutí o zahájení řízení ([195]) shledala Komise dostatečné důkazy ohledně toho, že by předběžně zjištěné zahraniční subvence mohly narušit vnitřní trh s ohledem na činnosti spojeného subjektu po transakci, což odůvodňuje zahájení hloubkového šetření.

(288) V rozhodnutí o zahájení řízení bylo zejména předběžně zjištěno, že existence neomezené záruky pro podnik e& mohla dále zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu v důsledku spojení tím, že tomuto podniku umožní získat finanční prostředky na operace na vnitřním trhu za preferenčních podmínek nebo využít finanční prostředky, které již podnik e& získal díky poskytnuté neomezené záruce, například termínovaný úvěr.

(289) V rozhodnutí o zahájení řízení pak bylo konstatováno, že by předběžně zjištěné zahraniční subvence mohly spojenému subjektu umožnit uskutečnění dalších investic na vnitřním trhu, které jsou výslovně uvedeny jako součást odůvodnění transakce ([196]), a zlepšit jeho konkurenční postavení s ohledem na jeho hospodářské činnosti na vnitřním trhu v odvětví telekomunikací.

(290) Komise uvedla, že v rámci hloubkového šetření blíže prověří, zda předběžně zjištěné zahraniční subvence mohou v důsledku spojení zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu vzhledem k jeho přístupu k subvencovaným aktivům a službám.

([192]) Viz například formulář FS-CO, bod 106; odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázky č. 6 a 7; příloha FS-CO.6, snímek č. 6; příloha FS-CO.7, zejména snímek č. 85.

([193]) Odpovědi telekomunikačních operátorů a vnitrostátních telekomunikačních regulačních orgánů v Bulharsku, Maďarsku a na Slovensku na žádosti Komise o informace ze dne 17. a 18. června 2024 (viz poznámky pod čarou č. 10 a č. 11).

([194]) Odpověď na žádost o informace č. 18 ze dne 23. srpna 2024, otázka č. 3, a příloha FS-CO.112.

([195]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 184.

([196]) Viz například příloha FS-CO.7 – [...], která jako „*strategický důvod*“ uvádí, že [...].

(291) V rozhodnutí o zahájení řízení se uvádí, že předběžně zjištěné zahraniční subvence v rámci transakce mohly skutečně nebo potenciálně negativně ovlivnit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, například tím, že spojenému subjektu zejména umožnily uskutečnit investice a akvizice za preferenčních podmínek.

(292) Komise v tomto rozhodnutí konstatuje, že zahraniční subvence uvedené v oddíle 7 narušují vnitřní trh s ohledem na činnosti spojeného subjektu po transakci.

(293) Komise níže popisuje činnosti spojeného subjektu, které mohou být ovlivněny zjištěnými zahraničními subvencemi (oddíl 8.2.1), a zkoumá, jak mohou zahraniční subvence určené v oddíle 7, jež zahrnují zahraniční subvence, „*které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh*“ ve smyslu článku 5 nařízení o zahraničních subvencích (oddíl 8.2.2), zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu na vnitřním trhu ve vztahu k těmto činnostem (oddíl 8.2.3), a přitom vést ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu (oddíl 8.2.4).

8.2.1 *Činnosti, které by mohly být ovlivněny zjištěnými zahraničními subvencemi*

(294) Cílem nařízení o zahraničních subvencích je zajistit rovné podmínky, aby podniky provozující určité činnosti nezískaly v důsledku zahraničních subvencí neoprávněné konkurenční výhody.

(295) Spojení podniků může rozšířit výhody zahraničních subvencí na činnosti, které předtím podléhaly konkurenčnímu tlaku, tj. v tomto případě na hospodářské činnosti cílové skupiny na vnitřním trhu před spojením. Zahraniční subvence mohou příjemce osvobodit od tržních omezení týkajících se těchto hospodářských činností na vnitřním trhu.

(296) Je proto nutné určit hospodářské činnosti na vnitřním trhu, které by mohly být poškozeny tím, že by jeden z hospodářských subjektů využíval zahraniční subvence. Činnosti, u nichž Komise posuzuje narušení vnitřního trhu, by měly zahrnovat všechny činnosti stran spojení na vnitřním trhu, jež mohou po spojení využívat zjištěné zahraniční subvence.

(297) Z tohoto hlediska je nutné zvážit příslušné charakteristiky hospodářských činností na vnitřním trhu, které mohou zjištěné zahraniční subvence ovlivnit.

(298) Podle oznamující strany ([197]) působí cílová skupina na vnitřním trhu v oblasti poskytování řady telekomunikačních služeb (pod značkou Yettel v Bulharsku a Maďarsku a pod značkou O2 na Slovensku), jakož i v oblasti poskytování služeb telekomunikační infrastruktury (pod značkou CETIN v Bulharsku a Maďarsku a pod značkou O2 na Slovensku) v Bulharsku, Maďarsku a na Slovensku. Převážná část příjmů a peněžních toků cílové skupiny však plyne z poskytování maloobchodních mobilních telekomunikačních služeb ([198]). Naproti tomu úroveň obchodních činností cílové skupiny na vnitřním trhu v oblasti poskytování jiných telekomunikačních služeb je omezená a na základě dostupných informací, například pro maloobchodní služby pevných sítí a služby infrastruktury, se nezdá, že by byla velkým dodavatelem ([199]). Vzhledem k omezeným činnostem cílové skupiny v oblasti poskytování těchto dalších služeb na vnitřním trhu se zdá, že se potenciální rušivé účinky zahraničních subvencí uvedené v oddíle7 v souvislosti s těmito činnostmi projeví s menší pravděpodobností – nebo budou pravděpodobně méně významné – ve srovnání s účinky týkajícími se maloobchodních mobilních telekomunikačních služeb (včetně související infrastruktury a dalších investic). Vzhledem k omezené pravděpodobnosti narušení hospodářské soutěže v souvislosti s těmito činnostmi a vzhledem k tomu, že Komise nemá k dispozici žádné informace, že by se toto narušení v rozsahu, v jakém by k němu došlo, lišilo od narušení zjištěného v souvislosti s maloobchodními telekomunikačními službami spojeného subjektu, se níže uvedená analýza Komise zaměřuje na maloobchodní telekomunikační služby spojeného subjektu.

([197]) Formulář FS-CO, s. 110 a 111.

([198]) Mobilní služby, které v roce 2023 představovaly přibližně [70–80] % celkového obratu cílové skupiny v EU (formulář FS-CO, tabulka č. 15).

([199]) Viz podíly na trhu uvedené v odpovědi na žádost o informace k předběžnému oznámení č. 6 ze dne 17. dubna 2024, otázka č. 9, a aktualizované v odpovědi na žádost o informace č. 15 ze dne 7. srpna 2024.

(299) Zeměpisný rozsah činností cílové skupiny na vnitřním trhu a zaměření na poskytování maloobchodních mobilních telekomunikačních služeb jsou znázorněny na Figure 1, výňatek z prezentace transakce pro investiční a finanční výbor podniku e&.

Obrázek č. 1 – Pohled podniku e& na činnosti cílové skupiny (2022)

[…]

Zdroj: příloha FS-CO.7, s. 30.

(300) Jak je znázorněno na Figure 2, Figure 3 a Figure 4, z informací o cílové skupině obsažených v témže interním dokumentu podniku e& týkajícím se transakce vyplývá, že v případě působení na vnitřním trhu je cílová skupina jedním ze tří velkých operátorů v oblasti poskytování mobilních telekomunikačních služeb, což jsou činnosti, které jsou otevřené hospodářské soutěži. Tyto interní názory potvrzují informace poskytnuté přímo oznamující stranou ([200]), jakož i informace od vnitrostátních telekomunikačních regulačních orgánů ([201]) a od konkurentů ([202]).

Obrázek č. 2 – Komerční prostředí v Bulharsku

[…]

Zdroj: příloha FS-CO.7, s. 151.

Obrázek č. 3 – Podíly v Maďarsku (maloobchodní mobilní telekomunikační služby)

[…]

Zdroj: příloha FS-CO.7, s. 158.

Obrázek č. 4 – Podíly na Slovensku (maloobchodní mobilní telekomunikační služby)

[…]

Zdroj: příloha FS-CO.7, s. 180.

(301) V odpovědi na žádost Komise o informace cílová skupina objasnila, že „*investuje značné částky do modernizace a dalšího rozvoje mobilních sítí*“ ([203]). Jedná se převážně o [podrobnosti o plánu cílové skupiny v oblasti rozvoje sítě 5G]. Současně investuje do [podrobnosti o investicích cílové skupiny] ([204]). Výsledkem těchto investic jsou plánované kapitálové výdaje na vnitřním trhu v období 2024–2028 přesahující [1–5] miliard EUR ([205]).

([200]) Viz podíly na trhu uvedené v odpovědi na žádost o informace k předběžnému oznámení č. 6 ze dne 17. dubna 2024, otázka č. 9, a aktualizované v odpovědi na žádost o informace č. 15 ze dne 7. srpna 2024.

([201]) Viz výroční zpráva bulharské Komise pro regulaci komunikací za rok 2023 (https://crc.bg/files/Annual_Report_CRC_2023_EN.pdf), obrázky č. 11 a č. 12; odpověď maďarského telekomunikačního regulačního orgánu Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (dále jen „NMHH“) ze dne 24. června 2024 na žádost Komise o informace (ID443-1); výroční zpráva slovenského regulačního orgánu za rok 2023 (https://www.teleoff.gov.sk/files/en/authority/annual-report/2023_eng.pdf), graf č. 2.

([202]) Například: „*Společnost Yettel Bulgaria působí především na trhu mobilních komunikací, zatímco její hlavní konkurenti Vivacom a A1 působí jak na trhu pevných, tak mobilních komunikací. To společnosti Yettel napomohlo k většímu zaměření na mobilní služby, vyšším příjmům plynoucím z těchto služeb a vyššímu průměrnému příjmu na uživatele ve srovnání s konkurencí*“ (odpověď konkurenta na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 – ID428-2).

([203]) Odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024, otázka č. 18.

([204]) Odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024, otázka č. 18.

([205]) Příloha FS-CO.92 a příloha FS-CO.93, snímky č. 8 a č. 16, částečně aktualizováno v příloze FS-CO.99.

(302) Například podle maďarského regulačního orgánu *„v roce 2024 podepsaly společnosti Yettel a CETIN s maďarskou vládou společné prohlášení o digitální transformaci Maďarska. Na základě tohoto prohlášení (v jehož důsledku bude od 1. ledna 2025 v Maďarsku zrušena dodatečná telekomunikační daň) se společnosti Yettel a CETIN zavazují, že v letech 2024 až 2028 uskuteční investice do rozvoje mobilní sítě ve výši nejméně 72 miliard HUF [což odpovídá přibližně 183 milionům EUR]* ([206]), *čímž se do konce roku 2028 zvýší celostátní venkovní pokrytí obytných oblastí signálem 5G na 99 %“* ([207]).

(303) Oznamující strana ve svých interních dokumentech rovněž očekává, že se spojený subjekt zúčastní dražeb spektra plánovaných na [...] ([208]).

(304) Celkově lze říci, že činnostmi na vnitřním trhu, jež by mohly být ovlivněny zjištěnými zahraničními subvencemi, jsou činnosti, které cílová skupina vykonává především (a tudíž s největší pravděpodobností i spojený subjekt po transakci), zejména jeho činnosti coby velkého poskytovatele maloobchodních mobilních telekomunikačních služeb, kde existuje konkurence a do nichž v budoucnu plánuje významné investice.

8.2.2 *Kategorie zahraničních subvencí, „které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh“*

(305) V rozhodnutí o zahájení řízení ([209]) se Komise předběžně domnívala, že některé z předběžně zjištěných zahraničních subvencí lze považovat za subvence, které *„s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh“* ve smyslu článku 5 nařízení o zahraničních subvencích. Komise zejména uvedla, že neomezená záruka pro podnik e& spadá do oblasti působnosti čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích.

(306) V oddíle 7.2 Komise konstatovala, že podnik e& využívá neomezenou záruku, kterou mu poskytla vláda SAE.

(307) Neomezené záruky *„s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh“* ve smyslu čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích. Jak je uvedeno v 20. bodě odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích, není nutné, aby Komise prováděla podrobné posouzení na základě ukazatelů.

(308) V důsledku transakce se cílová skupina a podnik e& stanou finančně integrovaným subjektem. Díky této integraci bude mít cílová skupina přístup k neomezeným finančním kapacitám podniku e&.

(309) Tato neomezená záruka pro podnik e& umožní spojenému subjektu získávat v budoucnu finanční prostředky pro své operace na vnitřním trhu za preferenčních podmínek. Tyto finanční prostředky by mohly získat přímo právní subjekty, které tyto činnosti na vnitřním trhu provozují. V této souvislosti se očekává, že věřitelé zohlední existenci neomezené záruky poskytnuté Spojenými arabskými emiráty mateřské společnosti skupiny, podniku e& ([210]). Taková očekávání by se zmírnila pouze v případě, že by byla zavedena omezení týkající se poskytování finančních prostředků podnikem e& těmto právním subjektům.

(310) Takové financování by mohl získat rovněž podnik e& a následně je poskytovat na činnosti na vnitřním trhu, například prostřednictvím kapitálových vkladů nebo půjček. V tomto ohledu již podnik e& získal finanční prostředky s podporou neomezené záruky, která mu byla poskytnuta a kterou mohl využít k financování svých činností na vnitřním trhu.

(311) Vzhledem ke své povaze mají neomezené záruky přímý vliv na schopnost podniků získat financování za preferenčních podmínek, jak je podrobně uvedeno v 308. až 310. bodě odůvodnění. Jelikož neomezené záruky mají *„neomezenou“* výši, mohou navíc zlepšit konkurenční postavení jakéhokoli podniku bez ohledu na jeho velikost nebo přítomnost na vnitřním trhu. Vzhledem k tomu, že neomezené záruky nejsou omezeny konkrétním účelem ani podmínkami jejich použití, nejsou omezeny ani jejich rušivé účinky.

([206]) Směnný kurz ECB ze dne 29. srpna 2024 (1 HUF = 0,002546 EUR).
([207]) Odpověď orgánu NMHH na žádost Komise o informace ze dne 18. června 2024 (ID443-1).
([208]) Příloha FS-CO.7, s. 155, 166 a 188.
([209]) Rozhodnutí o zahájení řízení, bod 147.
([210]) V praxi mohou tito věřitelé podnik e& požádat, aby společně ručil za veškeré získané finanční prostředky, aby bylo možné zohlednit úvěrový rating skupiny.

(312) Neomezená záruka pro podnik e& tak spojenému subjektu umožní využívat lepších podmínek než konkurenti k uskutečňování dalších investic na vnitřním trhu (rozhodujících pro budoucí výkonnost v příslušných činnostech, jak je podrobně uvedeno v oddíle 8.2.1), které jsou výslovně zmíněny jako součást odůvodnění transakce ([211]), a je proto schopen zlepšit své konkurenční postavení s ohledem na své hospodářské činnosti na vnitřním trhu v odvětví telekomunikací.

(313) Tato neomezená záruka pro podnik e& tak skutečně nebo potenciálně negativně ovlivní hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, například tím, že spojenému subjektu umožní realizovat investice na vnitřním trhu za preferenčních podmínek.

(314) Existence neomezené záruky pro nabývající podnik, k níž spojený subjekt získá prostřednictvím transakce přístup, tak může narušit vnitřní trh.

(315) Nicméně podle čl. 5 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích je i nadále možné, aby oznamující strana poskytla relevantní informace o tom, zda zahraniční subvence, která spadá do oblasti působnosti čl. 5 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, za konkrétních okolností daného případu nenarušuje vnitřní trh.

(316) Oznamující strana ve svém oznámení za prvé uvedla, že podnik e& nemůže narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu v důsledku ustanovení akcionářské smlouvy, která i) podniku e& umožňují poskytnout cílové skupině financování *„pouze tehdy, není-li externí nezajištěné nebo zajištěné financování k dispozici za přiměřených podmínek“*, nebo v *„mimořádných situacích“*, ii) omezují schopnost podniku e& poskytnout cílové skupině financování vlastním kapitálem na případy krajní nouze a iii) stanoví, že prodávající bude mít právo podílet se na kterémkoli z těchto dvou způsobů financování (i) a ii)), takže podnik e& nemůže jednostranně převést zahraniční subvence na cílovou skupinu ([212]). Oznamující strana za druhé uvedla, že by podnik e& k tomu nebyl motivován vzhledem k významnému menšinovému podílu prodávajícího, což znamená, že by takový převod byl pro podnik e& nevýhodný a představoval by možné porušení platných pravidel správy a řízení společností, a to i s ohledem na mechanismy prodejní opce a kupní opce a politiku vyplácení dividend stanovenou v akcionářské smlouvě ([213]). Podnik e& rovněž tvrdí, že pokud transakce mezi podnikem e& a cílovou skupinou nebudou probíhat za podmínek v souladu se zásadou tržního odstupu, mohou se projevit nepříznivé dopady na daň z příjmů právnických osob ve Spojených arabských emirátech ([214]).

(317) Ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení ([215]) oznamující strana popřela existenci neomezené záruky pro podnik e&, nepředložila však žádná další tvrzení, proč by taková případná neomezená záruka nemohla vést k narušení vnitřního trhu.

(318) Komise konstatuje, že v rozporu s podáním oznamující strany akcionářská smlouva nevylučuje možnost, aby podnik e& poskytl cílové skupině dluhové nebo kapitálové financování. Spíše tuto možnost pouze omezuje. Prodávající bude mít sice právo podílet se na takovém financování poměrným dílem, nebude však k tomu nucen. Komise rovněž nesouhlasí s tím, že tyto mechanismy odstraňují jakoukoli motivaci podniku e& k poskytování financování cílové skupině s podporou neomezené záruky pro podnik e&, zejména v případě ohrožení životaschopnosti cílové skupiny.

(319) Tyto mechanismy jsou navíc každopádně omezeny na pětileté přechodné období, během něhož je cílová skupina ve společném vlastnictví podniku e& a prodávajícího (viz 8. bod odůvodnění). Po uplatnění prodejní nebo kupní opce budou podnik e& a cílová skupina fungovat jako plně finančně integrovaný subjekt, takže možnost podniku e& poskytovat cílové skupině finanční prostředky nebude nijak omezena.

(320) Jak je podrobně uvedeno v oddílech 8.2.3 a 8.2.4, i bez použití článku 5 nařízení o zahraničních subvencích existují v rámci podrobného posouzení podle článku 4 uvedeného nařízení konkrétní důkazy o tom, že neomezená záruka pro podnik e& zlepší konkurenční postavení spojeného subjektu po transakci, a tím povede ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

([211]) Viz například příloha FS-CO.7, s. 5, kde se jako *„strategický důvod“* uvádí, že [...].

([212]) Formulář FS-CO, body 385 až 389, s odkazem na oddíly 17 (*„Finanční záležitosti“*), 18 (*„Finanční zásady“*) a 22 (*„Emise kapitálových cenných papírů“*) akcionářské smlouvy.

([213]) S odkazem na ustanovení 18.2 akcionářské smlouvy.

([214]) Formulář FS-CO, body 390 až 399.

([215]) Připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, s. 3–5.

8.2.3 *Zlepšení konkurenčního postavení hospodářských činností spojeného subjektu na vnitřním trhu*

(321) V tomto rozhodnutí Komise uvedla, že kromě neomezené záruky pro podnik e& je fond EIA příjemcem významných zahraničních subvencí ve formě grantů, půjček, vratných záloh a revolvingového úvěru určeného tomuto fondu.

8.2.3.1 Přístup k subvencované finanční kapacitě

(322) Důsledkem transakce je finanční integrace podniku e& a cílové skupiny. Díky této integraci bude mít spojený subjekt přístup k subvencované finanční kapacitě podniku e& pro své operace na vnitřním trhu. Dostupnost neomezené záruky pro podnik e& a její kombinace s dalšími zjištěnými zahraničními subvencemi pro fond EIA pravděpodobně poskytne spojenému subjektu preferenční podmínky financování jeho operací na vnitřním trhu a zároveň bude znamenat, že spojený subjekt bude méně citlivý na rizika.

(323) V souvislosti s neomezenou zárukou pro podnik e& konstatuje Komise toto.

(324) Neomezené záruky poskytnuté mateřskému podniku mohou vzhledem ke své povaze zlepšit konkurenční postavení všech hospodářských činností tohoto podniku a jeho dceřiných společností, v daném případě včetně hospodářských činností cílové skupiny na vnitřním trhu, které jsou prostřednictvím transakce získány. Především dostupnost neomezené záruky pro podnik e& pravděpodobně spojenému subjektu umožní získat v budoucnu financování svých operací na vnitřním trhu za preferenčních podmínek, zejména díky lepšímu očekávání věřitelů v důsledku existence této neomezené záruky. Jak je podrobně uvedeno v 309. a 310. bodě odůvodnění, takové financování mohou získat subjekty skupiny na vnitřním trhu přímo, nebo je může získat podnik e& (včetně financování, které již bylo získáno s podporou neomezené záruky pro podnik e&) a poté je převést na operace na vnitřním trhu prostřednictvím kapitálových vkladů, dluhových nástrojů nebo jiným způsobem. Jak je podrobně popsáno v oddíle 7.2, výše neomezené záruky pro podnik e& není limitována, a proto může významně ovlivnit podmínky, za nichž spojený subjekt v budoucnu získá finanční prostředky.

(325) Vzhledem ke svým vlastnostem navíc neomezená záruka pro podnik e& nepodléhá žádným podmínkám ani není určena na konkrétní účel omezující její použití, takže neomezenou záruku pro podnik e& může využít jakékoli financování získané spojeným subjektem, včetně financování jeho operací na vnitřním trhu. Tato výhoda může být přímá, pokud financování získá samotný podnik e&, nebo nepřímá v případě, že je získá jiný subjekt skupiny, jak je podrobně uvedeno v 309. a 310 bodě odůvodnění.

(326) Zlepšení konkurenčního postavení spojeného subjektu díky neomezené záruce pro podnik e& z hlediska financování lze doložit zejména porovnáním příslušných úvěrových ratingů podniku e& ([216]) a cílové skupiny. Jak je uvedeno v tabulce 1, ratingy podniku e& jsou o sedm stupňů lepší než ratingy cílové skupiny. Je pravděpodobné, že po transakci se rating cílové skupiny výrazně zlepší a přiblíží se ratingu podniku e&, a to díky nové totožnosti jeho ovládajícího akcionáře.

Tabulka č

1 – Úvěrové ratingy příslušných telekomunikačních operátorů

Společnost	Fitch	Moody's	S&P	Scope Ratings
Podnik e&		Aa3	AA-	
Cílová skupina	BBB-	Ba1	BB+	
Deutsche Telekom	BBB+	Baa1	BBB+	
Orange Group	BBB+	Baa1	BBB+	
Telenor		Baa1	A-	

([216]) Komise v této souvislosti podotýká, že fond EIA nemá nezávislý úvěrový rating, ale bude mít pravděpodobně rating SAE na úrovni AA- (Fitch Ratings). https://www.fitchratings.com/research/international-public-finance/sovereign-wealth-funds-ratings-are-driven-by-state-support-01-12-2020.

Společnost	Fitch	Moody's	S&P	Scope Ratings
Telia		Baa1	BBB+	
Telekom Austria	A-	A3	A-	
Swisscom		A1	A	
United Group *(vlastní společnost Vivacom v Bulharsku)*		B2	B	
Vivacom Bulgaria *(viz United Group)*	Nepoužije se			
Magyar Telekom				BBB+
4iG *(vlastní společnost Vodafone Hungary)*				BB-

Zdroj: *odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 18; doplňující podání č. 5 ze dne 12. srpna 2024 a příloha FS-CO.107.*

(327) Zatímco cílová skupina vysvětluje, že [...] ([217]).

(328) Toto pravděpodobné zvýšení úvěrového ratingu cílové skupiny v důsledku konsolidace s podnikem e& zahrnuje účinky neomezené záruky pro podnik e&, které jsou začleněny do úvěrového ratingu podniku e&, jak Komise uvedla ve 100. bodě odůvodnění ([218]).

(329) Pokud jde o neomezenou záruku pro fond EIA (jak je podrobně uvedeno v oddíle 7.5.4.2), Komise konstatuje, že neomezená záruka pro fond EIA může zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu podobně jako neomezená záruka pro podnik e&. Za prvé, právní subjekty provozující činnosti v EU by mohly v budoucnu získávat finanční prostředky přímo. V této souvislosti se očekává, že věřitelé vezmou v úvahu existenci neomezené záruky, kterou Spojené arabské emiráty poskytly nejvyšší mateřské společnosti, fondu EIA ([219]). Taková očekávání by se zmírnila pouze v případě, že by byla zavedena omezení týkající se poskytování finančních prostředků fondem EIA těmto právním subjektům. Za druhé, takové financování by mohl získat rovněž fond EIA a následně je poskytnout na činnosti na vnitřním trhu, například prostřednictvím kapitálových vkladů nebo půjček.

(330) V této souvislosti mohou jak neomezená záruka pro podnik e&, tak neomezená záruka pro fond EIA zlepšit očekávání věřitelů spojeného subjektu, a to až na stejnou úroveň úvěrového rizika, která odpovídá úvěrovému riziku samotných Spojených arabských emirátů. Výsledkem neomezené záruky pro podnik e& i neomezené záruky pro fond EIA je finanční podpora, kterou vláda SAE podle očekávání poskytne jak fondu EIA, tak přímo podniku e&.

(331) Ve vztahu k dalším zjištěným zahraničním subvencím, konkrétně ke grantům, půjčkám, vratným zálohám a revolvingovému úvěru pro fond EIA, Komise konstatuje toto.

(332) Za prvé, spojený subjekt bude mít přístup k subvencované finanční kapacitě fondu EIA pro své hospodářské činnosti na vnitřním trhu. Jako většinový a „*zvláštní akcionář*" podniku e& má fond EIA možnost i motivaci poskytnout podniku e& v případě finančních potíží finanční prostředky, aby zachoval hodnotu své portfoliové společnosti. Fond EIA má dokonce mandát pomáhat a radit představenstvu a vrcholnému vedení podniku e& ([220]).

([217]) Doplňující podání č. 5 ze dne 12. srpna 2024, otázka č. 4.
([218]) Viz rovněž poznámka pod čarou č. 69.
([219]) V praxi mohou tito věřitelé fond EIA požádat, aby společně ručil za veškeré získané finanční prostředky, aby bylo možné zohlednit úvěrový rating skupiny.
([220]) Viz úvodní zpráva fondu EIA za rok 2021.

(333) Za druhé, na základě informací, které má Komise k dispozici ([221]), analýza charakteristik zahraničních subvencí ukazuje, že existuje konkrétní riziko, že tyto zahraniční subvence budou použity ke zlepšení konkurenčního postavení hospodářských činností spojeného subjektu na vnitřním trhu.

(334) Za prvé, výše těchto subvencí (čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích) je významná.

(335) Komise zejména ze souhrnných informací uvedených v oznámení oznamující strany ([222]) vyrozuměla, že zahraniční subvence pro fond EIA dosahují výše několika miliard eur.

(336) Tato částka je srovnatelná s ročním obratem cílové skupiny na vnitřním trhu ([1–5] miliard EUR) a s celkovou výší jeho rozvahy ([5–10] miliard EUR) nebo je vyšší. Je tedy významná ve vztahu k situaci podniku a úrovni jeho hospodářské činnosti na vnitřním trhu (čl. 4 odst. 1 písm. c) a d) nařízení o zahraničních subvencích). Tyto zahraniční subvence by pak mohly významně přispět k činnostem spojeného subjektu na vnitřním trhu. Tyto částky je třeba posuzovat především v kontextu podnikatelského plánu cílové skupiny pro nadcházející roky, a to zejména ve srovnání s úrovní kapitálových výdajů a investic, jež cílová skupina předpokládá. V letech 2023 až 2028 by kumulované kapitálové výdaje dosáhly přibližně [...] miliard EUR, jak je podrobně uvedeno v oddíle 8.2.1. což je podstatně méně než souhrnná výše zahraničních subvencí pro fond EIA.

(337) Za druhé, tyto zahraniční subvence mohou ze své podstaty ([223]) zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu. Tyto zahraniční subvence totiž vedou k dodatečné likviditě fondu EIA, která by pak mohla být poskytnuta spojenému subjektu (podobně jako poskytnutí hotovosti). To platí zejména pro granty, které má fond EIA k dispozici po neomezenou dobu. Pokud jde o půjčky, vratné zálohy a revolvingový úvěr, ty mohou rovněž dočasně zlepšit likviditní pozici fondu EIA, třebaže je nutné je nakonec splatit.

(338) Za třetí, Komise navzdory svým žádostem o informace neobdržela žádné údaje o tom, zda byly tyto zahraniční subvence podmíněny nějakým výsledkem, ať už z hlediska návratnosti, nebo z hlediska využití. V této souvislosti se Komise na základě informací, které má k dispozici, domnívá, že nic nenasvědčuje tomu, že by tyto zahraniční subvence byly spojeny s jakýmikoli podmínkami, účelem nebo využitím ([224]), takže je spojený subjekt může fakticky použít na jakékoli operace, včetně operací na vnitřním trhu. Komise konstatuje, že jediná omezení, která byla zjištěna s ohledem na poskytování finančních prostředků spojenému subjektu z fondu EIA a která se týkají omezení spojených s veřejnými politikami a strategiemi, jež se na fond EIA vztahují, nepostačují k tomu, aby vyloučila zlepšení konkurenčního postavení spojeného subjektu (249. a 250. bod odůvodnění), ani omezení týkající se poskytování finančních prostředků cílové skupině podnikem e& (318. a 319. bod odůvodnění).

(339) Ze všech těchto důvodů a v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích mohou zjištěné zahraniční subvence zlepšit konkurenční postavení spojeného subjektu s ohledem na jeho činnosti po spojení tím, že tomuto spojenému subjektu umožní přístup k subvencované finanční kapacitě nabývajícího podniku.

8.2.3.2 Přístup k subvencovaným aktivům a službám

(340) Komise při svém hloubkovém šetření nezjistila žádné důkazy o tom, že by podnik e& vlastnil subvencovaná aktiva nebo služby, jež by mohly být po transakci převedeny na spojený subjekt, nebo že by z nich měl prospěch.

([221]) Komise připomíná, že oznamující strana poskytla neúplné informace ve smyslu čl. 16 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, a to navzdory několika žádostem o informace podle čl. 13 odst. 2, pokud jde o konkrétní charakteristiky (včetně výše a podmínek) zahraničních subvencí, které fond EIA obdržel (viz 187. až 192. bod odůvodnění). V této souvislosti může Komise v souladu s čl. 16 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích vycházet z dostupných údajů.

([222]) Formulář FS-CO, tabulka č. 10.

([223]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 4 odst. 1 písm. b).

([224]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 4 odst. 1 písm. e).

(341) Komise zejména nenašla žádné důkazy o tom, že by podnik e& měl prospěch ze zahraničních subvencí, které mu pomohly rozvíjet aktiva a služby. Komise navíc neidentifikovala žádné důkazy o tom, že by podnik e& v návaznosti na transakci poskytl spojenému subjektu jakákoli kritická aktiva nebo služby.

(342) Konkurenti na relevantních trzích rovněž nevyslovili žádné zvláštní obavy týkající se přístupu spojeného subjektu k subvencovaným aktivům a službám ([225]).

8.2.4 *Skutečné nebo potenciální negativní účinky na hospodářskou soutěž*

(343) Z důvodů uvedených v oddílech 8.2.4.1 a 8.2.4.2 Komise konstatuje, že zahraniční subvence uvedené v oddíle 7 povedou ke skutečným nebo potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, zejména s ohledem na situaci spojeného subjektu, včetně jeho velikosti a dotčených trhů nebo odvětví (čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení o zahraničních subvencích), úroveň a vývoj hospodářské činnosti spojeného subjektu na vnitřním trhu (čl. 4 odst. 1 písm. d) nařízení o zahraničních subvencích) a využití zahraničních subvencí na vnitřním trhu (čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení o zahraničních subvencích).

8.2.4.1 Význam investic, a tudíž i financování příslušných činností

(344) Jak je uvedeno v oddíle 8.2.1, strany očekávají, že při poskytování telekomunikačních služeb budou muset vynaložit na podporu svých činností na vnitřním trhu značné investice.

(345) To je v souladu s předpoklady Komise i s očekáváními odvětví.

(346) Bílá kniha Komise nazvaná „*Jak zvládnout potřeby evropské digitální infrastruktury?*“ (dále jen „bílá kniha“) ([226]) objasňuje, že dosažení cílů Digitální dekády ([227]) v oblasti gigabitového připojení a sítí 5G může v EU vyžadovat celkové investice ve výši až 148 miliard EUR, pokud budou pevné a mobilní sítě zaváděny nezávisle na sobě a pokud bude zavedeno pokrytí samostatnou sítí 5G, které evropským občanům a podnikům poskytne veškeré možnosti, jež mohou mobilní sítě 5G nabídnout. K zajištění plného pokrytí dopravních koridorů, včetně silnic, železnic a vodních cest, by bylo zapotřebí dalších investic (26–79 miliard EUR). V bílé knize se uvádí, že se operátoři na vnitřním trhu v současné době zaměřují na opětovné využití stávajících míst k vybudování sítí v nízkém a středním pásmu. Pro budoucí modernizace, např. 6G nebo WiFi 6, se však požadované zhuštění sítí do konce desetiletí pravděpodobně zvýší 2–3krát, přinejmenším v oblastech s vysokou hustotou poptávky.

(347) Zpráva Evropské asociace telekomunikačních operátorů (European Telecommunications Network Operators' Association, „ETNO“) nazvaná „Future of Electronic Communications Networks in Europe“ (Budoucnost sítí elektronických komunikací v Evropě, , dále jen „zpráva asociace ETNO“) ([228]) podobně konstatuje, že evropští telekomunikační operátoři v současné době čelí značným tlakům: „*rostoucí potřeby investic a modernizace sítí, bezpečnostní problémy a roztříštěný a silně regulovaný trh EU*“.

(348) Telekomunikační operátoři proto možná budou muset investovat nejen do své současné nabídky, nýbrž také do pokrytí sítí a do technologií, což je klíčový faktor pro jejich konkurenční postavení v budoucnosti.

([225]) Odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (viz poznámka pod čarou č. 10).

([226]) Bílá kniha Komise „Jak zvládnout potřeby evropské digitální infrastruktury?“, 12. února 2024, COM(2024) 81 final (https://digital-strategy.ec.europa.eu/cs/library/white-paper-how-master-europes-digital-infrastructure-needs), oddíl 2.3.1.

([227]) Digitální dekáda je politický program Evropské unie a jejích členských států s konkrétními cíli a úkoly na období do roku 2030, který je vodítkem pro digitální transformaci Evropy. Další informace jsou k dispozici na adrese: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/europe-fit-digital-age/europes-digital-decade-digital-targets-2030_cs.

([228]) Zpráva asociace ETNO (European telecommunications network operators association) nazvaná „*Future of Electronic Communications Networks in Europe*“, 9. října 2023, k dispozici na adrese: https://etno.eu/library/reports/116-future-of-electronic-communications-networks-in-europe.html.

(349) Komise v této souvislosti ve své bílé knize uznává, že řada operátorů elektronických komunikací má potíže s přístupem k financování a s dosažením úrovně investic, které jsou nutné ke splnění cílů Digitální dekády v oblasti gigabitového připojení a sítí 5G a obecněji k rozvoji moderních digitálních sítí nezbytných pro vývoj a používání aplikací založených na edge computingu, umělé inteligenci a internetu věcí. V bílé knize se konstatuje, že za uvedené situace se podíl čistého dluhu alespoň některých operátorů elektronických komunikací na jejich EBITDA nadále zvyšuje. Rovněž se v ní uvádí, že kvůli nedávnému nárůstu úrokových sazeb a rozšířené averzi k riziku se zřejmě zhoršil přístup k financování ([229]).

(350) V tomto ohledu má pro činnost spojeného subjektu zásadní význam nepřímý přístup k významným objemům finančních prostředků, které fond EIA získal prostřednictvím zahraničních subvencí, nebo možnost využívat financování za lepších podmínek, než jakých by jinak bylo možné dosáhnout na základě neomezené záruky pro podnik e&, k uspokojení budoucích investičních potřeb, jak zdůraznila většina konkurentů cílové skupiny, kteří odpověděli na žádosti Komise o informace ([230]).

8.2.4.2 Negativní účinky na hospodářskou soutěž

(351) Jak je uvedeno v oddílech 8.2.1 a 8.2.4.1, na vnitřním trhu je cílová skupina výrazně aktivní v oblasti poskytování telekomunikačních služeb, zejména maloobchodních mobilních služeb, což je oblast otevřená hospodářské soutěži, kde jsou důležité investiční potřeby – a odpovídající přístup k financování.

(352) Z toho vyplývá, že pro zachování rovných podmínek při poskytování telekomunikačních služeb na vnitřním trhu, na němž v současné době cílová skupina (a s největší pravděpodobností i spojený subjekt po transakci) působí, je rozhodujícím hlediskem přístup k financování na základě kvalit každého podniku.

(353) Transakce však v tomto ohledu postavení cílové skupiny zásadně změní. Schopnost spojeného subjektu mobilizovat preferenční financování s ohledem na zahraniční subvence poskytnuté podniku e& a fondu EIA (jak je uvedeno v oddíle 7), což zlepší jeho konkurenční postavení, povede k potenciálním negativním účinkům na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, pokud jde o příslušné činnosti ([231]), u nichž je mimořádně důležitý přístup k financování kritických investic ([232]).

([229]) Bílá kniha, oddíl 2.3.2.

([230]) Odpovědi na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (viz poznámka pod čarou č. 10). To zdůraznili velcí telekomunikační operátoři, kteří například uvedli, že *„hlavní zúčastněné strany v odvětví se zaměřují na rozvoj sítí s velmi vysokou kapacitou, které jsou zapotřebí pro větší připojení 5G a další, což bude zahrnovat investiční náklady na modernizaci stávajících sítí i na zavádění nové infrastruktury“* (ID428-2). Menší operátoři vyjádřili podobné obavy vyplývající z finanční síly podniku e& a obávali se, že *„malí operátoři nepřežijí konkurenci ze strany větších telekomunikačních hráčů, což bude mít negativní dopad na trh a na investice do novější infrastruktury a služeb“* (ID840).

([231]) Jako příklad možného negativního dopadu skutečnosti, že podnik disponuje poměrně značnými finančními prostředky, na hospodářskou soutěž viz T. Sire, „The uneven playing field: *How to deal with foreign subsidies when assessing mergers?*“ (Nerovné podmínky: Jak řešit zahraniční subvence při posuzování fúzí?), únor 2022, *Concurrences* N° 1-2022, článek č. 105256, s. 54–62 (k dispozici na adrese: https://awards.concurrences.com/IMG/pdf/06.concurrences_1-2022_article-sire-3_2__published_.pdf?101461/c0ae7982a317075c1bcc639edf57d0c2face98d0f2d7b416b8151b74fa68a790), zejména bod 15 a literatura v něm citovaná (např:: M. Motta, „Competition Policy: Theory and Practice“ (Politika hospodářské soutěže: teorie a praxe): *„Odchod z trhu, ať už s vyhlášením úpadku nebo bez něj, není nutně nejčastějším výsledkem takovéto dravosti [...] kořist může raději přestat expandovat nebo modernizovat, než aby riskovala úpadek*“).
Viz též např.: Xavier Boutin, Giacinta Cestone, Chiara Fumagalli, Giovanni Pica, Nicolas Serrano-Velarde, „The deep-pocket effect of internal capital markets“ (Efekt bohatství vnitřních kapitálových trhů), *Journal of Financial Economics*, 2013 (https://doi.org/10.1016/j.jfineco.2013.02.003); Calvino, F., C. Criscuolo a R. Verlhac, „Declining business dynamism: Structural and policy determinants“ (Upadající dynamika podnikání: Strukturální a politické určující faktory), *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers*, č. 94, 2020, OECD Publishing, Paříž, https://doi.org/10.1787/77b92072-en; Bravo-Biosca, A., C. Criscuolo a C. Menon, „What Drives the Dynamics of Business Growth?“ (Co pohání dynamiku podnikového růstu?), *OECD Science, Technology and Industry Policy Papers*, č. 1, 2013, OECD Publishing, Paříž, https://doi.org/10.1787/5k486qtttq46-en.

([232]) Komise pro úplnost uvádí, že důkazy, které má v tomto případě k dispozici, nenaznačují, že bez transakce by cílová skupina nebyla schopna v nadcházejících letech uskutečnit investice potřebné pro její činnosti na vnitřním trhu. Naopak, cílová skupina měla před transakcí významné investiční plány (viz 301. až 303. bod odůvodnění). Viz například příloha FS-CO.7, s. 27–28, odpověď na žádost o informace č. 10 ze dne 3. července 2024, otázka č. 17 (včetně přílohy FS-CO.92 a přílohy FS-CO.93), a odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 5.

(354) Vzhledem k tomu, že činnost spojeného subjektu bude probíhat pod záštitou neomezené záruky pro podnik e&, jeho obavy z finančních ztrát a možného odchodu z trhu se výrazně sníží. V takovém případě by bez disciplinárního účinku trhu měl spojený subjekt možnost a motivaci více riskovat a expandovat, jelikož by věděl, že rizika jsou zvládnutelná.

(355) Tuto obavu dokládá skutečnost, že několik konkurentů cílové skupiny vyjádřilo ve svých odpovědích na otázky Komise týkající se jejich názoru na transakci obavy ohledně finanční integrace podniků e& a PPF, zejména s ohledem na vazby podniku e& na vládu Spojených arabských emirátů a z toho vyplývající stálou finanční podporu a konkurenční výhodu. Pokud jde o dopad transakce, jeden respondent popsal podnik e& jako *„finančně silného akcionáře s prakticky neomezenými finančními zdroji“* ([233]). Podobně jiný telekomunikační operátor působící v Bulharsku uvedl, že *„hlavní silnou stránkou podniku [e&] je stálá finanční podpora ze strany Spojených arabských emirátů, která mu pomáhá překonávat i provozní překážky“* ([234]).

(356) To platí tím spíše, že konkurenti spojeného subjektu budou v relativně slabší finanční situaci, a měli by tak přístup k nákladnějším podmínkám financování. ([235]) Na základě dostupných informací Komise konstatuje, že žádný z konkurentů spojeného podniku nemá k dispozici neomezenou záruku ani není ve srovnatelné finanční situaci. Zdá se, že se některé hospodářské subjekty nacházejí v nejisté finanční situaci.

(357) Podle oznamující strany ([236]) ratingové agentury a širší finanční komunita považují pákový poměr čistého dluhu k EBITDAaL (zisk před úroky, zdaněním, odpisy, amortizací a po nákladech na leasing) vyšší než 3,5x obecně za bod, kdy se subjekt dostává pod investiční stupeň. Oznamující strana dále uvádí, že *„většina telekomunikačních operátorů kotovaných na burze, jako je skupina Orange a skupina Deutsche Telekom, jakož i další velcí hráči ve střední a východní Evropě udržují pákový poměr v rozmezí 2X–3X“*. Jak však ukazuje tabulka 2, mnoho konkurentů cílové skupiny vykazuje významné pákové poměry, jmenovitě přinejmenším United Group, 4iG a SWAN.

Tabulka č

2 – Poměr čistého dluhu k EBITDAaL u některých evropských telekomunikačních skupin

Operátor	Čistý dluh k EBITDAaL	Období
Podnik e&	x 0,9	posledních 12 měsíců do června 2024
Skupina PPF Telecom (včetně operací v Česku)	x 2,2	posledních 12 měsíců do června 2024
Deutsche Telekom	x 2,3	posledních 12 měsíců do června 2024
Orange Group	x 1,9	posledních 12 měsíců do června 2024
Swisscom	x 1,4	posledních 12 měsíců do června 2024
Telekom Austria	x 0,3	posledních 12 měsíců do června 2024
Telenor	x 2,1	posledních 12 měsíců do června 2024
Telia	x 1,8	posledních 12 měsíců do června 2024

([233]) Odpověď na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (ID425-1).
([234]) Odpověď na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (ID840). Viz také podání telekomunikačního operátora na vnitřním trhu ze dne 30. srpna 2024 (ID823-1).
([235]) Viz 349. bod odůvodnění a příslušný úvěrový rating konkurentů v tabulce 1.
([236]) Odpověď na žádost Komise o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 18.

Operátor	Čistý dluh k EBITDAaL	Období
Sjednocená skupina *(vlastní Vivacom v Bulharsku)*	x 4,6	posledních 12 měsíců do března 2024
Magyar Telekom	x 1,0	posledních 12 měsíců do června 2024
4iG *(vlastní společnost Vodafone Hungary)*	x 4,1	posledních 12 měsíců do března 2024
Orange Slovensko *(viz Orange)*	x 0,8	posledních 12 měsíců do prosince 2023
SWAN	x 3,8	posledních 12 měsíců do prosince 2023

Zdroj: odpověď na žádost o informace č. 11 ze dne 26. července 2024, otázka č. 18; doplňující podání č. 5 ze dne 12. srpna 2024 a příloha FS-CO.107.

(358) Oznamující strana dále uvádí, že [připomínky k finanční situaci a strategii konkurentů]. Taková strategie by vytvořila *„vysoké riziko finančních potíží na počátku jakéhokoli hospodářského útlumu a/nebo nedostatečné výkonnosti podniku“* ([237]). Oznamující strana tvrdí, že v současné době je to případ společnosti [...], *„kdy někteří investoři ztratili důvěru v její schopnost uhradit část nesplaceného dluhu vzhledem k vysokému pákovému poměru“*. V důsledku toho má podle oznamující strany [...] [popis opatření] a její dluh má v současnosti podle agentur Moody's i S&P rating [...].

(359) Tato finanční omezení konkurentů sníží jejich schopnost čelit jakékoli hrozbě ze strany spojeného subjektu po transakci, takže negativní účinky zahraničních subvencí na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu budou významnější.

(360) Tyto negativní účinky se mohou projevit zejména v souvislosti s kapitálovými výdaji, budoucími investicemi ([238]) a celkově v konkurenčním procesu.

(361) Za prvé, s výhodou v podobě přístupu k subvencované finanční kapacitě podniku e& by spojený subjekt mohl narušit výsledek budoucích dražeb spektra ([239]). Ve svém dlouhodobém plánu na období 2024–2028 ([240]) cílová skupina potvrzuje, že *„[...]“*, přičemž uvádí, že [...]. Velký telekomunikační operátor potvrdil silný zájem cílové skupiny o *„všechny dražby spektra“*, v nichž byla velmi aktivní a získala významné části kmitočtů, přičemž *„ceny, které byla ochotna zaplatit, byly vždy vyšší než medián cen ostatních účastníků trhu, a to jak za spektrum jako takové, tak za konkrétní pozice v rámci jednotlivých pásem“* ([241]). Jelikož cílová skupina již zahájila strategii, v jejímž rámci platí za spektrum a pozice v jednotlivých pásmech vyšší cenu, než je medián cen, mohl by přístup k subvencované finanční kapacitě podniku e& znamenat, že pro cílovou skupinu je ještě snazší a atraktivnější pokračovat v tomto přístupu a platit za spektrum ještě vyšší ceny – což nemusí být z hlediska běžných výnosů opodstatněné ([242]). Pokud by k tomu došlo, mohlo by to mít za následek výrazné zvýšení nákladů na podnikání, které by konkurenti nemuseli být schopni absorbovat a nadále účinně soutěžit, a to na úkor hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

(362) V tomto ohledu odpovědi konkurentů cílové skupiny na žádosti Komise o informace týkající se jejich názorů na transakci zmiňují zejména konkrétní dopad této subvencované finanční kapacity na dražby spektra a udělování licencí na obsah a na investice do zavádění základní infrastruktury, které jsou založeny na kapitálu ([243]). Jeden operátor mobilní sítě například uvedl, že *„subjekt, který [...] má díky vlastnické struktuře přístup k subvencím a státní podpoře [...], získá značnou výhodu“* v nadcházejících dražbách spektra ([244]).

([237]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázka č. 16.
([238]) Viz například příloha FS-CO.7, s. 5: *„Možnost získání kontrolního podílu ve společnosti CME (média) skupiny PPF jako následný krok po této transakci“*.
([239]) Viz zejména příloha FS-CO.93, snímky č. 7 a č. 8. Viz také 303. bod odůvodnění.
([240]) Příloha FS-CO.93, s. 12.
([241]) Odpověď na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (ID425-1).
([242]) Podobná situace by mohla nastat i v případě jiných velkých kapitálových výdajů, jako jsou výdaje uvedené v 301. bodě odůvodnění.
([243]) Odpovědi telekomunikačních operátorů a vnitrostátních telekomunikačních regulačních orgánů v Bulharsku, Maďarsku a na Slovensku na žádosti Komise o informace ze dne 17. a 18. června 2024 (viz poznámky pod čarou č. 10 a č. 11).
([244]) Odpověď na žádost Komise o informace ze dne 17. června 2024 (ID433-3).

(363) Podobně by strany mohly významně urychlit načasování jiných kapitálových výdajů ([245]). Vzhledem k příslušným finančním omezením ([246]) by takové urychlení pravděpodobně nemohla napodobit většina nebo všichni konkurenti a přístup spojeného subjektu k subvencovaným finančním zdrojům podniku e& by potenciálně narušil rovné podmínky, a měl by tak negativní účinky na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

(364) Komise se proto domnívá, že by finanční síla spojeného subjektu – plynoucí ze zahraničních subvencí – potenciálně negativně ovlivnila hospodářskou soutěž na vnitřním trhu s ohledem na činnosti, u nichž může být finanční výhoda rozhodujícím faktorem.

(365) Za druhé, při zkoumání odůvodnění transakce oznamující strana uznala [...]. To je znázorněno na Figure 5, výňatek z prezentace transakce pro investiční a finanční výbor podniku e&.

Obrázek č. 5 – [zdůvodnění obchodu]

[…]

Zdroj: příloha FS-CO.7, s. 44.

(366) Za třetí, zahraniční subvence uvedené v oddíle 7 by spojenému subjektu potenciálně umožnily ukáznit konkurenty při jednáních o velkoobchodních službách. Například [...], oznamující strana doporučuje [...]. Dodává, že [...] ([247]). Přístup k subvencované finanční kapacitě podniku e& by usnadnil, a tím i zvýšil pravděpodobnost realizace takové strategie na úkor rovných podmínek.

(367) Obecněji řečeno, konkurenční výhoda získaná prostřednictvím zahraničních subvencí spočívá v tom, že spojený subjekt získá možnost rozšířit své činnosti na vnitřním trhu nad rámec toho, co by mělo vyplývat z jeho kvalit. Subvence mohou například pokrýt náklady spojené s agresivní obchodní politikou a neomezená záruka pro podnik e& zvyšuje pravděpodobnost, že takové chování bude pokračovat.

(368) Závěrem lze říci, že zahraniční subvence uvedené v oddíle 7 spojenému subjektu umožní provádět strategie, zejména v souvislosti s kapitálovými výdaji, jinými investicemi a v rámci konkurenčního procesu, které by mohly mít negativní účinky na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. Neomezená záruka pro podnik e& bude zejména spojený subjekt dále motivovat k provádění takových strategií tím, že jej izoluje od rizika a umožní mu získat financování za nižší úrokové sazby, než by tomu bylo v opačném případě, což bude mít potenciální negativní účinky na hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

8.3 Závěr ohledně narušení vnitřního trhu

(369) Na základě údajů uvedených v oddíle 8.2 Komise konstatuje, že zahraniční subvence v rámci transakce uvedené v oddíle 7 – konkrétně neomezená záruka pro podnik e& a granty, půjčky, vratné zálohy a revolvingový úvěr pro fond EIA – narušují vnitřní trh s ohledem na činnosti spojeného subjektu po transakci ve smyslu článku 4 i článku 5 nařízení o zahraničních subvencích.

9. POZITIVNÍ ÚČINKY

(370) Podle článku 6 nařízení o zahraničních subvencích „*Komise může na základě obdržených informací porovnat negativní účinky zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu podle článků 4 a 5 s pozitivními účinky na rozvoj příslušné subvencované hospodářské činnosti na vnitřním trhu, přičemž zváží další pozitivní účinky zahraniční subvence, jako jsou širší pozitivní účinky ve vztahu k příslušným cílům politiky, zejména cílům Unie*“. Komise by pak měla toto hodnocení zohlednit „*při rozhodování o tom, zda [...] přijme závazky, jakož i o povaze a míře těchto [...] závazků*“.

([245]) Viz 301. bod odůvodnění.
([246]) Viz 356. až 359. bod odůvodnění.
([247]) Příloha FS-CO.7, snímek č. 257.

(371) Podle 21. bodu odůvodnění nařízení o zahraničních subvencích „*členské státy, jakož i jakékoli fyzické nebo právnické osoby, mají možnost předkládat informace o pozitivních účincích zahraniční subvence, které by Komise měla náležitě zohlednit při ověřování vyváženosti*“. Navíc „*pozitivní účinky by se měly týkat rozvoje příslušné subvencované hospodářské činnosti na vnitřním trhu*“ a „*Komise by měla rovněž prozkoumat širší pozitivní účinky ve vztahu k relevantním politickým cílům, zejména cílům Unie. Mezi tyto politické cíle může patřit zejména vysoká úroveň ochrany životního prostředí a sociálních norem a podpora výzkumu a vývoje*.“

(372) Dále by „*Komise měla tyto pozitivní účinky posoudit vzhledem k negativním účinkům zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu*“ a „*v případě kategorií zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh, je méně pravděpodobné, že pozitivní účinky převáží nad negativními*“.

(373) Oznamující strana ve svém oznámení uvedla, že transakce bude mít na vnitřním trhu určité pozitivní účinky, zejména v důsledku synergií, které podnik e& hodlá spojením získat a které mohou zlepšit služby cílové skupiny, zejména pokud jde o i) řízení hodnoty pro zákazníka a lepší služby zákazníkům, ii) optimalizaci sítě, iii) odhalování podvodů a iv) zlepšení roamingových služeb ([248]).

(374) Komise za prvé konstatuje, že zjištěné zahraniční subvence zahrnují neomezenou záruku, jež je podle článku 5 nařízení o zahraničních subvencích považována za subvenci, „*která s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh*“, takže je méně pravděpodobné, že pozitivní účinky převáží nad jejími negativními účinky, jak je uvedeno v článku 6 nařízení o zahraničních subvencích.

(375) Komise za druhé konstatuje, že pozitivní účinky, které oznamující strana uvádí, nesouvisejí s žádnou ze zahraničních subvencí v rámci transakce, které Komise určila. Tyto pozitivní účinky, pokud jsou doložené, má přinést spíše samotná transakce a následná obchodní integrace mezi podnikem e& a cílovou skupinou. Zjištěné zahraniční subvence nejsou pro vznik těchto pozitivních účinků nezbytné, ani k nim nijak nepřispívají. V tomto ohledu oznamující strana nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, že zahraniční subvence hrají roli při vzniku pozitivních účinků.

(376) Komise se proto nedomnívá, že prvky uváděné oznamující stranou představují pozitivní účinky zahraničních subvencí. Komise navíc neobdržela žádné další informace týkající se existence pozitivních účinků zahraničních subvencí.

(377) Komise proto konstatuje, že neexistují žádné pozitivní účinky, které by měly být porovnány se zjištěným narušením podle článku 6 nařízení o zahraničních subvencích, nebo zohledněny při rozhodování o přijetí závazků a o povaze a míře těchto závazků.

(378) Komise každopádně konstatuje toto:

1) závazky předložené oznamující stranou jsou vhodné k nápravě všech zjištěných rušivých účinků zahraničních subvencí (viz oddíl 10), aniž by bylo nutné brát v úvahu, jak mohou být tyto rušivé účinky zmírněny údajnými pozitivními účinky;

2) závazky předložené oznamující stranou nebrání vzniku pozitivních účinků, které oznamující strana uvádí, ani na ně nemají žádný vliv. V důsledku toho by tyto závazky byly vhodné i pro zachování všech pozitivních účinků, které oznamující strana uvádí.

10. **NAVRHOVANÉ ZÁVAZKY**

(379) Pokud se Komise domnívá, že zahraniční subvence v rámci spojení podniků narušují vnitřní trh, mohou strany nabídnout závazky k nápravě tohoto narušení, a tak získat povolení pro svou transakci ([249]).

([248]) Formulář FS-CO, oddíl 7.

([249]) Nařízení o zahraničních subvencích, článek 7.

(380) K nápravě narušení uvedených v oddíle 8.2 předložily strany dne 16. července 2024 závazky (dále jen „původní závazky“). Komise tyto původní závazky posoudila zejména na základě výsledku tržního testu.

(381) Dne 19. srpna 2024 předložily strany pozměněné závazky (dále jen „konečné závazky“). Tyto konečné závazky jsou připojeny k tomuto rozhodnutí a tvoří jeho nedílnou součást.

10.1 **Analytický rámec**

(382) Podle čl. 7 odst. 2 a 3 nařízení o zahraničních subvencích Komise „*může přijmout závazky nabídnuté podnikem, který je předmětem šetření,*“ a tyto závazky „*musí být přiměřené a musí plně a účinně napravit narušení vnitřního trhu skutečně nebo potenciálně způsobené zahraniční subvencí*“. V čl. 7 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích je stanoveno: „*Při přijetí těchto závazků stanoví Komise jejich závaznost pro podnik, který je předmětem šetření, prostřednictvím rozhodnutí se závazky v souladu s čl. 11 odst. 3. Dodržování dohodnutých závazků ze strany podniku je v příslušných případech sledováno*.“

(383) Nařízení o zahraničních subvencích uvádí neúplný seznam možných závazků ([250]).

(384) Je na oznamujících stranách spojení, aby předložily závazky. Komise je oprávněna přijmout pouze takové závazky, o nichž se domnívá, že mohou plně a účinně napravit narušení vnitřního trhu. Aby tomu tak bylo, musí tyto závazky zcela odstranit obavy z narušení hospodářské soutěže, které vznesla Komise, a navíc musí být komplexní a účinné.

10.2 **Původní závazky**

10.2.1 *Popis původních závazků*

(385) Strany předložily své původní závazky dne 16. července 2024 spolu s důvodovou zprávou, v níž uvedly důvody, proč jsou podle jejich názoru tyto závazky vhodné k úplnému a účinnému odstranění obav Komise. Následující popis pouze reprodukuje klíčové body původních závazků.

(386) Cílem původních závazků je zajistit, aby transakce nevytvořila kanál umožňující směrovat zahraniční subvence na vnitřní trh způsobem, který by jej narušoval. K takovému směrování by mohlo dojít poskytnutím jakéhokoli financování narušujícího hospodářskou soutěž fondem EIA, podnikem e& nebo jiným podnikem kontrolovaným fondem EIA cílové skupině nebo uzavřením transakcí, jež by za tržních podmínek nebyly mezi stejnými podniky uzavřeny.

(387) Za tímto účelem jsou klíčové prvky původních závazků tyto:

1) Stanovy podniku e& budou pozměněny tak, aby již neobsahovaly ustanovení, která jsou v rozporu s jakýmkoli ustanovením zákona SAE o úpadku, neuplatňují je nebo mají před ním přednost (oddíl B pododdíl II původních závazků) ([251]).

2) Finanční závazek: podnik e& ani žádný jiný jím kontrolovaný podnik neposkytne financování, ať už dluhové nebo kapitálové, podnikům cílové skupiny v EU, s výjimkou:

   a) financování nabytí akcií nebo aktiv subjektů, které nepůsobí na vnitřním trhu (oddíl B pododdíl III.1 původních závazků), a

([250]) Nařízení o zahraničních subvencích, čl. 7 odst. 4 až 6.

([251]) Ode dne 1. května 2024 byl zákon o úpadku z roku 2016 zrušen a nahrazen zákonem o finanční reorganizaci a úpadku vyhlášeným federálním legislativním nařízením č. 51 z roku 2023 (dále jen „zákon o úpadku z roku 2023“). Článek 3 zákona o úpadku z roku 2023 vylučuje ze své působnosti „*podniky, které jsou zcela nebo zčásti vlastněny federální nebo místní vládou a jejichž zřizovací předpisy, společenské smlouvy nebo stanovy stanoví, že se na ně vztahují zvláštní předpisy, které upravují preventivní vyrovnání, restrukturalizaci nebo konkurzní řízení v rozporu s tímto zákonem*“. Novelizovaný režim tudíž subjektům ve vlastnictví státu nadále umožňuje, aby prostřednictvím svých zakládacích listin jednostranně určily, v jakém rozsahu se na ně zákon o úpadku vztahuje. Postupy podle zákona o úpadku z roku 2023 jsou podobné postupům podle zákona o úpadku z roku 2016. Závazky se tedy uplatňují s přihlédnutím k zákonu o úpadku platnému v SAE v příslušné době.

b) případů, kdy podniky cílové skupiny v EU potřebují nouzové financování. Nouzové financování je definováno jako případ akutní krize likvidity za předpokladu, že i) poměr čistého dluhu k EBITDAaL cílové skupiny činí 3,5x nebo je vyšší, a ii) dluhové financování od třetích stran není k dispozici, ani se důvodně neočekává, že bude k dispozici (oddíl A pododdíl I, definice „*nouzového financování*“ v rámci původních závazků). To podléhá přezkumu ze strany týmu Komise pověřeného daným případem (viz 388. bod odůvodnění) a vyplacení odměny, která odráží příslušnou úvěruschopnost cílové skupiny v době, kdy má být nouzové financování poskytnuto. Cílová skupina musí nouzové financování splatit do šesti měsíců od obdržení první splátky v rámci tohoto financování. (Oddíl C pododdíl I původních závazků, „*Postup podávání zpráv týkajících se závazků*“).

3) Podniky cílové skupiny v EU se zavazují, že nepřijmou žádné financování od fondu EIA nebo jeho přidružených podniků, vyjma skupinu e&.

4) Fond EIA, podnik e& nebo jakýkoli jiný podnik kontrolovaný fondem EIA neuzavře s podniky cílové skupiny v EU obchodní transakci, která by neodpovídala tržním podmínkám. Obchodními transakcemi se rozumějí mimo jiné dodávky a poskytování jakéhokoli zboží nebo služeb a prodej, nabývání, udělování licencí nebo pronájem jakýchkoli aktiv nebo práv. Za transakce uskutečněné za tržních podmínek se pokládají transakce v souladu s principem tržního odstupu (oddíl B pododdíl III.2 původních závazků).

5) Podnik e& bude informovat Komisi o svých akvizicích, které nepředstavují spojení podniků, jež je nutno oznámit podle čl. 20 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích, včetně nabytí menšinového podílu v podnicích s významnou činností na vnitřním trhu (oddíl A pododdíl I, definice „*akvizice podléhající oznámení*“, a „*příslušného podniku*“, a oddíl C pododdíl IV původních závazků).

(388) Aby se zajistilo, že tyto závazky budou mít plný účinek, stanoví původní závazky následující monitorovací a schvalovací postupy (rozvedené v oddíle C původních závazků, v pododdíle I týkajícím se financování a v pododdílech II a III týkajících se obchodních transakcí).

1) Podnik e& jmenuje kontrolního správce, který podléhá schválení Komisí. Ten bude pověřen sledováním dodržování původních závazků stranami.

2) Pokud jde o finanční závazek:

a) V případě výjimky týkající se nouzového financování předloží kontrolní správce na základě informací poskytnutých oznamující stranou Komisi stanovisko ohledně slučitelnosti financování s původními závazky. Pokud tým Komise pověřený daným případem vysloví obavy v souvislosti s nouzovým financováním, které mu bylo oznámeno, oznamující strana nesmí cílové skupině nouzové financování poskytnout, ledaže provede takové změny podmínek nouzového financování, které může tým Komise pověřený daným případem případně požadovat a které odstraní jeho obavy.

b) Na ostatní možné finanční toky nebyly vytvořeny žádné zvláštní rezervy.

3) Pokud jde o závazek týkající se obchodních transakcí, systém monitorování a schvalování se lišil podle velikosti transakcí:

a) V případě transakcí pod prahovou hodnotou 4 miliony EUR ročně zašle oznamující strana do 30 pracovních dnů v SAE od konce každého roku kontrolnímu správci kopii všech příslušných transakcí uzavřených v průběhu roku spolu se shrnutím klíčových podmínek. Pokud by kontrolní správce vyjádřil obavy a tým Komise pověřený daným případem viděl riziko narušení vnitřního trhu, mohl by po oznamující straně požadovat, aby přijala opatření nebo transakce zrušila.

b) Před provedením jakékoli transakce, která překračuje tuto prahovou hodnotu, musí oznamující strana informovat kontrolního správce. Kontrolní správce poté informuje Komisi o tom, zda se domnívá, že daná transakce probíhá za tržních podmínek, či nikoli. Není-li tomu tak a pokud se tým Komise pověřený daným případem domnívá, že existuje riziko narušení vnitřního trhu, vydá stanovisko včetně popisu opatření, která by byla nezbytná k odstranění jeho obav. Bez provedení těchto opatření nelze transakci provést.

(389) Původní závazky byly přijaty na dobu deseti let ode dne přijetí rozhodnutí Komise podle čl. 11 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích. Komise by mohla toto období prodloužit až o pět let. Komise a oznamující strana by se mohly dohodnout na prodloužení na dobu delší než patnáct let.

10.2.2 *Výsledky tržního testu a posouzení původních závazků*

(390) Po obdržení původních závazků zaslala Komise jejich verzi bez důvěrných údajů hlavním konkurentům cílové skupiny na vnitřním trhu. V následujícím textu je shrnuta zpětná vazba od jedenácti respondentů ([252]) a posouzení původních závazků Komisí na základě této zpětné vazby a její vlastní analýzy.

(391) Respondenti se celkově domnívali, že původní závazky odstraňují obavy, které transakce vyvolává. Jeden respondent však namítl, že původní závazky neřeší narušení procesu akvizice ([253]). Další respondent byl toho názoru, že by transakce mohla v jednom z členských států vyvolat potenciální koordinované účinky s jiným účastníkem trhu ([254]).

(392) Jak je však uvedeno v oddíle 8.1, Komise konstatuje, že transakce nezpůsobuje narušení procesu akvizice. Komise mimoto podotýká, že by koordinované účinky jako takové měly být prozkoumány podle příslušných antimonopolních pravidel a pravidel pro kontrolu spojování podniků na úrovni Unie nebo členských států, nikoli podle nařízení o zahraničních subvencích, neboť jejich posouzení vyžaduje mnoho úvah, které nesouvisejí s existencí zahraničních subvencí narušujících vnitřní trh.

(393) Pokud jde o závazek týkající se financování, někteří respondenti se domnívali, že pojem „*financování*“ není definován a je nejasný.

(394) Komise uvádí, že původní závazky definici „*financování*“ neobsahovaly a pouze v závorce uváděly, že financování může mít podobu dluhu nebo vlastního kapitálu. Jiné formy financování, jako je poskytnutí záruky, zřejmě zahrnuty nejsou. Neexistence náležité definice navíc způsobila nejistotu, zda lze financování obsahující zahraniční subvence poskytnout třetí straně, která je následně poskytne podnikům cílové skupiny v EU.

(395) Pokud jde o ustanovení o výjimce ohledně nouzového financování v souvislosti se závazkem týkajícím se financování, Komise považuje za důležité stanovit jak kritéria, kdy se výjimka uplatní, tak kontrolu Komise na vhodné úrovni, aby výjimka nevedla k přesměrování zahraničních subvencí z podniku e& na vnitřní trh. Jeden respondent tvrdil, že úroveň poměru dluhu k EBTIDAaL je náležitá ([255]), zatímco jiný uvedl, že je příliš nízká ([256]).

(396) Z podání oznamující strany vyplývá, že někteří konkurenti cílové skupiny na vnitřním trhu měli poměry vyšší, než je prahová hodnota stanovená v původních závazcích ([257]). Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že poměr navržený v původních závazcích nemusel být náležitým ukazatelem akutních finančních potíží ([258]).

(397) Pokud jde o výjimku pro financování mimo EU, Komise se domnívá (a to i s ohledem na odpovědi obdržené v rámci tržního testu), že původní závazky obsahují nejasné definice. Jelikož definice neumožňovaly oddělit plně podniky v EU od finančních toků z jiných částí skupiny a náležitě nevymezovaly „*financování*“, umožňovaly původní závazky obcházení zákazu financování podniků cílové skupiny na vnitřním trhu.

([252]) Viz odpovědi na tržní test (viz poznámka pod čarou č. 12).
([253]) Viz odpovědi na tržní test (ID646-1).
([254]) Viz odpovědi na tržní test (ID645-1).
([255]) Viz odpovědi na tržní test (ID646-1).
([256]) Viz odpovědi na tržní test (ID645-1).
([257]) Viz tabulka 2.
([258]) Viz odpovědi na žádosti o informace č. 11 a č. 13 a doplňující podání oznamující strany č. 5 ze dne 12. srpna 2024.

(398) Pokud jde o systém monitorování a schvalování zavedený v rámci původních závazků, většina respondentů jej buď považovala za uspokojivý, nebo v tomto ohledu nevyjádřila žádné obavy ([259]).

(399) Pokud jde o transakce, předběžná kontrola by se vztahovala pouze na ty větší (nad 4 miliony EUR), kontrole by však podléhaly všechny transakce. Pokud by se u menších transakcí následně zjistilo, že se transakce neuskutečnila za tržních podmínek, byla by buď pozměněna, nebo zrušena (bod 34 původních závazků). Standardy stanovené pro určení, zda se transakce uskutečnila za tržních podmínek, jsou proveditelné a přiměřené: ačkoli se „*soulad s principem tržních podmínekho odstupu*“ ve smyslu pokynů OECD ([260]) používá jako náhrada „*tržních podmínek*“ (bod 12 původních závazků), bod 11 původních závazků ve spojení s bodem 12 umožňuje považovat i transakce v souladu s principem tržního odstupu za transakce, které přesměrovávají zahraniční subvence narušující hospodářskou soutěž, a neuskutečňují se tudíž za „*tržních podmínek*“. Mimoto je přípustný zásah kontrolního správce a Komise, jakmile existuje „*riziko, že by zahraniční subvence mohly být směrovány na vnitřní trh způsobem, který by narušil hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích*“ (body 26 a 31 původních závazků).

(400) Komise se proto domnívá, že mechanismus monitorování je přiměřený a účinný. Za prvé, jakékoli financování je zakázáno, přičemž výjimky podléhají společnému zásahu kontrolního správce a Komise. Za druhé, všechny transakce jsou podrobeny přezkumu, u větších transakcí předem a u ostatních následně. Komise má za to, že prahová hodnota ve výši 4 milionů EUR k rozlišování mezi předběžným a následným přezkumem transakcí je v tomto odvětví přiměřená. Oznamující strana zejména objasnila, že částka ve výši 4 milionů EUR není v odvětví telekomunikací na vnitřním trhu nijak významná. Představuje nepatrnou část EBITDA nebo provozních nákladů účastníků trhu (méně než [0,1–0,5] % EBITDA cílové skupiny a méně než [0,5–1] % provozních nákladů cílové skupiny a méně než 2 % EBITDA nebo provozních nákladů hlavních konkurentů cílové skupiny obecně). Oznamující strana rovněž uvedla, že následně se oznamují i transakce pod touto prahovou hodnotou a mohou být poté přezkoumány ([261]). Žádný z respondentů, kteří se účastnili tržního testu, navíc nevznesl v souvislosti s touto prahovou hodnotou námitky ([262]).

(401) Někteří respondenti však poukázali na skutečnost, že systém neumožňuje Komisi nesouhlasit s kladným hodnocením obchodních transakcí ze strany kontrolního správce ([263]).

(402) Naprostá většina respondentů byla rovněž spokojena s patnáctiletou dobou trvání původních závazků ([264]). Jeden respondent tvrdil, že rizika pro vnitřní trh budou trvat tak dlouho, dokud bude podnik e& kontrolovat cílovou skupinu ([265]).

(403) Komise se domnívá, že ustanovení původních závazků, které Komisi a oznamující straně umožňuje dobu trvání závazků kdykoli prodloužit na dobu delší než patnáct let, by poskytlo potřebnou flexibilitu, pokud by ke konci tohoto období byla hrozba narušení trhu i nadále akutní.

([259]) Viz odpovědi na tržní test (viz poznámka pod čarou č. 12). Jeden z respondentů, který vyslovil obavy ohledně transakce, uvedl: „*Máme za to, že Komise musí být v souladu se závazky každopádně o takovémto financování v té či oné formě informována, a to buď o samotném financování, nebo o akvizici vyžadující tyto finanční prostředky. To jí podle našeho názoru umožní zasáhnout a takovéto financování nebo související akvizici buď schválit, nebo s nimi nesouhlasit. Podle nás by to mělo stačit k zajištění spravedlivého základu pro hospodářskou soutěž a kontrolu zahraničního financování*“ (ID646-1).

([260]) Pokyny OECD k převodním cenám pro nadnárodní podniky a daňové správy (leden 2022), k dispozici na adrese: https://www.oecd-ilibrary.org/docserver/0e655865-en.pdf?expires=1724062419&id=id&accname=oid031827&checksum=F26E024D0C031B6E991CB8B020E18911.

([261]) Viz vysvětlivky obsažené v návrzích závazků předložených dne 19. června 2024.

([262]) Viz odpovědi na tržní test (viz poznámka pod čarou č. 12).

([263]) Viz odpovědi na tržní test (viz poznámka pod čarou č. 12).

([264]) Viz odpovědi na tržní test (viz poznámka pod čarou č. 12). Jak bylo uvedeno, „*navrhovaná doba trvání závazku v délce deseti let s možností prodloužení o dalších pět let je dostatečná a neměla by podléhat žádné úpravě. Na základě přehledu trhu činí ‚životnost' takových akvizic obvykle méně než patnáct let, než dojde k další změně vlastníka, a proto se navrhované období jeví jako přiměřené a není třeba jej upravovat*“ (ID646-1). Jiný respondent podobně poznamenal, že „*závazky by měly platit tak dlouho, jak je to nezbytné pro splnění zamýšleného účelu. Navrhované lhůty považujeme prozatím za dostatečné*“ (ID644-1).

([265]) Viz odpovědi na tržní test (ID645-1).

10.3 **Konečné závazky**

(404) Dne 19. srpna 2024 strany předložily konečné závazky, jež podle nich zohledňují a řeší zpětnou vazbu, kterou Komise poskytla na schůzce k projednání současného stavu dne 30. července 2024.

10.3.1 *Popis konečných závazků*

(405) Hlavní rozdíly mezi konečnými a původními závazky jsou tyto.

(406) Za prvé, konečné závazky jednoznačně vymezují i) podniky v rámci podniku e& mimo EU (definované jako *„přidružené podniky“*) a ii) podniky v rámci podniku e& v EU (podniky skupiny PPF Telecom v EU po uzavření transakce). Tyto podniky jsou definovány jako *„cílová skupina“*, která zahrnuje bulharské, maďarské a slovenské podniky spolu s jakýmikoliv budoucími podniky na vnitřním trhu, které patří subjektům, jež v budoucnu získá skupina PPF Telecom (cílová skupina) nebo podnik e&. Tím se zcela naplňuje závazek nedovolit, aby na vnitřní trh proudily jakékoli zahraniční subvence (prostřednictvím bodů 7 a 10 konečných závazků), a obavy popsané v 394. bodě odůvodnění jsou tudíž odstraněny.

(407) Za druhé, konečné závazky nyní obsahují definici *„financování“*: *„poskytnutí jakéhokoli financování (ať už dluhového nebo kapitálového) prostřednictvím jakéhokoli finančního nástroje (včetně derivátových nástrojů) kterémukoli členu cílové skupiny, ať už přímo nebo nepřímo, oznamující stranou, jejími přidruženými podniky, fondem EIA nebo jakoukoli přidruženou společností fondu EIA, avšak bez jakékoli příslušné transakce“*. Je třeba poznamenat, že příslušná transakce nyní zahrnuje ručení za *„jakýkoli finanční dluh cílové skupiny“*. Tyto úpravy proto řeší obavy popsané v 393. a 394. bodě odůvodnění.

(408) Za třetí, pokud jde o definici akutních finančních potíží, a zejména o poměr dluhu k EBITDAaL, konečné závazky výslovně uvádějí, že oznamující strana musí podat *„vysvětlení, proč cílová skupina vykazuje akutní krizi likvidity“*, a ilustrativní poměr dluhu k EBITDAaL byl zvýšen z x3,5 na x4, což je více, než činí poměry velké většiny konkurentů cílové skupiny, a podle stran naznačuje složitou finanční situaci ([266]).

(409) Za čtvrté, pokud jde o mechanismus monitorování, konečné závazky zavádějí možnost Komise vyjádřit se (ve lhůtě pěti pracovních dnů) k nouzovému financování a k obchodním transakcím, které je nutno oznámit, a to i v případě, že kontrolní správce nezjistil žádné problémy. Tím jsou odstraněny obavy uvedené v 401. bodě odůvodnění.

(410) Konečné závazky obsahují také řadu úprav, které zajišťují jejich větší účinnost. Například: již neobsahují odkazy na akcionářskou smlouvu, která měla být uzavřena mezi oznamující stranou a prodávajícím v době uzavření transakce, což znamenalo, že obsah závazků byl nejistý; u příslušných transakcí v bodech 10 a 11 konečných závazků zjednodušily standard tržních podmínek / souladu s principem tržního odstupu tím, že odstranily okolnosti nasvědčující zjištění, že příslušná transakce v souladu s principem tržního odstupu ve skutečnosti přesměrovává zahraniční subvence narušující vnitřní trh, a odstranily body, které zjevně omezovaly pravomoci Komise týkající se přezkumu z moci úřední podle nařízení o zahraničních subvencích.

(411) Konečné závazky nestanovují žádnou změnu závazků týkajících se fondu EIA. Strany tvrdily, že to není nutné, jelikož změna stanov podniku e& by každopádně znamenala porušení závazků tohoto podniku.

10.3.2 *Posouzení konečných závazků*

(412) Pokud jde o neomezenou záruku pro podnik e&, konečné závazky i) odstraňují ustanovení stanov podniku e&, která mu umožňují neomezenou záruku využívat, ii) až na určité výjimky zakazují podniku e& financovat podniky cílové skupiny v EU a iii) vyžadují, aby se transakce mezi podniky cílové skupiny v EU a podnikem e& a jeho přidruženými podniky mohly uskutečňovat pouze za tržních podmínek.

([266]) Odpověď na žádost o informace č. 13 ze dne 5. srpna 2024, otázka č. 16.

(413) Výjimky popsané v bodě 8 konečných závazků jsou strukturovány tak, aby zabránily jakémukoli rušivému účinku na vnitřním trhu. První výjimka týkající se akutních krizí likvidity podmiňuje takové financování existencí krize likvidity, kterou musí oznamující strana prokázat, a podléhá přezkumu ze strany Komise, aby se zajistilo, že toto financování nebude zahraniční subvence narušující hospodářskou soutěž směrovat do podniků cílové skupiny v EU. Druhá podmínka týkající se akvizic mimo EU nemůže vést k přesměrování zahraničních subvencí na vnitřní trh po těchto akvizicích, neboť před takovými toky jsou chráněny i podniky cílové skupiny v EU.

(414) Jelikož podnik e& může na základě těchto výjimek poskytovat financování podnikům cílové skupiny v EU, takže přetrvává riziko přesměrování zahraničních subvencí, je nezbytné plně a účinně odstranit zjištěná narušení, a proto je třeba, aby byla v konečných závazcích odstraněna také ustanovení stanov podniku e&, která mu umožňují využívat neomezenou záruku.

(415) Z toho vyplývá, že konečné závazky neumožní, aby byla cílová skupina v rámci svého tržního a investičního chování na vnitřním trhu izolována od rizik. Pokud by se kvůli svému neuváženému chování ocitla ve finanční tísni, mohla by očekávat pouze takovou finanční pomoc, která by nenarušila vnitřní trh.

(416) Pokud jde o narušení způsobené zahraničními subvencemi pro fond EIA, konečné závazky i) zakazují jakékoli financování podniků v EU ze strany fondu EIA a ii) vyžadují, aby se transakce mezi podniky cílové skupiny v EU a fondem EIA uskutečňovaly pouze za tržních podmínek. Tyto požadavky zajišťují, že po transakci nemůže fond EIA směrovat zahraniční subvence přímo do podniků cílové skupiny v EU.

(417) V důsledku omezení transakcí mezi těmito podniky v EU a podnikem e& a jeho přidruženými podniky nemůže navíc fond EIA tyto zahraniční subvence směrovat do podniků v EU prostřednictvím podniku e&.

(418) Pokud jde o neomezenou záruku pro fond EIA, vzhledem ke skutečnosti, že fond EIA nesmí poskytovat financování podnikům cílové skupiny v EU, Komise konstatuje, že konečné závazky plně a účinně odstraňují případné zesilující rušivé účinky neomezené záruky pro fond EIA na neomezenou záruku pro podnik e&. Je tomu tak proto, že i) věřitelé těchto podniků cílové skupiny v EU nebudou očekávat, že fond EIA zasáhne v případě, že tyto podniky v EU budou mít finanční potíže, takže neomezená záruka pro fond EIA nezlepší podmínky financování cílové skupiny, a ii) jakékoli financování získané fondem EIA s pomocí neomezené záruky pro fond EIA nemůže být poskytnuto přímo podnikům v EU. Omezení možnosti fondu EIA poskytovat financování těmto podnikům v EU prostřednictvím podniku e&, jak je popsáno výše v 412. až 414. bodě odůvodnění, je vhodné také k řešení případných zesílených rušivých účinků neomezené záruky pro fond EIA na neomezenou záruku pro podnik e&.

(419) Jelikož neexistuje žádná referenční hodnota pro stanovení optimální doby platnosti konečných závazků, považuje Komise za přiměřenou délku deseti let, kterou může Komise prodloužit na patnáct let či dokonce na delší dobu, pokud se Komise a oznamující strana na tom dohodnou (body 59 až 61 konečných závazků). Rovněž většina respondentů v tržním testu považovala tuto dobu za dostatečnou, a to i s ohledem na zvláštní charakteristiky příslušných činností na vnitřním trhu (viz 402. bod odůvodnění).

10.4 **Závěr**

(420) Z důvodů uvedených výše v oddíle 10 se Komise domnívá, že konečné závazky jsou vhodné a plně a účinně napravují narušení vyplývající ze zahraničních subvencí v rámci transakce, jak bylo uvedeno v oddíle 8. Transakce by proto měla být schválena pod podmínkou realizace konečných závazků,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Oznámená transakce, kterou společnost Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. získává výhradní kontrolu nad podnikem PPF Telecom Group B.V. ve smyslu čl. 20 odst. 1 písm. b) nařízení o zahraničních subvencích, se schvaluje.

Článek 2

Článek 1 je podmíněn úplným dodržením konečných závazků připojených k tomuto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno:

Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C.
e& Building, křižovatka ulic Zayed The 1st Street a Sheikh Rashid Bin Saeed Al Maktoum Street
Abú Dhabí (Spojené arabské emiráty)

V Bruselu dne 24. září 2024.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
výkonná místopředsedkyně

Věc FS.100011 – Emirates Telecommunications Group / PPF Telecommunication Group

ZÁVAZKY VŮČI EVROPSKÉ KOMISI

V souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 ze dne 14. prosince 2022 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh (dále jen „***nařízení o zahraničních subvencích***“) tímto společnost Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. (dále jen „***oznamující strana***“) a cílová skupina přijímají následující závazky (dále jen „***závazky***“) vůči Evropské komisi (dále jen „***Komise***“) za účelem přijetí rozhodnutí podle čl. 11 odst. 3 a čl. 25 odst. 3 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích Komisí v souvislosti s nabytím podílu ve výši 50 % plus jedna akcie ve skupině PPF Telecom Group B.V. (dále jen „***cílová skupina***“) oznamující stranou a výhradní kontroly nad ní (dále jen „***spojení***“).

Tento text je třeba vykládat s ohledem na rozhodnutí Komise podle čl. 11 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích ve vztahu ke spojení (dále jen „***rozhodnutí***“), v obecném rámci práva Evropské unie, zejména s ohledem na nařízení o zahraničních subvencích a prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1441 ze dne 10. července 2023 o podrobných pravidlech pro vedení řízení Komisí podle nařízení o zahraničních subvencích.

Oddíl A. Definice

1. Pro účely závazků se pojmy „kontrola“ a „kontrolovaný“ vykládají podle čl. 20 odst. 5 a 6 nařízení o zahraničních subvencích a níže uvedené pojmy mají tento význam:

Účetní firma: renomovaná účetní firma, jako jsou (mimo jiné) Deloitte, EY, PwC a KPMG.

Přidružené podniky: podniky kontrolované oznamující stranou, které jsou usazeny mimo EU,

(a) včetně těchto podniků:

(i) po uzavření transakce Yettel d.o.o. Beograd, CETIN d.o.o. Beograd – Novi Beograd a jejich nástupci a nabyvatelé, a

(ii) jakýkoli jiný podnik usazený mimo EU, nad nímž může kterýkoli člen cílové skupiny nebo oznamující strana časem přímo či nepřímo získat kontrolu; ale

(b) vyjma:

(i) cílové skupiny a

(ii) fondu EIA a přidružených podniků fondu EIA.

Podmínky v souladu s principem tržního odstupu: podmínky v souladu s principem tržního odstupu ve smyslu pokynů OECD pro stanovování převodních cen.

Generální ředitel: generální ředitel cílové skupiny.

Uzavření transakce: převod 50 % plus jedné akcie v cílové skupině prodávajícím na oznamující stranu.

Doba platnosti závazků: období počínající dnem účinnosti a končící desátým výročím dne účinnosti nebo období prodloužené Komisí podle bodu 60.

Důvěrné informace: jakákoli obchodní tajemství, know-how, obchodní informace nebo jiné údaje, které mají povahu vlastnictví a nejsou veřejně dostupné.

Střet zájmů: jakýkoli střet zájmů, který narušuje objektivitu a nezávislost kontrolního správce při plnění jeho povinností v rámci závazků.

Přenesení pravomocí: rozsah pravomocí k přijímání určitých podnikových opatření svěřených vrcholnému vedení cílové skupiny, jak čas od času určí představenstvo cílové skupiny v souladu se stanovami cílové skupiny a jak je dohodnuto mezi oznamující stranou a prodávajícím.

Stanovy podniku e&: stanovy oznamující strany přijaté dne 17. března 2021, ve znění případných pozdějších změn.

Kupní opce podniku e&: kupní opce na všechny akcie v cílové skupině v držení prodávajícího a jeho povolených nabyvatelů, kterou prodávající udělí oznamující straně s účinností od uzavření transakce.

EBITDA: zisk před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací.

EBITDAaL: konsolidovaný ukazatel EBITDA cílové skupiny za příslušné období odvozený jako čistý zisk plus náklady na daň z příjmů plus (pokud je záporný) nebo minus (pokud je kladný) čistý finanční výsledek plus odpisy (které zahrnují odpisy, amortizaci a znehodnocení hmotného majetku, nehmotného majetku a náklady na získání nebo plnění smlouvy). EBITDAaL nezahrnuje vliv účetního standardu IFRS 16 (leasing).

Podání týkající se nouzového financování: podání podle bodu 14.

Datum účinnosti: datum přijetí rozhodnutí.

EIA: Emirates Investment Authority.

Přidružený podnik fondu EIA: podnik kontrolovaný fondem EIA, jiný než oznamující strana, její přidružené podniky a cílová skupina.

Závazky fondu EIA: závazky ve formě uvedené v **dodatku 1** těchto závazků.

Nouzové financování: financování poskytnuté oznamující stranou cílové skupině v případě akutní krize likvidity za předpokladu, že i) poměr čistého dluhu k EBITDAaL cílové skupiny v době poskytnutí takového financování (vypočtený na základě EBITDAaL za dvanáctiměsíční období končící na konci měsíce poslední dostupné měsíční účetní závěrky cílové skupiny před poskytnutím takového financování) je 4x nebo vyšší, a ii) podle odůvodněného stanoviska kontrolního správce dluhové financování od třetích stran není nebo by nebylo dostupné za komerčně přiměřených podmínek, nebo je nelze získat včas.

Analýza FAR: analýza funkcí, aktiv a rizik.

Financování: poskytnutí jakéhokoli financování (ať už dluhového nebo kapitálového) prostřednictvím jakéhokoli finančního nástroje (včetně derivátových nástrojů) kterémukoli členu cílové skupiny, ať už přímo nebo nepřímo, oznamující stranou, jejími přidruženými podniky, fondem EIA nebo jakýmkoli přidruženým podnikem fondu EIA, avšak nezahrnující jakoukoli příslušnou transakci.

Zahraniční subvence: zahraniční subvence ve smyslu čl. 3 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, které obdržela oznamující strana nebo kterýkoli z jejích přidružených podniků, fond EIA nebo kterýkoli z přidružených podniků fondu EIA.

IFRS: mezinárodní standardy účetního výkaznictví vydané Nadací IFRS a Radou pro mezinárodní účetní standardy.

Kontrolní správce: jedna nebo více fyzických nebo právnických osob, které jsou schváleny Komisí a jmenovány oznamující stranou a které mají povinnost vykonávat funkce uvedené v těchto závazcích.

Čistý finanční výsledek: úrokové výnosy, úrokové náklady, zisky/ztráty z finančních derivátů, realizované a nerealizované kurzové zisky/ztráty a ostatní finanční výnosy nebo náklady (v souladu s předchozím konsolidovaným vykazováním cílové skupiny).

Financování mimo EU: poskytnutí financování výhradně za účelem toho, aby cílová skupina mohla nabýt podíl v určitém podniku nebo aktiva, jež každopádně neprodávají zboží ani neposkytují služby žádnému zákazníkovi nacházejícímu se v EU, s výjimkou (pokud je to relevantní) poskytování velkoobchodních služeb ukončení volání nebo velkoobchodních služeb mezinárodního roamingu mimo EU jednomu nebo více poskytovatelům telekomunikačních služeb nacházejícím se v EU.

Pokyny OECD pro stanovování převodních cen: pokyny OECD k převodním cenám pro nadnárodní podniky a daňové správy z roku 2022, ve znění pozdějších předpisů.

Prodejní opce skupiny PPF: opce, kterou oznamující strana udělí prodávajícímu s účinností od uzavření transakce a na jejímž základě oznamující strana odkoupí všechny akcie v cílové skupině v držení prodávajícího a jeho povolených nabyvatelů.

Návrh: návrh oznamující strany na kandidáty na funkci kontrolního správce.

Související příslušné transakce: dvě nebo více příslušných transakcí, které se týkají dodávek, pořízení, prodeje, nabytí, převodu, udělení licence nebo pronájmu (podle okolností) stejného nebo podobného zboží, služeb, aktiv, práv nebo jiného předmětu smlouvy a jejichž souhrnná hodnota v průběhu každého vykazovaného roku překračuje prahovou hodnotu pro oznámení.

Příslušná transakce: transakce (jiná než nouzové financování, financování mimo EU, financování podle bodů 7 a 8 nebo reorganizace v rámci skupiny, jež neobsahují žádné prvky financování a nepřevádějí přímo ani nepřímo žádné závazky cílové skupiny na oznamující stranu, některý z jejích přidružených podniků, fond EIA nebo některý z přidružených podniků fondu EIA), v jejímž rámci fond EIA nebo některý z přidružených podniků fondu EIA, oznamující strana nebo některý z jejích přidružených podniků uzavřely právně závaznou dohodu s cílem:

1. dodávat kterémukoli členu cílové skupiny jakékoli zboží nebo služby nebo je od něj pořizovat;

2. prodávat, udělovat licence nebo pronajímat kterémukoli členu cílové skupiny jakákoli aktiva nebo práva nebo je od něj nabývat;

3. ručit za finanční dluhy cílové skupiny nebo

4. uskutečnit jakoukoli jinou obchodní transakci s kterýmkoli členem cílové skupiny.

Příslušný podnik: podnik, který ve svém posledním úplném účetním období dosáhl obratu [100–200] milionů EUR nebo více z prodeje zboží nebo poskytování služeb zákazníkům nacházejícím se v EU, stanoveného v souladu s článkem 22 nařízení o zahraničních subvencích, nebo v případě, že oznamující strana, její přidružené podniky nebo cílová skupina (podle okolností) nemají a nemohou přiměřeně získat přístup k finančním informacím příslušného podniku, odhadnutého na základě veřejně dostupných informací.

Akvizice podléhající oznámení: nabytí oznamující stranou, kterýmkoli z jejích přidružených podniků nebo cílovou skupinou, které není spojením podléhajícím oznamovací povinnosti podle čl. 20 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích, a to:

1. 5 % nebo více akcií nebo hlasovacích práv příslušného podniku, které udělují oznamující straně, kterémukoli z jejích přidružených podniků nebo cílové skupině právo navrhnout nebo jmenovat jednu nebo více osob do představenstva nebo dozorčí rady příslušného podniku;

2. 25 % nebo více akcií nebo hlasovacích práv příslušného podniku;

3. 50 % nebo více akcií nebo hlasovacích práv příslušného podniku nebo

4. kontroly nad příslušným podnikem.

Nabytí akcií a hlasovacích práv v cílové skupině v důsledku uplatnění prodejní opce skupiny PPF nebo kupní opce podniku e& nepředstavuje akvizici podléhající oznámení.

Příslušná transakce podléhající oznámení: příslušná transakce s hodnotou rovnou nebo vyšší než prahová hodnota pro oznámení, nebo řada souvisejících příslušných transakcí s celkovou hodnotou rovnou nebo vyšší než prahová hodnota pro oznámení.

Prahová hodnota pro oznámení: hodnota zakázky 4 miliony EUR (nebo rovnocenná částka) nebo vyšší.

Vykazovaný rok: období ode dne účinnosti do 31. prosince 2024 a každý následující účetní rok končící 31. prosince.

Prodávající: PPF Group N.V.

Cílová skupina: jak je definována v příloze 2 těchto závazků.

SAE: Spojené arabské emiráty.

Zákon SAE o úpadku: legislativní nařízení SAE č. 51 z roku 2023, kterým se vyhlašuje zákon o finanční reorganizaci a úpadku, ve znění pozdějších předpisů.

Pracovní den v SAE: znamená jakýkoli den, s výjimkou soboty, neděle nebo státního svátku ve Spojených arabských emirátech, kdy jsou banky v Abú Dhabí otevřeny pro běžné obchodní transakce.

Pracovní den: znamená pracovní den ve smyslu nařízení o zahraničních subvencích.

2. Není-li uvedeno jinak, odkazy na body v těchto závazcích jsou odkazy na body těchto závazků.

Oddíl B. Závazky

I. Účel

3. Celkovým účelem těchto závazků a závazku fondu EIA je zajistit, aby spojení nevytvořilo kanál umožňující směrování (případných) zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který narušuje hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, pokud toto narušení není vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6 uvedeného nařízení. K takovému směrování by mohlo dojít poskytnutím financování, které není povoleno v bodě 8, oznamující stranou, jejími přidruženými podniky, fondem EIA nebo přidruženým podnikem fondu EIA cílové skupině nebo kterémukoli členu cílové skupiny nebo prostřednictvím transakcí uzavřených mezi i) oznamující stranou, jejím přidruženým podnikem a/nebo fondem EIA nebo přidruženým podnikem fondu EIA na straně jedné a ii) kterýmkoli členem cílové skupiny na straně druhé, které se neuskuteční za tržních podmínek, a tudíž poskytují cílové skupině výhodu, která by skutečně nebo potenciálně negativně ovlivnila hospodářskou soutěž na vnitřním trhu ve smyslu článku 4 nařízení o zahraničních subvencích a (případně) článku 5 zmíněného nařízení, přičemž tyto negativní účinky nejsou vyváženy pozitivními účinky ve smyslu článku 6 nařízení o zahraničních subvencích. Směrování zahraničních subvencí tímto způsobem představuje porušení těchto závazků a závazků fondu EIA ve smyslu nařízení o zahraničních subvencích.

II. Závazek týkající se uplatňování zákona SAE o úpadku na oznamující stranu

4. Oznamující strana se zavazuje, že k datu účinnosti a po dobu platnosti závazků nebudou stanovy podniku e& obsahovat žádná ustanovení, která by byla v rozporu s jakýmkoli ustanovením zákona SAE o úpadku, neuplatňovala je nebo je rušila.

5. Oznamující strana zajistí, aby fond EIA ke dni účinnosti nebo před tímto datem předložil týmu Komise pověřenému daným případem závazky fondu EIA, řádně podepsané jménem EIA.

6. Oznamující strana i) do deseti pracovních dnů v SAE ode dne, kdy byl akcionářům oznamující strany zaslán návrh na změnu stanov podniku e& způsobem, který by mohl ovlivnit uplatňování zákona SAE o úpadku na oznamující stranu, zašle kopii takového návrhu kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) a ii) do deseti pracovních dnů v SAE ode dne rozhodnutí představenstva oznamující strany o jakékoli změně stanov podniku e& zašle kopii pozměněných stanov podniku e& kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem).

III. Závazek týkající se obchodů mezi oznamující stranou a cílovou skupinou

1. *Financování*

7. S výjimkou případů povolených v bodě 8 oznamující strana neposkytne a zajistí, aby její přidružené podniky neposkytly, financování žádnému členu cílové skupiny.

8. Závazek v bodě 7 nebrání oznamující straně a jejím přidruženým podnikům, aby cílové skupině poskytly:

(a) nouzové financování v souladu s bodem 19 nebo

(b) financování mimo EU nebo

(c) financování v souvislosti s:

(i) nabytím podniku kterýmkoli členem cílové skupiny, které nevyžaduje předchozí oznámení podle čl. 21 odst. 1 nařízení o zahraničních subvencích, za předpokladu, že oznamující strana oznámila Komisi takové nabytí a podmínky jeho financování do patnácti pracovních dnů v SAE ode dne, kdy uzavřela právně závaznou dohodu o provedení takového nabytí, a v každém případě před jeho uskutečněním, aniž je dotčena možnost Komise zahájit šetření z moci úřední podle článků 9, 10 a 11 nařízení o zahraničních subvencích nebo požádat o předchozí oznámení podle čl. 21 odst. 5 uvedeného nařízení, pokud jde o takové financování nebo nabytí, nebo

(ii) nabytím podniku kterýmkoli členem cílové skupiny, které s výhradou čl. 24 odst. 2 nařízení o zahraničních subvencích vyžaduje předchozí oznámení podle čl. 21 odst. 1 zmíněného nařízení, za předpokladu, že:

1. lhůta v délce 25 pracovních dnů podle čl. 24 odst. 1 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích uplynula, aniž by Komise přijala rozhodnutí podle čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení, nebo

2. nabytí bylo schváleno Komisí podle čl. 25 odst. 3 písm. a) a čl. 11 odst. 3 nebo čl. 25 odst. 3 písm. b) a čl. 11 odst. 4 nařízení o zahraničních subvencích, nebo

3. Komise udělila výjimku podle čl. 24 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích.

9. Oznamující strana a cílová skupina se zavazují, že žádný člen cílové skupiny nepřijme financování od fondu EIA nebo přidruženého podniku fondu EIA.

2. *Příslušné transakce*

10. Oznamující strana a její přidružené podniky neuzavřou s žádným členem cílové skupiny příslušnou transakci, která by se neuskutečnila za tržních podmínek. Oznamující strana a cílová skupina se dále zavazují, že žádný člen cílové skupiny neuzavře s fondem EIA nebo přidruženým podnikem fondu EIA příslušnou transakci, která by se neuskutečnila za tržních podmínek.

11. Příslušná transakce, která byla uzavřena za podmínek v souladu s principem tržního odstupu, se považuje za transakci za tržních podmínek ve smyslu bodu 10, pokud s ohledem na všechny relevantní okolnosti příslušná transakce neumožňuje oznamující straně, kterémukoli z jejích přidružených podniků, fondu EIA nebo kterémukoli z přidružených podniků fondu EIA přímo či nepřímo směrovat jakékoli zahraniční subvence do cílové skupiny, což by skutečně nebo potenciálně negativně ovlivnilo hospodářskou soutěž na vnitřním trhu ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, za předpokladu, že tyto negativní účinky nejsou vyváženy pozitivními účinky ve smyslu článku 6 uvedeného nařízení.

12. K doložení toho, že se příslušná transakce uskuteční za podmínek v souladu s principem tržního odstupu, si může oznamující strana podle své volby vyžádat stanovisko účetní firmy, které prokazuje, že příslušná transakce je v souladu s principem tržního odstupu. Toto stanovisko obsahuje mimo jiné a každopádně v rozsahu vhodném s ohledem na povahu příslušné transakce:

(a) popis příslušné transakce, její hodnoty a klíčových podmínek;

(b) analýzu FAR, pokud je vyžadována, za účelem analýzy vykonávaných funkcí, používaných aktiv a rizik, která na sebe berou subjekty uskutečňující transakcí;

(c) skutečné a předpokládané finanční údaje stran příslušné transakce ve vztahu k otázkám, které podrobně popisují skutečný a očekávaný obrat, náklady a zisky z příslušné transakce;

(d) podrobný popis i) jakékoli přiměřeně srovnatelné transakce mezi oznamující stranou (nebo kterýmkoli z jejích přidružených podniků, případně fondem EIA nebo kterýmkoli z přidružených podniků fondu EIA) a třetí stranou, která byla uzavřena za podmínek přiměřeně srovnatelných s příslušnou transakcí; nebo, pokud si oznamující strana není vědoma žádné přiměřeně srovnatelné transakce, ii) jakékoli přiměřeně srovnatelné transakce mezi třetími stranami ve srovnatelné právní a faktické situaci, v jaké se nachází oznamující strana a její přidružené podniky (případně fond EIA nebo přidružený podnik fondu EIA), která je uzavřena za podmínek přiměřeně srovnatelných s příslušnou transakcí;

(e) srovnávací studii nebo analýzu srovnatelnosti, která určuje rozpětí cen nebo marži srovnatelných transakcí za podmínek v souladu s principem tržního odstupu (tržní úroveň), aby bylo možné porovnat ceny nebo marži příslušné transakce s tímto rozpětím;

(f) popis použité metodiky převodních cen a důvody, proč je vhodná vzhledem k cíli, který bod 10 sleduje, a

(g) analýzu prokazující, že použití vhodné metodiky převodních cen na příslušnou transakci splňuje princip tržního odstupu ve smyslu pokynů OECD pro stanovování převodních cen.

13. Po dobu, kdy prodávající vlastní jakékoli akcie cílové skupiny:

(a) oznamující strana a její přidružené podniky neuzavřou příslušnou transakci, která nespadá do oblasti působnosti přenesení pravomocí, pokud taková příslušná transakce není v souladu s bodem 10 a nebyla řádně schválena představenstvem cílové skupiny s kladným hlasem alespoň jednoho člena představenstva jmenovaného prodávajícím, a

(b) oznamující strana zajistí, aby představenstvo cílové skupiny ukončilo jakoukoli příslušnou transakci schválenou generálním ředitelem na základě přenesení pravomocí, pokud se nejedná o transakci za podmínek v souladu s principem tržního odstupu.

Oddíl C. Postup podávání zpráv týkajících se závazků

I. Postup podávání zpráv týkajících se nouzového financování

14. Oznamující strana poskytne kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) veškeré relevantní informace týkající se jakéhokoli nouzového financování, jakmile i) se dozví, že je pravděpodobné, že může být nezbytné nouzové financování, a/nebo ii) vypracuje konkrétní plán na poskytnutí nouzového financování cílové skupině, podle toho, co nastane dříve, včetně, v rozsahu dostupném v době předložení podání týkajícího se nouzového financování:

(a) popisu okolností, které vyžadují nouzové financování, mimo jiné vysvětlení, proč příslušné financování představuje nouzové financování, důvody toho, proč dluhové financování od třetích stran není nebo by nebylo dostupné za komerčně přiměřených podmínek nebo je nelze získat včas;

(b) vysvětlení, proč cílová skupina vykazuje akutní krizí likvidity a proč bude bez nouzového financování v krátkodobém nebo střednědobém horizontu téměř jistě odsouzena k ukončení činnosti nebo k platební neschopnosti;

(c) popisu a kopie podmínek nouzového financování, pokud jsou k dispozici;

(d) popisu tehdejších zdrojů financování oznamující strany a informací o tom, zda některé z těchto zdrojů financování představují podle odůvodněného stanoviska oznamující strany zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 a případně článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, a

(e) popisu způsobu, jakým oznamující strana hodlá financovat nouzové financování, a zda takové zdroje financování představují podle odůvodněného stanoviska oznamující strany zahraniční subvenci ve smyslu článku 3 a případně článku 5 nařízení o zahraničních subvencích.

15. Kontrolní správce informuje oznamující stranu do dvou pracovních dnů od obdržení podání týkajícího se nouzového financování o tom, zda podání považuje za úplné. Pokud kontrolní správce považuje podání týkající se nouzového financování za neúplné, oznamující strana znovu předloží toto podání s dodatečnými informacemi nebo dokumenty, které si kontrolní správce může přiměřeně vyžádat, jakmile to bude možné.

16. Kontrolní správce informuje do pěti pracovních dnů od obdržení úplného podání týkajícího se nouzového financování tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu o tom, zda:

(a) se důvodně domnívá, že příslušné nouzové financování nepředstavuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, nebo

(b) se důvodně domnívá, že příslušné nouzové financování může být zcela nebo částečně financováno prostřednictvím zahraničních subvencí, a proto vzniká riziko směrování

zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušil hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích.

Kontrolní správce uvede důvody.

17. Tým Komise pověřený daným případem může do pěti pracovních dnů od obdržení zprávy kontrolního správce podle bodu 16 písm. a) a do patnácti pracovních dnů od obdržení zprávy kontrolního správce podle bodu 16 písm. b) vydat stanovisko určené kontrolnímu správci, oznamující straně a cílové skupině, v němž vysvětlí, zda podle názoru týmu Komise pověřeného daným případem:

(a) zvažované nouzové financování může být zcela nebo částečně financováno prostřednictvím zahraničních subvencí, a proto vzniká riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušil hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, a

(b) na základě informací obdržených od oznamující strany nebo cílové skupiny není pravděpodobné, že by takové narušení bylo vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6 nařízení o zahraničních subvencích.

18. Oznamující strana může navrhnout změny nouzového financování s cílem odstranit případné obavy týmu Komise pověřeného daným případem ve smyslu bodu 17.

19. Oznamující strana neposkytne cílové skupině nouzové financování, ledaže:

(a) kontrolní správce informoval tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu o tom, že se domnívá, že zamýšlené nouzové financování nevzbuzuje obavy ve smyslu bodu 16 písm. a), a Komise nevydala stanovisko vyjadřující obavy ve lhůtě stanovené v bodě 17, nebo

(b) kontrolní správce informoval tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu, že se domnívá, že zamýšlené nouzové financování vyvolává obavy ve smyslu bodu 16 písm. b), Komise však nevydala žádné stanovisko vyjadřující obavy ve lhůtě stanovené v bodě 17, nebo

(c) na základě zprávy kontrolního správce podle bodu 16 písm. a) nebo bodu 16 písm. b) tým Komise pověřený daným případem následně vydal stanovisko podle bodu 17, načež oznamující strana změnila zamýšlené nouzové financování podle bodu 18, a tým Komise pověřený daným případem se domnívá, že příslušná změna nebo změny odstraňují jeho obavy ve smyslu bodu 17 (po řádném zvážení stanovisek oznamující strany).

20. Za nouzové financování zaplatí cílová skupina oznamující straně částku, která odráží základní úvěruschopnost cílové skupiny v době, kdy má být nouzové financování poskytnuto, a nezohledňuje dočasné účinky obtíží s likviditou ani nouzové financování.

21. Cílová skupina splatí nouzové financování oznámené týmu Komise pověřenému daným případem podle bodu 14 do šesti měsíců od vyplacení první splátky nouzového financování a oznamující strana zajistí, aby je cílová skupina splatila, v každém případě v rozsahu přípustném podle platných právních předpisů.

22. Odchylně od bodu 21 není cílová skupina povinna nouzové financování splatit, pokud před uplynutím šestiměsíčního období uvedeného v bodě 21 na žádost oznamující strany tým Komise pověřený daným případem upustil od povinnosti oznamující strany a cílové skupiny podle bodu 21 nebo udělil výjimku z této povinnosti.

II. Postup týkající se podávání zpráv o příslušných transakcích podléhajících oznámení

23. Oznamující strana informuje kontrolního správce (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) o každé navrhované příslušné transakci podléhající oznámení před jejím uskutečněním a poskytne všechny relevantní informace týkající se příslušné transakce podléhající oznámení. Touto oznamovací povinností není dotčeno ustanovení čl. 24 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích (žádost o výjimku), které se použije obdobně.

24. Kontrolní správce informuje oznamující stranu do dvou pracovních dnů od obdržení podání podle bodu 23 o tom, zda považuje podání za úplné. Pokud kontrolní správce považuje podání za neúplné, oznamující strana znovu předloží podání podle bodu 23 spolu s dodatečnými informacemi nebo dokumenty, které si kontrolní správce může přiměřeně vyžádat, jakmile to bude možné.

25. Kontrolní správce informuje tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu do deseti pracovních dnů od obdržení úplného podání podle bodu 23 o tom, zda:

(a) se důvodně domnívá, že se relevantní transakce podléhající oznámení uskuteční za tržních podmínek, a tudíž nepředstavuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, nebo

(b) se důvodně domnívá, že se příslušná transakce podléhající oznámení nemusí uskutečnit za tržních podmínek ve smyslu bodu 10, a tudíž představuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích.

Kontrolní správce uvede důvody.

26. Tým Komise pověřený daným případem může do pěti pracovních dnů od obdržení zprávy kontrolního správce podle bodu 25 písm. a) a do 20 pracovních dnů od obdržení zprávy kontrolního správce podle bodu 25 písm. b) vydat stanovisko určené kontrolnímu správci, oznamující straně a cílové skupině, v němž vysvětlí, zda podle názoru týmu Komise pověřeného daným případem:

(a) příslušná transakce podléhající oznámení se nemusí uskutečnit za tržních podmínek ve smyslu bodu 10, a tudíž představuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, a

(b) na základě informací obdržených od oznamující strany nebo cílové skupiny není pravděpodobné, že by takové narušení bylo vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6 nařízení o zahraničních subvencích.

27. Oznamující strana může navrhnout opatření k odstranění obav týmu Komise pověřeného daným případem podle bodu 26.

28. Oznamující strana, její přidružené podniky a cílová skupina neprovedou příslušnou transakci podléhající oznámení, ledaže:

(a) kontrolní správce informoval tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu o tom, že se domnívá, že zamýšlená příslušná transakce podléhající oznámení nevzbuzuje obavy ve smyslu bodu 25 písm. a) a Komise nevydala stanovisko ve lhůtě stanovené v bodě 26, nebo

(b) kontrolní správce informoval tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu, že se domnívá, že zamýšlená příslušná transakce podléhající oznámení vyvolává obavy ve smyslu bodu 25 písm. b), Komise však nevydala stanovisko ve lhůtě stanovené v bodě 26, nebo

(c) na základě zprávy kontrolního správce podle bodu 25 písm. a) nebo bodu 25 písm. b) tým Komise pověřený daným případem následně vydal stanovisko podle bodu 26, načež oznamující strana provedla opatření navržená podle bodu 27, která podle názoru týmu Komise pověřeného daným případem odstraňují jeho obavy ve smyslu bodu 26 (po řádném zvážení stanovisek oznamující strany).

III. Každoroční oznámení o dalších příslušných transakcích

29. Oznamující strana zašle do 30 pracovních dnů v SAE od konce každého vykazovaného roku kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) i) kopii všech právně závazných dohod uzavřených během předchozího vykazovaného roku, které vyžadují, aby oznamující strana nebo kterýkoli z jejích přidružených podniků, fond EIA nebo kterýkoli z přidružených podniků fondu EIA provedly příslušnou transakci nepřekračující prahovou hodnotou pro oznámení, ii) shrnutí klíčových podmínek každé takové příslušné transakce a případně iii) kopii stanoviska získaného v souladu s bodem 12 s ohledem na takovou příslušnou transakci.

30. Kontrolní správce informuje oznamující stranu do dvou pracovních dnů od obdržení podání podle bodu 29 o tom, zda považuje podání za úplné. Pokud kontrolní správce považuje podání za neúplné, oznamující strana znovu předloží podání podle bodu 29 spolu s dodatečnými informacemi nebo dokumenty, které si kontrolní správce může přiměřeně vyžádat, jakmile to bude možné.

31. Kontrolní správce informuje tým Komise pověřený daným případem, oznamující stranu a cílovou skupinu do 20 pracovních dnů od obdržení úplného podání podle bodu 29, pokud se důvodně domnívá, že některá příslušná transakce nemusela být uzavřena za tržních podmínek ve smyslu bodu 10, a tudíž představuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušil hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích. Kontrolní správce uvede důvody.

32. Tým Komise pověřený daným případem může do 20 pracovních dnů od obdržení zprávy kontrolního správce podle bodu 31 vydat stanovisko určené kontrolnímu správci, oznamující straně a cílové skupině, v němž vysvětlí, zda podle názoru týmu Komise pověřeného daným případem:

(a) příslušná transakce nemusela být uzavřena za tržních podmínek ve smyslu bodu 10. a tudíž představuje riziko směrování zahraničních subvencí na vnitřní trh způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž ve smyslu článku 4 a (případně) článku 5 nařízení o zahraničních subvencích, a

(b) je nepravděpodobné, že by takové narušení bylo vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 6 nařízení o zahraničních subvencích.

33. Oznamující strana může navrhnout opatření k odstranění obav týmu Komise pověřeného daným případem podle bodu 32.

34. Na pokyn kontrolního správce provede oznamující strana, její přidružené podniky a/nebo cílová skupina (podle okolností) opatření navržená podle bodu 33, za předpokladu, že tým Komise pověřený daným případem považuje tato opatření za opatření, která odstraňují jeho obavy ve smyslu bodu 32 (po řádném zvážení stanovisek oznamující strany), nebo případně příslušnou transakci neprodleně zruší.

IV. Postup týkající se podávání zpráv o akvizicích podléhajících oznámení

35. Během doby platnosti závazků zašle oznamující strana do patnácti pracovních dnů v SAE ode dne, kdy ona nebo některý z jejích přidružených podniků uzavřel právně závaznou dohodu, na jejímž základě oznamující strana nebo některý z jejích přidružených podniků souhlasí s provedením akvizice podléhající oznámení, každopádně před provedením akvizice podléhající oznámení, kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) kopii každé takové dohody a souhrnný popis i) transakce, která je předmětem takové dohody, a ii) podnikání příslušného podniku, které je předmětem akvizice podléhající oznámení.

36. Závazek uvedený v bodě 35 nebrání uskutečnění veřejné nabídky na koupi akcií nebo sledu operací s cennými papíry (včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů) přijatých k obchodování na trhu (jakým je burza cenných papírů), v jejichž důsledku oznamující strana nebo některý z jejích přidružených podniků získá akcie nebo hlasovací práva nebo kontrolu nad příslušným podnikem od jednoho nebo více prodávajících a které představují akvizici podléhající oznámení, za předpokladu, že:

(a) následně je akvizice podléhající oznámení neprodleně oznámena kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený daným případem) v souladu s bodem 35 a

(b) oznamující strana nebo její přidružený podnik (podle okolností) nevykonává svá práva na jmenování členů představenstva ani hlasovací práva spojená s danými cennými papíry, dokud neoznámí akvizici podléhající oznámení kontrolnímu správci (s kopií pro tým Komise pověřený případem) v souladu s bodem 35.

Oddíl D. Kontrolní správce

I. Postup jmenování

37. Oznamující strana jmenuje kontrolního správce, který bude vykonávat funkce kontrolního správce uvedené v těchto závazcích, a to nejpozději ke dni uzavření transakce.

38. Kontrolní správce:

(a) v době jmenování musí být nezávislý na oznamující straně a jejích přidružených podnicích, prodávajícím, cílové skupině a fondu EIA;

(b) musí mít potřebné zkušenosti, způsobilost a kvalifikaci pro výkon svého mandátu, například mít dostatečné relevantní zkušenosti jako auditor, a

(c) není ve střetu zájmů ani se do takového střetu nedostane.

39. Oznamující strana odměňuje správce způsobem, který nebrání nezávislému a účinnému výkonu jeho mandátu.

1. *Návrh oznamující strany*

40. Nejpozději do dvou týdnů ode dne účinnosti předloží oznamující strana Komisi ke schválení jméno nebo jména jedné nebo více fyzických nebo právnických osob, které oznamující strana navrhuje jmenovat kontrolním správcem.

41. Návrh musí obsahovat dostatečné informace, aby mohla Komise ověřit, zda osoba nebo osoby navrhované jako kontrolní správce splňují požadavky uvedené v bodě 38, a zahrnuje:

(a) úplné podmínky navrhovaného mandátu spolu se všemi ustanoveními, která jsou nezbytná, aby mohl kontrolní správce plnit své povinnosti v souladu s těmito závazky, a

(b) náčrt pracovního plánu, který popisuje, jakým způsobem hodlá kontrolní správce plnit své povinnosti vyplývající z těchto závazků.

2. *Schválení nebo odmítnutí Komisí*

42. Je na uvážení Komise, aby navrhované kontrolní správce schválila nebo odmítla a schválila navrhovaný mandát s výhradou změn, které pokládá za nezbytné, aby mohl kontrolní správce plnit své povinnosti. Je-li schváleno pouze jedno jméno, oznamující strana jmenuje nebo zajistí jmenování dotyčné osoby nebo osob kontrolním správcem v souladu s mandátem, který Komise schválila. Je-li schváleno více než jedno jméno, může si oznamující strana zvolit, kterou ze schválených osob jmenuje kontrolním správcem. Kontrolní správce je jmenován do jednoho týdne od schválení návrhu Komisí v souladu s mandátem, který Komise schválila.

3. *Nový návrh oznamující strany*

43. Pokud jsou všichni navržení správci odmítnuti, oznamující strana předloží jména alespoň dvou dalších fyzických nebo právnických osob do jednoho týdne od okamžiku, kdy byla informována o odmítnutí, v souladu s body 41 a 42.

4. *Kontrolní správce navržený Komisí*

44. Pokud budou rovněž všichni další navrhovaní kontrolní správci Komisí odmítnuti, nominuje Komise kontrolního správce, jehož oznamující strana jmenuje nebo zajistí jeho jmenování v souladu s mandátem správce, který Komise schválila.

II. Úkoly a povinnosti kontrolního správce

45. Kontrolní správce přebírá stanovené úkoly a povinnosti podle bodu 46 za účelem zajištění dodržování závazků. Komise může z vlastního podnětu nebo na žádost kontrolního správce či oznamující strany udělovat kontrolnímu správci příkazy nebo pokyny, aby bylo zaručeno dodržování závazků.

46. Kontrolní správce:

(a) sleduje, zda oznamující strana dodržuje závazky;

(b) ve své první zprávě Komisi předloží podrobný pracovní plán, v němž popíše způsob, jakým zamýšlí sledovat plnění závazků oznamující stranou;

(c) do patnácti pracovních dnů od skončení každého šestiměsíčního období předloží Komisi písemnou zprávu a současně zašle oznamující straně její kopii bez důvěrných údajů, aby Komise mohla posoudit, zda jsou závazky plněny;

(d) v případě potřeby navrhne oznamující straně taková opatření, která kontrolní správce považuje za nezbytná k zajištění dodržování závazků oznamující stranou;

(e) neprodleně podá Komisi písemnou zprávu a současně zašle oznamující straně kopii bez důvěrných údajů, pokud dojde na základě vážných důvodů k závěru, že oznamující strana závazky nedodržela;

(f) působí jako kontaktní místo pro dotazy třetích stran ohledně povahy a rozsahu závazků a

(g) převezme všechny další funkce přidělené kontrolnímu správci podle podmínek a povinností připojených k rozhodnutí.

47. Kontrolní správce odpoví na jakoukoli žádost oznamující strany, jejích přidružených podniků a Komise neprodleně, v každém případě do pěti pracovních dnů ode dne, kdy byla příslušná žádost zaslána kontrolnímu správci.

III. Úkoly a povinnosti oznamující strany a jejích přidružených podniků

48. Oznamující strana poskytne a zajistí, aby její přidružené podniky a externí poradci poskytli, kontrolnímu správci veškerou spolupráci, pomoc a informace, které může kontrolní správce přiměřeně vyžadovat k plnění svých úkolů. Kontrolní správce má plný a úplný přístup ke všem účetním knihám, záznamům, dokumentům, řídícím nebo jiným pracovníkům, zařízením, místům a technickým informacím oznamující strany nebo cílové skupiny, jež jsou přiměřeně nezbytné k plnění jeho povinností podle závazků. Oznamující strana a její přidružené podniky poskytnou kontrolnímu správci na jeho žádost kopie všech dokumentů, které může kontrolní správce přiměřeně požadovat k plnění svých úkolů.

49. Oznamující strana odškodní kontrolního správce a jeho zaměstnance a zástupce (dále jen „***odškodněné strany***“) a zprostí každou odškodněnou stranu odpovědnosti a prohlásí, že odškodněná strana neručí oznamující straně za povinnosti vyplývající z plnění úkolů kontrolního správce v souladu se závazky, pokud

tyto povinnosti nebyly zapříčiněny úmyslným neplněním, lehkovážností, hrubým zanedbáním či zlými úmysly kontrolního správce, jeho zaměstnanců, zástupců nebo poradců.

50. V případě, má-li kontrolní správce vážné důvody se domnívat, že některá příslušná transakce není v souladu s bodem 10, může kontrolní správce na náklady oznamující strany jmenovat externího poradce nebo odborníka na poradenství ohledně pokynů OECD pro stanovování převodních cen, nařízení o zahraničních subvencích a/nebo jiných souvisejících záležitostí za předpokladu, že veškeré poplatky a jiné výdaje vynaložené kontrolním správcem v souvislosti s takovým jmenováním jsou přiměřené. Jmenování jakéhokoli takového externího poradce nebo odborníka podléhá schválení oznamující stranou (toto schválení nesmí být bezdůvodně odepřeno či oddalováno). Pokud oznamující strana odmítne schválit externího poradce nebo odborníka navrženého kontrolním správcem, může Komise po vyslechnutí oznamující strany jmenování takového poradce nebo odborníka schválit místo ní. Pouze kontrolní správce je oprávněn vydávat pokyny externímu poradci nebo odborníkovi (podle okolností). Bod 49 se použije obdobně.

51. Oznamující strana souhlasí s tím, že Komise může kontrolnímu správci sdělovat důvěrné informace, které jsou ve vlastnictví oznamující strany nebo jejích přidružených podniků. Kontrolní správce tyto informace nezveřejňuje a použijí se obdobně zásady obsažené v čl. 43 odst. 1 a 2 nařízení o zahraničních subvencích.

52. Oznamující strana souhlasí s tím, že kontaktní údaje kontrolního správce budou zveřejněny na internetových stránkách Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise a že bude zúčastněné třetí strany informovat o totožnosti a úkolech kontrolního správce.

53. Během doby trvání závazků může Komise od oznamující strany a jejích přidružených podniků požadovat veškeré informace, které jsou přiměřeně nezbytné pro sledování účinného provádění těchto závazků.

IV. Nahrazení, odvolání a nové jmenování správce

54. V případě, že kontrolní správce přestane vykonávat své funkce v souladu se závazky nebo z jiného oprávněného důvodu, včetně toho, kdy se kontrolní správce nachází v situaci střetu zájmů:

(a) může Komise po vyslechnutí kontrolního správce a oznamující strany požádat oznamující stranu, aby kontrolního správce nahradila, nebo

(b) oznamující strana může s předchozím souhlasem Komise kontrolního správce nahradit.

55. Je-li kontrolní správce odvolán podle bodu 54, může být požádán, aby dále vykonával svou funkci do doby jmenování nového kontrolního správce, jemuž odvolaný kontrolní správce předá veškeré příslušné informace. Nový kontrolní správce bude jmenován postupem podle bodů 37 až 44.

56. Mimo odvolání podle bodu 54 přestane kontrolní správce jednat jako kontrolní správce až poté, co jej Komise zprostila jeho povinností po splnění všech závazků, jimiž byl kontrolní správce pověřen. Komise však může kdykoli požadovat jmenování nového kontrolního správce, pokud se zdá, že příslušná nápravná opatření nemusela být zcela a řádně provedena.

Oddíl E. Doložka o přezkumu

57. Komise může lhůty stanovené v závazcích prodloužit na základě žádosti oznamující strany nebo ve vhodných případech z vlastního podnětu. Pokud oznamující strana požádá o prodloužení lhůty, předloží Komisi nejpozději pět pracovních dnů v SAE před uplynutím této lhůty odůvodněnou žádost, v níž uvede závažné důvody.

58. Komise může na základě odůvodněné žádosti oznamující strany, v níž jsou uvedeny závažné důvody, ve výjimečných případech upustit od jednoho nebo více úkolů uvedených v těchto závazcích, pozměnit je nebo je nahradit. K této žádosti se přiloží zpráva kontrolního správce, který zároveň zašle oznamující straně kopii zprávy bez důvěrných údajů. Není-li žádosti vyhověno, nemá to za následek pozastavení uplatňování příslušného závazku, a zejména pozastavení běhu lhůty, v níž musí být příslušný závazek splněn.

Oddíl F. Vstup v platnost a doba platnosti závazků

59. Závazky nabývají účinnosti dnem účinnosti a zůstávají v platnosti po celou dobu trvání závazků.

60. Pokud Komise na základě odůvodněného stanoviska, jehož kopie musí být zaslána oznamující straně nejpozději šest měsíců před uplynutím doby platnosti závazků, považuje za nezbytné a přiměřené dobu platnosti závazků prodloužit, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, může dobu platnosti závazků prodloužit o další období nepřesahující tři roky (dále jen „***dodatečné období***“). Pokud Komise na základě odůvodněného stanoviska, jehož kopie musí být zaslána oznamující straně nejpozději šest měsíců před uplynutím dodatečného období, považuje za nezbytné a přiměřené dodatečné období prodloužit, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, může dobu trvání dodatečného období prodloužit o další období nepřesahující dva roky.

61. Komise může se souhlasem oznamující strany a cílové skupiny dobu platnosti závazků kdykoli dále prodloužit.

[Podpis]

Vedoucí právního oddělení a oddělení compliance e& Group

řádně zplnomocněný za a jménem Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C.

[Podpis]

Ředitel

řádně zplnomocněný za a jménem PPF Telecom Group B.V.

Příloha 1 Závazky fondu EIA

Věc FS.100011 – Emirates Telecommunications Group / PPF Telecom Group

ZÁVAZEK VŮČI EVROPSKÉ KOMISI

V souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2560 ze dne 14. prosince 2022 o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh (dále jen „***nařízení o zahraničních subvencích***“) tímto Emirates Investment Authority (dále jen „fond EIA“) přijímá následující závazky (dále jen „***závazky fondu EIA***“) vůči Evropské komisi (dále jen „Komise“) za účelem přijetí rozhodnutí podle čl. 11 odst. 3 a čl. 25 odst. 3 písm. a) nařízení o zahraničních subvencích Komisí v souvislosti s nabytím podílu ve výši 50 % plus jedna akcie ve skupině PPF Telecom Group B.V. (dále jen „**cílová skupina**“) a výhradní kontroly nad ní podnikem Emirates Telecommunications Group Company P.J.S.C. (dále jen „***oznamující strana***“) (dále jen „***spojení***“).

Tento text je třeba vykládat s ohledem na rozhodnutí Komise podle čl. 11 odst. 3 nařízení o zahraničních subvencích ve vztahu ke spojení (dále jen „***rozhodnutí***“), v obecném rámci práva Evropské unie, zejména s ohledem na nařízení o zahraničních subvencích a prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1441 ze dne 10. července 2023 o podrobných pravidlech pro vedení řízení Komisí podle nařízení o zahraničních subvencích.

Oddíl A. Definice

1. Pro účely závazku fondu EIA mají níže uvedené pojmy tento význam:

Uzavření transakce: převod 50 % plus jedné akcie v cílové skupině z prodávajícího na oznamující stranu

Doba platnosti závazků: období počínající dnem účinnosti a končící desátým výročím dne účinnosti nebo prodloužené Komisí podle bodu 7 závazku fondu EIA.

Stanovy podniku e&: stanovy oznamující strany přijaté dne 17. března 2021, ve znění případných pozdějších změn.

Datum účinnosti: datum přijetí rozhodnutí.

Relevantní podíl v podniku e&: i) jedna zvláštní akcie oznamující strany, která představuje 60 % nebo více vydaného základního kapitálu oznamující strany nebo která uděluje 60 % nebo více hlasovacích práv vykonávaných na valných hromadách oznamující strany; ii) právo uplatňovat 75 % nebo více hlasů na valných hromadách oznamující strany nebo iii) jakýkoli jiný kontrolní podíl v oznamující straně ve smyslu čl. 20 odst. 5 a 6 nařízení o zahraničních subvencích.

Příslušný nabyvatel: fyzická nebo právnická osoba jiná než fond EIA.

Prodávající: PPF Group N.V.

Zvláštní ustanovení: článek 11 federálního zákona SAE č. 1 z roku 1991 o založení Emirates Communication (v platném znění), ve znění pozdějších změn.

Zákon SAE o úpadku: legislativní nařízení SAE č. 51 z roku 2023, kterým se vyhlašuje zákon o finanční reorganizaci a úpadku, ve znění pozdějších předpisů.

Pracovní den v SAE: znamená jakýkoli den (s výjimkou soboty, neděle nebo státního svátku ve Spojených arabských emirátech), kdy jsou banky v Abú Dhabí otevřeny pro běžné obchodní transakce.

Oddíl B. Závazky týkající se uplatňování zákona SAE o úpadku na podnik e&

2. S výhradou bodu 3 nesmí fond EIA během doby platnosti závazků navrhnout ani hlasovat pro usnesení akcionářů oznamující strany o změně stanov podniku e& způsobem, který by oznamující stranu zcela nebo částečně vyňal z působnosti zákona SAE o úpadku.

3. Závazkem uvedeným v bodě 2 nejsou dotčena práva fondu EIA podle zvláštních ustanovení.

4. Během doby platnosti závazků fond EIA před prodejem nebo jiným převodem relevantního podílu v podniku e& na příslušného nabyvatele zajistí, aby příslušný nabyvatel podepsal nebo vyhotovil závazky závazné pro příslušného nabyvatele v podstatě ve stejné formě, jako jsou závazky přijaté fondem EIA v tomto dokumentu, a zaslal je týmu Komise pověřenému daným případem s kopií pro fond EIA a oznamující stranu, a neuskuteční prodej nebo převod relevantního podílu v podniku e&, pokud příslušný nabyvatel tyto závazky nepodepsal.

Oddíl C. Doložka o přezkumu

5. Komise může na základě odůvodněné žádosti oznamující strany nebo fondu EIA, v níž jsou uvedeny závažné důvody, ve výjimečných případech upustit od jednoho nebo více úkolů uvedených v závazcích fondu EIA, pozměnit je nebo je nahradit. Není-li žádosti vyhověno, nemá to za následek pozastavení uplatňování příslušného závazku, a zejména pozastavení běhu lhůty, v níž musí být příslušný závazek splněn.

Oddíl D. Vstup v platnost a doba platnosti závazků

6. Závazky fondu EIA nabývají účinnosti dnem účinnosti a zůstávají v platnosti po dobu trvání závazků.

7. Pokud Komise na základě odůvodněného stanoviska, jehož kopie musí být zaslána oznamující straně nejpozději šest měsíců před uplynutím doby platnosti závazků, považuje za nezbytné a přiměřené dobu platnosti závazků prodloužit, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, může dobu platnosti závazků prodloužit o další období nepřesahující tři roky (dále jen „dodatečné období“). Pokud Komise na základě odůvodněného stanoviska, jehož kopie musí být zaslána oznamující straně nejpozději šest měsíců před uplynutím dodatečného období, považuje za nezbytné a přiměřené dodatečné období prodloužit, aby se zabránilo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, může dobu trvání dodatečného období prodloužit o další období nepřesahující dva roky.

8. Komise může se souhlasem fondu EIA a oznamující strany dobu platnosti závazků kdykoli prodloužit.

[*Jméno/funkce*]

řádně zplnomocněný za Emirates Investment Authority a jeho jménem

Příloha 2 Cílová skupina

Cílovou skupinu tvoří následující právnické osoby, jejich právní nástupci a nabyvatelé, jakož i jakýkoli jiný podnik usazený v EU, nad nímž může cílová skupina časem přímo či nepřímo získat kontrolu.

Název subjektu	Země založení
PPF Telecom Group B.V.	Nizozemsko
TMT Hungary Infra B.V.	Nizozemsko
TMT Hungary B.V.	Nizozemsko
PPF TMT Bidco1 N.V.	Nizozemsko
[Holdingová společnost pro podnik CETIN cílové skupiny, označovaná jako „***CETIN HoldCo***“, která se v současné době nachází v procesu registrace]	[Nizozemsko]
Yettel Bulgaria EAD	Bulharsko
CETIN Bulgaria EAD	Bulharsko
Yettel Magyarország Zrt.	Maďarsko
Yettel Real Estate Hungary Zrt.	Maďarsko
CETIN Hungary Zrt.	Maďarsko
O2 Slovakia s.r.o.	Slovensko
O2 Business Services, a.s.	Slovensko
O2 Networks s.r.o.	Slovensko